

สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

CAUSES AND VIOLENCE LEVELS ON STUDENTS BRAWLING
OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS BANGKOK
METROPOLITAN

ธนวัฒน์ อัยวรรณ

THANAPAT AYAWAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา

สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2549

ISBN 974-15-2238-9

สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

CAUSES AND VIOLENCE LEVELS ON STUDENTS BRAWLING
OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS BANGKOK
METROPOLITAN

จน.

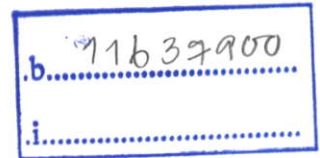
ค 1526

2549

ธนพัฒน์ อัยวรรณ

THANAPAT IYAWAN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 63472
วัน,เดือน,ปี 29 ส.ค. 2549

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2549

ISBN 974-15-2233-9

**CAUSES AND VIOLENCE LEVELS ON STUDENTS BRAWLING
OF PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS BANGKOK
METROPOLITAN**

THANAPAT IYAWAN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL
CURRICULUM AND INSTRUCTION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANGKING**

2006

ISBN 974-15-2233-9

COPYRIGHT2006

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นายชนพัฒน์ อัยวรรณ
รหัสประจำตัว	46069618
ปริญญา	ครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2549
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุและระดับความรุนแรง และหาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2548 ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ทั้งหมด 14 โรงเรียน จำนวน 809 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเที่ยง 0.95 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์

ผลการวิจัยสรุปว่า

1. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าสาเหตุการทะเลาะวิวาทในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทที่มีความรุนแรงในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยมาก

Thesis Title	Causes and Violence Levels on Students Brawling of Private Vocational Schools Bangkok Metropolitan
Student	Mr.Thanapat Iyawan
Student ID.	46069618
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Curriculum and Instruction
Year	2006
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr.Lertlak Klinhom
Thesis Co -Advisor	Dr.Phadungchai Papat

ABSTRACT

The purpose of this research were to study cause on, levels of violence of students brawling and relationship between cause on with levels of violence of students brawling in vocational school Bangkok Metropolitan. The subjects of this research were 809 students which stratified random sampling from 14 school in Bangkok's private vocational school. The research tool of collecting data was a questionnaire which had reliability coefficient 0.95. The statistical used were frequency, percentage, arithmetic mean standard deviation and Pearson's Product Moment correlation.

The results of this research were as followed :

1. Cause on students brawling in vocational school Bangkok Metropolitan were at moderate level.
2. Levels of violence of students brawling in vocational school Bangkok Metropolitan were at high level.
3. The relationship between cause on with levels of students brawling in vocational school Bangkok Metropolitan were positive statistically significant at .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรัก ความเมตตากรุณา และความอนุเคราะห์จาก ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความรู้และความเข้าใจ คำแนะนำ และช่วยตรวจสอบตลอดจน การปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีความรู้สึก ปรารถนาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.สมพร ไชยะ ผศ.ดร.อำนาจ ตั้งเจริญชัย ดร.สิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี ดร.ราชันย์ บุญธิมา และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทวิชาความรู้ ให้คำแนะนำในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน และขอขอบคุณ ดร.ทิวดี มณีโชติ ดร.ชาติ แจ่มนุช อาจารย์วิวัฒน์ โยธินนรธรรม อาจารย์ปรีชา ศรีสง่า อาจารย์สุพล เสือว่อง ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อสมเพ็ง อัยวรรณ คุณแม่นารี อัยวรรณ ที่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ และให้กำลังใจลูกคนนี้ ให้ได้รับการศึกษาสูงสุด ขอขอบพระคุณอาจารย์ธนิส วงษ์ษา ที่ช่วยให้ โอกาสลาศึกษาต่อในขณะที่ทำงาน ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ช่วยเป็นกำลังใจ และช่วยเหลือในขณะที่ กำลังศึกษา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอบอบแด่ อาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ ประสทิธิประสาทความรู้ให้เกิดแก่ผู้วิจัยจนมาถึงทุกวันนี้ ด้วยรักและเคารพอย่างสูง

ธนพัฒน์ อัยวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 สาเหตุของการทะเลาะวิวาท.....	9
2.1.1 สาเหตุเกิดจากด้านตัวนักเรียน.....	10
2.1.2 สาเหตุเกิดจากด้านสภาพของครอบครัว.....	10
2.1.3 สาเหตุเกิดจากด้านสภาพของโรงเรียน.....	12
2.1.4 สาเหตุเกิดจากด้านกลุ่มเพื่อน.....	15
2.1.5 สาเหตุเกิดจากด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม.....	16
2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาท.....	17
2.2.1 ความหมายของความรุนแรง.....	17
2.2.2 ประเภทของความรุนแรง.....	17
2.2.3 ผลกระทบของความรุนแรงที่มีต่อเด็กและสังคมไทย.....	18
2.2.4 ความรุนแรงก้าวร้าวตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม.....	19

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการก่อการทะเลาะวิวาท.....	21
2.3.1 ทฤษฎีความขัดแย้ง.....	21
2.3.2 ทฤษฎีทางจิตวิทยา.....	24
2.3.3 ทฤษฎีทางสังคมวิทยา.....	25
2.3.4 ทฤษฎีการเลียนแบบ.....	29
2.3.5 ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม.....	30
2.3.6 ทฤษฎีจิตวิทยาวัยรุ่น.....	31
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
3.1.1 ประชากร.....	41
3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง.....	41
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
3.2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	43
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	51
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.....	55
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและความรุนแรง.....	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	66
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	66
5.2 อภิปรายผล.....	70
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	81
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	105
ประวัติผู้เขียน.....	113

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษา	42
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.....	51
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวมทุกด้าน.....	55
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครด้านตัวนักเรียน.....	56
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครด้านสภาพของครอบครัว.....	57
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครด้านสภาพของโรงเรียน.. ..	58
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครด้านกลุ่มเพื่อน.....	59
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครด้านสภาพชุมชนและ สิ่งแวดล้อม.....	60
4.8 ข้อเสนอแนะความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร.....	61
4.9 แสดงจำนวนและร้อยละระดับการปฏิบัติการของความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของ นักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม.....	62
4.10 แสดงจำนวนและร้อยละระดับการปฏิบัติการของความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของ นักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครรายข้อ.....	63
4.11 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวมทุกด้าน.....	64

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสภาพสังคมได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และด้วยความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ส่งผลกระทบต่อคนในสังคมก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในประเทศไทยมีมากมาย ปัญหาการใช้ความรุนแรงก็เป็นปัญหาหนึ่งที่มีความสำคัญมาก เนื่องมาจากเยาวชนขาดการดูแลการแก้ปัญหาของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริงและประกอบกับการใช้สื่อเทคโนโลยีเสนอข่าวทำให้เกิดปัญหาทางสังคมขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านทรัพยากรมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมต่าง ๆ ที่ทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญในด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์หรือประชากรมาเป็นอันดับแรก โดยนับเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก เข้าสู่วัยรุ่น จนเติบโตเป็นผู้ใหญ่อายุครบ 15 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน. 2543 : 20) ระบุว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีการพัฒนาดังนี้ การจัดการศึกษาภาคบังคับ การจัดสวัสดิการสังคมให้กับประชากร การเร่งสร้างคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ดังนั้นเยาวชนของชาติจะต้องพัฒนาด้านการศึกษาเพื่อสร้างคุณภาพชีวิต (ธิตินา เก่งถนอมศักดิ์. 2547 : 1)

เยาวชนเป็นทรัพยากรบุคคลที่ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพในอนาคต ปัญหาสำคัญที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ และนับว่ายิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อกระบวนการทางสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนามูลฐานด้านการศึกษาของชาติคือ ปัญหาการยกพวกทำร้ายร่างกายหรือก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาอาชญากรรมร้ายแรงทำลายความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยส่วนรวม และเป็นปัญหาอาชญากรรมที่ทำลายต่อการบังคับใช้อำนาจรัฐเป็นอย่างยิ่ง และปัญหาจากการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจในหมู่นักสังคมวิทยา และนักสังคมศาสตร์ทั่วไปเป็นอย่างมาก โดยเห็นได้จากแนวทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อใช้อธิบายถึงสาเหตุแห่งการกระทำดังกล่าว ได้ถูกสร้างขึ้นและพัฒนาต่อมามีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งทฤษฎีเหล่านี้ได้อธิบายพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดของนักเรียนอย่างเป็นลำดับ (จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ. 2543 : 1)

การเปลี่ยนแปลงทางด้านอุตสาหกรรมมีผลทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีแนวทางการประกอบอาชีพมีแนวโน้มเปลี่ยนไปในกลุ่มอุตสาหกรรม และเมื่อสังคมมีการขยายกิจการภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมประกอบกับตลาดแรงงานในต่างประเทศมีความต้องการแรงงานทางช่างฝีมือและช่างเทคนิคเป็นจำนวนมาก ทำให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเปิด โรงเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้นสิ่งที่ตามมาคือ

คือโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาบางโรงเรียนเน้นปริมาณมากกว่าเรื่องคุณภาพการศึกษา เช่น การจัดด้านสภาพสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา อุปกรณ์การศึกษา ทำให้นักเรียนส่วนหนึ่งนำเวลาว่างไปทำอย่างอื่นเช่น ด้านการทะเลาะวิวาททำให้เกิดความเสียหายทั้งทรัพย์สินและร่างกายได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตด้วย (จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ. 2543 : 3)

จากรายงานประจำปี 2546 ของกรมคุมประพฤติ (2547 : 9) พบว่านักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจะมีอายุเฉลี่ยระหว่าง 16-20 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายเป็นวัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งต้องปรับตัวมาก เพราะเป็นวัยที่กำลังพัฒนาสภาพความเป็นเด็กก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยทั่วไปวัยรุ่นชอบคบหาสมาคมกับเพื่อน และเห็นว่าเพื่อนเป็นสิ่งจำเป็นจะขาดเสียมิได้ในการทำอะไรทุกอย่างมักต้องอาศัยเพื่อนปัญหาจึงปรากฏเสมอว่าถ้าหากไปรวมกับกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็อาจจะนำไปในทางที่เสียหาย หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ชุมชน เช่น การยกพวกตีกันก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน ยิ่งกัน แทะกัน เป็นต้น

ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีมานานแล้ว แต่มักจะออกมาในรูปของการก่อทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันเป็นประจำ (ไทยรัฐ. 2547 : 19) ซึ่งเรื่องนี้พบว่าการก่อเหตุทะเลาะวิวาทกันส่วนใหญ่ จะก่อเหตุกันนอกสถานศึกษาที่มีการปะทะกันเป็นกลุ่มย่อยหรือกลุ่มใหญ่ในบางครั้งมีการเตรียมตัวล่วงหน้ามาก่อน ส่วนมากจะอ้างเหตุผลว่าเป็นการพกพาอาวุธเพื่อป้องกันตนเอง และอาวุธส่วนใหญ่ที่พบจะมีลักษณะต่าง ๆ เช่น บางรายมีการคิดแปลงจากอุปกรณ์การเรียนมาใช้เป็นอาวุธได้ ได้แก่ พุดเหล็ก มีด ไม้ที่สำหรับอาวุธร้ายแรงที่พบก็มีวัตถุระเบิด อาวุธปืน เป็นต้น โดยจัดเตรียมไว้ทำร้ายซึ่งกันและกันจนได้รับการบาดเจ็บ บางรายถึงกับเสียชีวิต มีนักเรียน นักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาตีกันถึงเสียชีวิตและชีวิตเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

การยกพวกทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน ส่วนใหญ่ที่ปรากฏจะพบในเขตกรุงเทพมหานคร และบุคคลที่กระทำความผิดส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาชาย และเป็นกลุ่มนักเรียนที่ศึกษาเกี่ยวกับสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นนักเรียนชายชอบใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหา (กรมคุมประพฤติ. 2547 : 20) ปี พ.ศ.2546 นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครเพศชายก่อการทะเลาะวิวาท จำนวนร้อยละ 96 ส่วนนักเรียนหญิงก่อการทะเลาะวิวาท จำนวนร้อยละ 4 และนักเรียนชายใช้ความรุนแรง ร้อยละ 95 ส่วนนักเรียนหญิงใช้ความรุนแรง ร้อยละ 5

การยกพวกตีกัน ทำร้ายร่างกายของนักเรียน นักศึกษานับเป็นปัญหาอาชญากรรมอย่างหนึ่งที่ถือว่าร้ายแรงเพราะได้สร้างความสูญเสียทั้งชีวิต ทรัพย์สิน ก่อให้เกิดความเศร้าสลดสะเทือนใจแก่ผู้พบเห็นอีกทั้งเป็นการทำลายความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยส่วนรวมด้วย นอกจากนี้ยังเป็นปัญหาที่ท้าทายต่อการบังคับใช้อำนาจรัฐในการจัดการ จากการทำร้ายร่างกายของนักเรียนได้ทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะจนเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความหวาดผวาแก่ประชาชนทั่วไป และมี

แนวโน้มว่าจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งส่งผลกระทบต่อกระบวนการทางสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาด้านการศึกษาของชาติ

สถิติการควบคุมนักเรียน ของกรมคุมประพฤติ (2547 : 18) รายงานจากกองการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนในประเภทความผิดจากการก่อเหตุทะเลาะวิวาทในปี พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับโรงเรียนที่มีนักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทมากที่สุด คือ จำนวน 46 ครั้ง และนักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทจำนวน 485 คน โดยนักเรียนที่มีก่อเหตุทะเลาะวิวาทเกือบทั้งหมดเป็นชาย นี่เป็นข้อมูลเฉพาะสามารถตรวจพบและจับกุมได้ แต่ยังคงมีผู้ก่อเหตุอีกเป็นจำนวนมากที่มีได้มีการตรวจพบหรือจับกุม และหากพิจารณาถึงอัตราการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของเด็กและเยาวชนนั้นมักจะปรากฏในทุก ๆ เดือนของช่วงเปิดภาคการศึกษาเป็นส่วนมาก

ปัญหาการทะเลาะวิวาทในปัจจุบันได้ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ดังกรณีนักเรียนสถาบันแห่งหนึ่งจำนวนกว่า 300 คน ได้บุกเข้าไปทำร้ายนักเรียนโรงเรียนแห่งหนึ่ง เมื่อปี พ.ศ. 2547 (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2547 : 28) โดยมีผู้เสียชีวิตหนึ่งคนและบาดเจ็บอีกกว่า 30 คน ซึ่งเป็นการก่อเหตุซึ่งมีจำนวนผู้ก่อเหตุมากที่สุด และในการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของเด็กและเยาวชนนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวแต่ได้เกิดขึ้นแทบทุกวันและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ฉะนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นสถาบันครอบครัว ภาครัฐบาล สถาบันการศึกษาเพื่อนและชุมชนสิ่งแวดล้อม จึงควรตระหนักถึงความจำเป็นในการหามาตรการป้องกันและแก้ไขเรื่องนี้อย่างเร่งด่วนมิใช่เป็นการตื่นตัวต่อปัญหาที่ต่อเมื่อเป็นข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์เท่านั้น

จะเห็นได้ว่าปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จากข้อมูลของแผนกสถิติกองการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน (2547:18) กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ในปี พ.ศ. 2545 มีนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาทถึง 31 ครั้ง ซึ่งมีผู้ร่วมก่อเหตุถึง 832 คน และในจำนวนเหล่านั้นมีผู้ได้รับบาดเจ็บ 315 คน และเสียชีวิต ถึง 10 คน ทำให้ความเสียหายทั้งทรัพย์สินและบุคคลในการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวในแต่ละครั้ง ปัญหาได้เพิ่มความรุนแรงเกือบทุกด้าน ทั้งยังมีการใช้อาวุธเครื่องทุ่นแรงเพื่อใช้ในการทะเลาะวิวาท ซึ่งทำให้ความเสียหายมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นด้วย และถ้าหากปัญหานี้ไม่ได้รับการป้องกันแก้ไขที่ถูกต้องอย่างต่อเนืองก็จะทำให้เกิดความเสียหายทั้งที่ประเมินได้ และไม่สามารถประเมินได้มูลค่าสูงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากเยาวชนกลุ่มนี้อยู่ในวัยที่เราเรียกว่า “วัยรุ่น” ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต หากขาดการเอาใจใส่ดูแลอบรมส่งผลทำให้เยาวชนในวัยนี้ต้องประสบกับอุปสรรคปัญหาอีกมากมาย ตั้งแต่การทำความผิดเล็กน้อยจนไปถึงความผิดที่มีโทษทางอาญาเช่น การพุดปดเพื่อปกปิดความผิดของตน การทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน การก่อเหตุทะเลาะวิวาทจนถึงการประกอบอาชญากรรมในที่สุด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจเยาวชนในวัยนี้ เพื่อเป็นพื้นฐานของการป้องกัน แก้ไข ปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งปัจจุบันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนที่

มีพฤติกรรม ขกพวกตีกัน ทำร้ายร่างกาย เป็นต้น ยังเป็นปัญหาที่ท้าทายต่อการบังคับใช้อำนาจรัฐในการจัดการ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกับระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดย สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เพราะว่าเป็นกลุ่มของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีนักเรียนก่อการทะเลาะวิวาทและใช้ความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทจะได้มีแนวทางให้โรงเรียนร่วมกันแก้ไขปัญหาและหาทางป้องกันการทะเลาะวิวาทและลดปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นและความรุนแรงซึ่งมีแนวโน้มเกิดขึ้นทำให้มีผลกระทบต่อตัวนักเรียนเองครอบครัวกลุ่มเพื่อน โรงเรียนและชุมชนสิ่งแวดล้อม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการทะเลาะวิวาทกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขต กรุงเทพมหานคร

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กัน

1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 สาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวความคิดของ เฉลย คงปริพันธ์ (2544 : 10) โดยผู้วิจัยได้นำกรอบแนวความคิดในการทำวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 1 ด้านตัวนักเรียน
- 2 ด้านสภาพของครอบครัว
- 3 ด้านสภาพของโรงเรียน
- 4 ด้านกลุ่มเพื่อน
- 5 ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม

1.4.2 ระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวความคิดของจिरพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2547 : 3) ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวความคิดในการทำวิจัยแบ่งระดับความรุนแรงออกเป็น 3 กรณี ดังนี้

1. กรณีรุนแรงน้อย
2. กรณีรุนแรงปานกลาง
3. กรณีรุนแรงมาก

ความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนประกอบด้วย 5 ด้าน ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวความคิดของ จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2547 : 3) ดังนี้

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านเจตนาารมณ์
3. ด้านการใช้อาวุธ
4. ด้านผู้เสียหาย
5. ด้านผู้ได้รับบาดเจ็บ

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร คือ นักเรียนและนักศึกษาที่กำลังเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา 2548 ที่เปิดสอนสาขาช่างอุตสาหกรรมจำนวน 14 โรงเรียน จำนวน 8,550 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนและนักศึกษาที่กำลังเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 14 โรงเรียนจำนวน 809 คน โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Krejcie and Morgan และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1.5.2.1 สาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

1.5.2.2 ระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

1.5.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

1. สาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน หมายถึง กลุ่มตัวแปรที่จำแนกเป็นด้าน จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านตัวนักเรียน หมายถึง สาเหตุที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทที่มาจากการเปลี่ยนแปลงจากตัวนักเรียนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงร่างกายและจิตใจ การเปลี่ยนแปลงในช่วงวัยของนักเรียน จะทำให้เกิดอารมณ์รุนแรง ฉุนเฉียว โกรธง่าย รักศักดิ์ศรีของตัวเอง การศึกษาคะนอง การมีนิสัยเป็นตัวของตัวเอง มีการแต่งกายแบบขี้ขลาด การใช้คำพูดไม่สุภาพ การแสดงตัวเป็นผู้นำกลุ่มหรือหัวหน้าแก๊งค์ การใช้อาวุธ แก้ปัญหาด้วยความรุนแรง แสดงพฤติกรรมที่เป็นอันเกิดอันตรายต่อผู้อื่นในบางโอกาส และการแสดงโชว์ความสามารถ ความเป็นนักเลง ความเก่งกาจในทางที่ผิด การแสดงความเป็นเจ้าของเพศตรงกันข้ามและการเป็นเจ้าถิ่น

1.2 ด้านสภาพของครอบครัว หมายถึง สาเหตุที่เป็นชนวนนำไปสู่การขัดแย้งถึงขั้นทะเลาะวิวาทของนักเรียน เช่นนักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับผู้ปกครอง การมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การได้รับการเลี้ยงดู การได้รับความอบอุ่น ครอบครัวอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข สถานเริงรมย์ ไม่มีการอบรมสั่งสอนปลูกฝังจริยธรรมคุณธรรมให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัยของสังคมรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักเรียน ผู้ปกครองมีปัญหาหารายได้ ครอบครัวแตกแยก มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ โดยนักเรียนไม่มีการรับฟังความคิดเห็น ผู้ปกครองความใกล้ชิดมีน้อย การให้คำปรึกษา การให้ความยุติธรรม การเข้มงวดดูแลความประพฤติของนักเรียน ช่องว่างระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนและการลงโทษ เมื่อนักเรียนกระทำผิดหรือสภาพของครอบครัวที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจได้ไม่พอจ่ายทำให้นักเรียนมีความเครียดอาจเป็นสาเหตุของการกระทำความผิด

1.3 ด้านสภาพของโรงเรียน หมายถึง สาเหตุที่เกี่ยวกับการนำไปสู่การขัดแย้งจนถึงขั้นทะเลาะวิวาทของนักเรียน โดยเกิดจากสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วย สภาพของโรงเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษาในระดับชั้น ปวช. และปวส. มีปริมาณมาก จำนวนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน การเรียนการสอน ระเบียบวินัยการลงโทษนักเรียนที่ทำความผิดของสถานศึกษา การจัดสภาพแวดล้อมทางด้านอาคาร สถานที่รวมทั้งวิธีการ อบรมสั่งสอนของครู อาจารย์ ครูอาจารย์เป็นแบบอย่างที่ไม่ดี ระเบียบวินัยเคร่งครัดมากเกินไป หลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเป็นหลาย ๆ รอบนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อครูอาจารย์และครูอาจารย์ขาดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ครูบางท่านให้ท้ายนักเรียนที่กระทำความผิด สถานที่ตั้งของโรงเรียนใกล้แหล่งอบายมุข สถานเริงรมย์ สถานประกอบการขี้ขลาด ต่าง ๆ การเสริมสร้างลักษณะนิสัยและพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนโรงเรียนยังหาทางป้องกันแก้ไขปัญหา

การทะเลาะวิวาทในต่างโรงเรียนเพื่อลดความรุนแรงจากการทะเลาะวิวาทของนักเรียน การเดินทาง
ไปกลับเส้นทางผ่านฝ่ายตรงกันข้าม

1.4 ด้านกลุ่มเพื่อน หมายถึง สาเหตุที่เป็นชนวนนำไปสู่การขัดแย้งจนถึงขั้นทะเลาะ
วิวาทของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มเพื่อนบุคคลที่รู้จักกันหรือรุ่นพี่มีความสัมพันธ์เป็น
ทางการและไม่เป็นทางการชอบคลุกคลีอยู่กับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด มีการรวมกันเป็นแก๊งค์บางครั้ง
มั่วสุมติดอบายมุข ซึ่งมีทัศนคติคล้ายคลึงกันจะทำให้มีพฤติกรรมไม่ดีตามไปด้วย ชักชวนหรือเป็น
คนชักนำให้บุคคลในแต่ละกลุ่มกระทำความผิดร่วมกันหรือมองผู้กระทำความผิดเป็นฮีโร่ ซึ่งจะ
เป็นบ่อเกิดการทะเลาะวิวาท การแสดงพฤติกรรมขี้วู แยกเพศตรงกันข้ามหรือเพื่อนบางกลุ่มมี
การศึกษาต่ำกว่าหรือไม่มีการศึกษาอาจจะชักชวนนักเรียนไปร่วมกันกระทำความผิดได้

1.5 ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สาเหตุที่เป็นชนวนการนำไปสู่การ
ทะเลาะวิวาท ประกอบด้วยนักเรียนที่อยู่ในเมืองหรือชุมชนหนาแน่นหรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่
เหมาะสมเช่นที่พักอาศัยใกล้อบายมุข แหล่งเสื่อมโทรม แหล่งสถานบันเทิง ชุมชนได้รับการศึกษา
น้อย ชุมชนมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ชุมชนให้การสนับสนุนการทะเลาะวิวาท ขาดความร่วมมือการ
แก้ปัญหาและมาตรการป้องกันการทะเลาะวิวาท เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสน.ท้องถิ่นขาดความร่วมมือ
การแก้ปัญหาอย่างจริงจัง สื่อสารมวลชนที่เสนอข่าวการทะเลาะวิวาทมากเกินไป จะทำให้นักเรียน
สนใจเรื่องการกระทำความผิดมากกว่าสนใจเรื่องการเรียนรู้

2. ความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน หมายถึง ผลกระทบจากการทะเลาะ
วิวาทที่สามารถวัดเป็นเกณฑ์ของความรุนแรงได้โดยความรุนแรงนั้น เกิดจากมีการวางแผนการมี
เจตนาารมณ์ มีการใช้อาวุธทำร้ายคนอื่นโดยมีการเตรียมการการไตร่ตรองไว้ก่อนทะเลาะวิวาทหรือ
ทำร้ายคนอื่นในที่สาธารณะซึ่งได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยบาดเจ็บปานกลางและบาดเจ็บสาหัส ความรุนแรง
เกิดจากการทะเลาะวิวาทนั้น มีองค์ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน หมายถึง การวางแผนการทะเลาะวิวาทของนักเรียนที่มีการ
เตรียมการไว้ล่วงหน้าโดยกำหนดเป้าหมายการทะเลาะวิวาท

2.2 ด้านเจตนาารมณ์ หมายถึง นักเรียนที่ทะเลาะวิวาทมีเจตนาที่จะก่อการทะเลาะ
วิวาทกับฝ่ายตรงกันข้ามโดยมีความคิดไม่ดี ปฏิบัติไม่ดี

2.3 ด้านการใช้อาวุธ หมายถึง อาวุธที่เป็นอันตรายต่อบุคคลอื่นที่นำมาเป็นอุปกรณ์
ในการไล่ตี ยกพวกทำร้ายร่างกาย เช่น ไม้ตี ปืนปากกา วงเวียน ไม้ ก้อนหิน มีด ปืน ฯลฯ

2.4 ด้านผู้เสียหาย หมายถึง ประชาชนทั่วไปหรือนักเรียนฝ่ายตรงกันข้ามเป็นผู้เสียหาย
จากเหตุการณ์ที่ก่อทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาทำให้นักพลได้รับบาดเจ็บ
และทรัพย์สินเสียหาย

2.5 ด้านการบาดเจ็บ หมายถึง การได้รับอันตรายอันเนื่องมาจากการทะเลาะวิวาท
ของนักเรียนซึ่งแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ บาดเจ็บสาหัส บาดเจ็บปานกลาง บาดเจ็บเล็กน้อย

2.6 บาดเจ็บสาหัส หมายถึง ได้รับอันตรายสาหัส ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297 คือ ได้รับบาดเจ็บดังนี้ ตาบอด หูหนวก ลิ่นขาด เสียประสาท เสียอวัยวะ เสียแขนขา มือ เท้า หรืออวัยวะอื่นใด หน้าเสียโฉมอย่างติดตัว จิตพิการอย่างติดตัว ทุพพลภาพหรือป่วยเจ็บเรื้อรัง ซึ่งอาจถึงตลอดชีวิต ทุพพลภาพหรือเจ็บป่วยด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวัน หรือจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวันขนาดเข้ารับรักษาตัวในโรงพยาบาลในห้องไอซียู

2.7 บาดเจ็บปานกลาง หมายถึง การได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทที่ไม่ถึงแก่อันตรายต่อร่างกาย ได้แก่ การได้รับบาดเจ็บเลือดออกไม่มากมีบาดแผลหรือมีบาดแผลเล็กน้อย รักษาตัวในโรงพยาบาลแต่ไม่ถึงขนาดนอนโรงพยาบาล

2.8 บาดเจ็บเล็กน้อย หมายถึง ได้รับอันตรายแก่กาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 และไม่ถึงกับเกิดอันตรายแก่กาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 คือ บาดเจ็บเป็นบาดแผลฟกช้ำ หรือบาดแผลมีเลือดออกแต่ไม่ถึงกับได้รับอันตรายสาหัส

3. นักเรียนและนักศึกษาโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร

4. โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึง สถาบันการศึกษาของเอกชนโดยมีเอกชนเป็นผู้รับใบอนุญาตดำเนินการก่อตั้งเปิดสอนในระดับอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร

5 ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ ญาติ พี่น้องหรือผู้อุปการะเลี้ยงดูผู้ที่อยู่อาศัยกับนักเรียนสามารถอบรมสั่งสอนนักเรียนและให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกเป็นประเด็นสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

- 2.1 สาเหตุของการทะเลาะวิวาท
 - 2.1.1 สาเหตุเกิดจากด้านตัวนักเรียน
 - 2.1.2 สาเหตุเกิดจากด้านสภาพของครอบครัว
 - 2.1.3 สาเหตุเกิดจากด้านสภาพของโรงเรียน
 - 2.1.4 สาเหตุเกิดจากด้านกลุ่มเพื่อน
 - 2.1.5 สาเหตุเกิดจากด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาท
 - 2.2.1 ความหมายของความรุนแรง
 - 2.2.2 ประเภทของความรุนแรง
 - 2.2.3 ผลกระทบของความรุนแรงที่มีต่อเด็ก และสังคมไทย
 - 2.2.4 ความรุนแรงก้าวร้าวตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura
- 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาท
 - 2.3.1 ทฤษฎีความขัดแย้ง
 - 2.3.2 ทฤษฎีทางจิตวิทยา
 - 2.3.3 ทฤษฎีทางสังคมวิทยา
 - 2.3.4 ทฤษฎีการเลียนแบบ
 - 2.3.5 ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม
 - 2.3.6 ทฤษฎีจิตวิทยาวัยรุ่น
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สาเหตุของการทะเลาะวิวาท

เฉลย คงปรีพันธ์ (2544 : 10) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน แบ่งออกได้ 5 สาเหตุ ดังนี้

2.1.1 สาเหตุเกิดจากด้านตัวนักเรียน

ปัญหาที่เกิดจากด้านตัวนักเรียนเองซึ่งอาจเป็นสาเหตุมาจากพันธุกรรม ทำให้มีสภาพทางด้านร่างกายที่ผิดปกติ เช่น ปัญญาอ่อน จิตใจบกพร่อง เป็นต้น หรือจากความรู้สึกโรคร้ายไข้เจ็บ ทำให้จิตใจเกิดความรู้สึกเป็นปมด้อย น้อยเนื้อต่ำใจ ทำให้มองโลกในแง่ร้าย มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม อาจเกิดบันดาลโทสะกระทำคามผิดอาญา และระดับสติปัญญาของเด็กและเยาวชนก็มีผลต่อการกระทำคามผิดด้วย ซึ่งอาจเป็นการกระทำคามผิดได้ ภาวะทางจิตใจอันเกิดจากเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จากผลแห่งการพัฒนาตามวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่นซึ่งเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งหากปรับตัวไม่ทันบิดามารดาผู้ปกครอง ครู ไม่เข้าใจทำให้เกิดอารมณ์รุนแรง ฉุนเฉียว โกรธง่าย แก่ปัญหาด้วยความรุนแรง แสดงพฤติกรรมที่เป็นอันตรายต่อผู้อื่นในบางโอกาส

สรุปสาเหตุที่เกิดจากด้านนักเรียนมีดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงด้านวัย
2. การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ

2.1.2 สาเหตุเกิดจากด้านสภาพครอบครัว

ปัญหาเกิดจากด้านสภาพครอบครัว หมายถึง การอบรมเลี้ยงดู และสภาพครอบครัว ปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว ได้แก่ ปัจจัยในตัวบุคคล ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการศึกษา และการฝึกอบรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นับตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย การอบรมเลี้ยงดูเด็กจากครอบครัวนั้น บิดามารดาทราบดีถึงการกระทำหน้าที่บิดามารดาที่ดี แต่โดยสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ประกอบกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ทำให้บิดามารดาไม่สามารถให้ความรัก ความอบอุ่นแก่บุตรได้สมบูรณ์ บิดามารดา ผู้ที่ไม่สามารถให้การอบรมสั่งสอนบุตรให้เป็นคนดี ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้บุตรมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น

Winner (อ้างในจิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ. 2543 : 19) ได้ศึกษาพบว่า การทอดทิ้งของบิดามารดาก่อให้เกิดเด็กมีพฤติกรรมรุนแรงกับเพื่อน ทั้งนี้ เพื่อทดแทนความด้อยของตนเองในการอบรมเลี้ยงดูบุตร การปลูกฝังบุคลิกภาพและอุปนิสัยใจคอของเยาวชน บิดามารดาไม่สามารถปกครองหรืออบรมเลี้ยงดูได้อย่างเหมาะสม ปล่อยให้มารดาเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง การที่มารดาต้องอบรมเลี้ยงดูบุตรแต่ฝ่ายเดียว และจะต้องออกไปทำงานนอกบ้านเนื่องจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจทำให้มารดาไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูและเอาใจใส่บุตรอย่างเพียงพอ

อรัญ สุวรรณบุปผา (2518 : 190) ได้ศึกษาพบว่า ร้อยละ 30 บุตรถูกปล่อยให้มารดาเลี้ยงฝ่ายเดียวและมารดาต้องประกอบอาชีพนอกบ้าน ทำให้บุตรมักมีความสัมพันธ์ไม่ดีกับบิดามารดา มีการแสดงการไม่ยอมรับและชอบโต้แย้งเมื่อมีความรู้สึกไม่พอใจ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กคบเพื่อนไม่ดี และมีพฤติกรรมก้าวร้าวข่มขู่นอกจากนี้ บิดามารดาสร้างวินัยให้เด็กไม่ถูกต้อง เช่น การลงโทษให้เจ็บกายจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากขึ้น การแสดงตัวอย่างของบิดามารดาบางอย่างให้ปรากฏแก่เด็กในลักษณะที่ขัดแย้งกัน ก็จะทำให้เด็กไม่สามารถแสดงพฤติกรรมที่

เหมาะสมได้ เนื่องจากเขาได้รับความขัดแย้ง

Bandura และคณะ(อ้างในสุภาพันท์ รื่นสำราญ. 2535 :35) ได้รายงานไว้ว่า บิดาที่ดื่มสุรา ในขณะที่เด็วกันก็สอนบุตรไม่ให้ดื่มสุรา เพราะการดื่มสุราเป็นสิ่งที่ไม่ดี ทำให้เด็กไม่สามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และทำให้ขาดความเชื่อถือต่อบิดา ทำให้เสียความสัมพันธ์ในครอบครัว และเกิดความเบื่อหน่ายในสภาพที่เป็นอยู่ในครอบครัว นอกจากนั้นก็พยายามหาทางออกอื่น ๆ ซึ่งวัยรุ่นทำมากที่สุดก็คือการหาทางออกโดยการออกไปคบเพื่อน ถ้าเป็นเด็กที่ขาดที่ปรึกษาตลอดจนขาดที่ระบายความคับข้องใจอยู่แล้ว ทำให้เด็กมักเชื่อคำแนะนำจากเพื่อน ซึ่งคำแนะนำของเพื่อนถ้าทำให้เกิดความพอใจรู้สึกอบอุ่นแล้วก็ทำให้เป็นโอกาสที่เด็กจะถูกชักนำจากเพื่อนให้ก่อพฤติกรรมก้าวร้าวต่าง ๆ หรือกระทำความผิดได้ง่ายขึ้นเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในหมู่นักสังคมวิทยาว่า ครอบครัวเป็นหน่วยที่สำคัญที่สุดของสังคม บ้าน และครอบครัว นับว่าเป็นสถาบันสังคมที่มีความสำคัญอันดับแรกในการสร้างลักษณะนิสัยบุคลิกภาพของเด็ก ถ้าภายในบ้านหรือครอบครัวห่วงใยในตัวลูกโดยเอาใจใส่อุปการะเลี้ยงดู และพยายามอบรมบ่มนิสัยในทางดีงามให้แก่บุตร และทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่บุตร ย่อมทำให้บุตรเกิดความรักพ่อแม่มีความอบอุ่นและมีความสุข รวมทั้งรับแต่สิ่งที่ดีงามเข้ามาในชีวิต ทำให้เด็กเจริญเติบโตด้วย แต่ในทางตรงกันข้ามครอบครัวที่บิดามารดาไม่มีความสามัคคี เสียสละ และให้อภัยซึ่งกันและกัน มีการทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ เด็กก็ยอมรับนิสัยก้าวร้าว พุดจาหยาบคายชอบวิวาท หรือเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่เป็นโรคประสาท จู้จู้ขี้บ่น เด็กก็มักจะขาดความมั่นคงทางอารมณ์ หรือในครอบครัวที่พ่อแม่ชอบเล่นการพนัน หรือดื่มสุรา เด็กอาจติดนิสัยแข่งกระด้าง หรือกลายเป็นคนพาลเถร เพื่อหาทางชดเชยความรักความอบอุ่น และเกิดมีปัญหาวางความประพฤติดีเช่นกัน นอกจากนี้ ครอบครัวที่ยากจน และมีลูกมากก็ย่อมทำให้พ่อแม่ดูแลไม่ทั่วถึงเด็กก็ได้รับความเดือดร้อน หากลำบากเด็กที่ขาดความอบอุ่นมั่นคงทางจิตใจจะเจริญเติบโตขึ้นกลายเป็นเด็กที่มีปัญหาทางความประพฤติ

Giblet.J (อ้างในเฉลย คงปริพันธ์. 2544 : 20) ได้ศึกษาเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว และเถร ในอังกฤษและเวลล์ ผลปรากฏว่าประสบการณจากการที่บิดามารดาแยกทางกันในช่วงที่เด็กกำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเกี่ยวพันอย่างยิ่งกับพฤติกรรมของเด็กหญิง ขนาดของครอบครัวมีความสัมพันธ์สูงกว่าวัย การเถรของเด็ก เด็กเถรส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีขนาดใหญ่ มีจำนวนพี่น้องมาก บิดามารดา ส่วนใหญ่ไม่มีเวลาเอาใจใส่บุตรอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ยังพบว่าบุตรคนหัวปีที่เป็นหญิงมักเป็นเด็ก ที่มีปัญหา มีความยากลำบากในการเผชิญปัญหาสำคัญ ๆ มากกว่าบุตรคนรอง

ปรีชา คัมภีร์ปรกรณ์ (อ้างในวิสิทธิ์ คลังสิน. 2539 : 35) ได้กล่าวถึงอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมวัยรุ่นไว้ว่า ในสภาพของครอบครัวปัจจุบันจะมีลักษณะที่เป็นครอบครัวขนาดเล็ก โดยเฉพาะครอบครัวที่อยู่ในเมือง ก็คือ การที่พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับลูก กล่าวคือ ตอนเช้าต่างคนก็ต่างรีบออกจากบ้านเพื่อไปทำงานและไปเรียนหนังสือ กว่าจะกลับบ้านก็เป็นเวลาเย็น โอกาสที่จะได้พบปะสนทนากันก็มักเป็นวันหยุดเท่านั้น แต่ถ้าเป็นพ่อแม่ที่มีกิจกรรมอื่นทางสังคมก็จะ

ทำให้ลูกยิ่งต้องอยู่ตามลำพังมากขึ้น การที่วัยรุ่นอยู่ตามลำพัง และอยู่กับครอบครัวที่มีพ่อแม่พร้อมกันนั้น จะทำให้พฤติกรรมที่แสดงออกต่างกัน วัยรุ่นที่มีครอบครัวที่อบอุ่นเป็นประชาธิปไตย จะทำให้เป็นคนที่มีเหตุผลกล้าตัดสินใจ โดยอาศัยเหตุผลประกอบ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง พฤติกรรมที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ วัยรุ่นที่ครอบครัวขาดความอบอุ่น หรือพ่อแม่มีความเข้มงวดเกินไปหรือครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ จะทำให้แสดงออกพฤติกรรมหลายประการที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น ก้าวร้าว เกรง ดิฉลาดเสพติด หรือถูกเพื่อนชักนำไปในทางเสื่อมเสีย การตัดสินใจหรือการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นไปโดยอิทธิพลของเพื่อนมากกว่าครอบครัว

สรุป สาเหตุที่เกิดจากสภาพของครอบครัว ประกอบด้วย

1. นักเรียนไม่ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว
2. ผู้ปกครองไม่มีเวลาว่างให้กับลูก
3. สถานะภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน หรือรวยมากเกินไป
4. สภาพครอบครัวแตกแยกหรือหย่าร้าง
5. ผู้ปกครองมีวุฒิภาวะไม่เหมาะสม

2.1.3 สาเหตุเกิดจากด้านสภาพของโรงเรียน

สาเหตุที่เกิดจากด้านสภาพของโรงเรียน คือ ความล้มเหลวเกี่ยวกับประสบการณ์ในโรงเรียน หรือสถานศึกษา เป็นโรงเรียนที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพราะให้ทั้งความรู้ สร้างค่านิยม สร้างทัศนคติ และยังสร้างอุปนิสัยที่ถูกต้องให้แก่เด็ก ดังนั้น การชักนำให้เด็กได้เข้ามาอยู่ในบรรยากาศที่อบอุ่นของสถานศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็น แต่ถ้าเด็กนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อสถานศึกษา หรือโรงเรียนทำให้เด็กไม่สามารถทนต่อสภาพของสถานศึกษาหรือโรงเรียนได้ และเกิดปฏิกิริยาตอบโต้โดยแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น การทะเลาะวิวาทกับเพื่อน การฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียน การทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน เป็นต้น เช่นนี้ จะทำให้เด็กหมดโอกาสที่จะได้รับการปลูกฝังในสิ่งที่ดีงาม เด็กที่ทนต่อสภาพของโรงเรียนหรือสถานศึกษาไม่ได้จะแสดงออกโดยการหนีโรงเรียนการหนีโรงเรียนก็ตีหรือการหนีออกจากบ้านก็ตี ตลอดจนการหลบหน้าบุคคลก็ตี เป็นปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อโรงเรียน ต่อบุคคล หรือสถานการณ บุคคลไม่สามารถยอมรับได้ การหนีเรียน ตลอดจนการไม่ยอมคบปะบุคคล ที่มีหน้าที่ให้การศึกษาอบรมสั่งสอน อันได้แก่ ครู อาจารย์ บิดา มารดา ญาติ พี่น้อง ย่อมทำให้เด็กหมดโอกาสที่จะได้รับการอบรมสั่งสอนการปลูกฝังอุปนิสัยที่ดีงาม โอกาสที่จะถูกชักนำไปการกระทำผิดกฎหมายนั้น มีได้ง่ายขึ้น การสร้างบรรยากาศในสถานศึกษาให้เป็นที่รื่นรมย์ไม่ก่อให้เกิดความเบื่อหน่ายแก่เด็ก ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครูไม่น้อย ครูที่สอนโดยการแสดงพฤติกรรมอื่น มากกว่าการใช้เพียงคำพูด จะช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างครูกับนักเรียนมากขึ้น

Crump และ Harriet (อ้างในสุภาพพันธ์ รื่นสำราญ. 2528 : 9) ได้ศึกษาพบว่า การสื่อสารที่ไม่ใช่คำพูดนั้นช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมากกว่าการสื่อสารโดยใช้คำพูด

พฤติกรรมของครูที่เป็นทั้งคำพูดและไม่เป็นคำพูดช่วยให้การเรียนรู้ของนักศึกษาดีขึ้น และมีความเข้าใจกันระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งมีส่วนทำให้บรรยากาศในโรงเรียนดีขึ้น ความล้มเหลวที่เด็กได้รับจากโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็ผลมาจากการสื่อสารของครูที่ขาดประสิทธิภาพ หรือขาดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียนก็ตาม จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในเด็กก็ได้

Philips และคณะ (อ้างในเฉลย กงปริพันธ์. 2544 : 19) พบว่า สถานการณ์ทางการศึกษา ประกอบกับความรู้สึกที่มีต่อสถานศึกษา จะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนเหล่านั้น ได้แก่ การหนีเรียน การถูกล่อลวงออกนอกห้องเรียน การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และการแสดงพฤติกรรมเกเร ซึ่งล้วนแต่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนในทางก้าวร้าวทั้งสิ้น

โรงเรียนนอกจากเป็นแหล่งปลูกฝังทัศนคติ สร้างค่านิยม สร้างความคิดรวบยอดสร้างนิสัยอันที่ดีให้เกิดแก่เด็กแล้ว โรงเรียนยังเป็นสถานที่ให้ความรู้ทางวิชาการแก่เด็กอีกด้วยภาระกิจด้านวิชาการนี้โรงเรียนโดยทั่วไปได้ให้ความสนใจมากกว่าด้านอื่น

Wasung (อ้างในเฉลย กงปริพันธ์. 2544 : 19) จากการศึกษาพบว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จทางวิชาการ มีแนวโน้มที่จะก้าวร้าว และกระทำผิด กลายเป็นเด็กเกเรได้มากกว่า เด็กที่ได้รับความสำเร็จทางวิชาการ โดยเฉพาะความล้มเหลวในการเรียน เช่น วิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น พฤติกรรมส่วนใหญ่จะกระทำต่อตนเอง เช่น หนีออกจากบ้าน หนีโรงเรียน และเสพยาเสพติด เป็นต้น

Price และคณะ (อ้างในเฉลย กงปริพันธ์. 2544 : 19) พบว่า เด็กไม่รู้สึกรู้ว่าโรงเรียนเป็นสาเหตุที่ทำให้คนต้องกลายเป็นเด็กเกเร แต่เด็กส่วนใหญ่ที่เป็นเด็กเกเรมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน ซึ่งทำให้เป็นที่น่าสังเกตว่านอกจากโรงเรียนจะเป็นสถานที่ปลูกฝังทัศนคติที่ดี ต่อโรงเรียนให้แก่ นักเรียนแล้ว ในทางกลับกันอาจจะสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่เป็นเด็กเกเร พื้นฐานในการสร้างทัศนคติและค่านิยม ได้แก่การสร้างการเรียนรู้ การรับรู้ ที่ถูกต้องกิจกรรมทางด้านการรับรู้มีความเกี่ยวข้องอย่างมาก กับบรรยากาศแห่งความเข้าใจ ระดับสติปัญญาตลอดจนความมั่นคงทางอารมณ์ นอกจากการรับรู้แล้ว การเรียนรู้ก็เป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบำบัดทางจิตใจ

สุนันทา พลับแดง (2518 : 2) ได้อธิบายถึงพฤติกรรมของมนุษย์ว่า พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นในลักษณะที่ว่บุคคลได้พยายามที่จะเรียนรู้ และเข้าใจองค์ประกอบทั้งหมดของสิ่งเร้า หรือสถานการณ์นั้นก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา โดยมีกรวางโครงร่าง หรือการวางแผนก่อนว่าควรจะทำอย่างไรในทางบวก หรือทางลบต่อสิ่งเร้านั้น ๆ ในโรงเรียนมีสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้พฤติกรรมทางสังคมของเด็กแตกต่างกันไปด้วย สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนจะส่งผลกระทบต่อการมองตัวเองของวัยรุ่น ตลอดจนทัศนคติค่านิยมการเรียนรู้ และบทบาทของเด็กแต่ละคนประสบการณ์ที่โรงเรียน สามารถกล่อมเกลาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กได้เป็นอย่างมาก ทั้งทางลบและทางบวก เช่น การก้าวร้าว การให้ความร่วมมือ การกระทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

เป็นต้น ความสัมพันธ์ของเด็กที่มีต่อกลุ่ม มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็ก เด็กทุกคนจะต้องปรับตัวเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน เด็กจะพยายามปรับตัวให้สอดคล้องกับสังคม แต่ถ้าหากว่าความสัมพันธ์เป็นไปในทางไม่ดีเด็ก จะรู้สึกคับข้องใจ และแสดงพฤติกรรมด้านสังคม เช่น การแสดงความก้าวร้าว เป็นต้น

กรมพลศึกษา (2546 : 10) รายงานการประชุมพบว่า โรงเรียนจะมุ่งอบรมให้บุคคลเป็น คนดีมีศีลธรรมก็ตาม แต่สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนก็มีอิทธิพลไม่น้อยในการชักจูงให้บุคคลแสดง พฤติกรรมก้าวร้าว โดยเฉพาะจากเพื่อนในโรงเรียน จากรายงานศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางในปี 2546 มีเยาวชนผู้กระทำความผิดทั้งสิ้น 9,857 คน เป็นผู้กระทำความผิดเพราะสาเหตุครอบครัว แยกแยกมี 3,467 คน ของผู้กระทำความผิดทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 35 และสาเหตุแห่งการกระทำความผิด ในอันดับรองลงมา ได้แก่การคบเพื่อนไม่ดี ถูกชักจูง จ้างวาน มีจำนวน 3,081 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 ซึ่งจำนวนตัวเลขนั้นสูงเป็นอันดับสอง ของผู้กระทำความผิดทั้งหมดของเด็กและเยาวชนซึ่ง กระทำความผิด และถูกจับส่งศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางเป็นปัญหาที่ทำความลำบากใจให้แก่ครู – อาจารย์ ผู้บริหารและผู้ปกครองมาก

เรณู เชาว์เกษม (2543 : 56) ได้ศึกษา สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด ด้าน สถานศึกษาหรือโรงเรียนมีดังนี้

1. เด็กหนีเรียน อาจจะเป็นเพราะบริการต่าง ๆ ของโรงเรียนไม่เพียงพอ เช่น อาหาร จำหน่ายไม่เพียงพอ สถานที่ออกกำลังกาย ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ ห้องสมุดไม่มี เป็นต้น
2. เด็กเบื่อหน่ายการเรียน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะขาดอุปกรณ์การสอนที่ดี ทำให้เด็ก ไม่เห็นความสำคัญของการเรียน
3. เด็กบางคนหนีโรงเรียน เนื่องจากครูใช้วิธีการลงโทษต่อหน้าเพื่อนฝูงทั้งโรงเรียน ทำให้เด็กเกิดความอับอายและไม่อยากมาโรงเรียน
4. เด็กนักเรียนมีอายุมากกว่าเพื่อนในกลุ่ม มักจะชักนำเด็กที่อายุน้อยกว่าให้กระทำ ในทางที่ผิด
5. เด็กบางกลุ่มชอบแต่งกายฝ่าฝืนระเบียบที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ เช่น ไว้ผมยาวเกินไป หรือไม่ใส่เครื่องหมายของโรงเรียน เป็นต้น ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม
6. ครูขาดความเข้าใจเด็กไม่มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา จึงเป็นปฏิสัมพันธ์กับเด็กไม่ถูกต้อง ไม่ตรงกับความต้องการของเด็ก
7. ทางโรงเรียนไม่จัดให้มีการอบรมจริยศึกษาให้เพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาทางด้านความ ประพฤติของเด็กอยู่เสมอ
8. ครูไม่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม เช่น การใช้วาจากับเด็ก การแต่งกายกริยาท่าทางที่ แสดงออกทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่น

9. ควรช่วยให้นักเรียนมีความหวังในเรื่องอาชีพ เด็กบางคนจิตใจไม่เป็นสุข เพราะไม่ทราบว่าจะเรียนไปนั้นจะออกไปทำอะไร และมีความก้าวหน້อย่างไบบ้าง ถ้าหากครูได้ ชี้แจงให้ทราบจะช่วยให้เด็กมีความตั้งใจเรียน มีความมานะและไม่หาทางออกในทางที่ผิด

สรุป สาเหตุที่เกิดจากสภาพของโรงเรียน ประกอบด้วย

1. ครูเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี
2. ระเบียบของโรงเรียนเคร่งครัดมากเกินไป
3. มาตรฐานของครู-อาจารย์ไม่เป็นเอกภาพเดียวกัน
4. เนื้อหาของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเป็นหลายรอบ
5. นักเรียนมีเจตคติไม่คิดต่อครู
6. ครูขาดความรับผิดชอบต่อนักเรียน
7. สภาพโรงเรียนไม่ดี เช่น ใกล้เคียงสถานเริงรมย์ หรือสถานประกอบการด้านการบันเทิง
ขั่วยุต่าง ๆ ความไม่เป็นธรรมในการให้รางวัลและลงโทษนักเรียน
8. ความไม่เป็นธรรมในการให้รางวัลการลงโทษนักเรียน

2.1.4 สาเหตุที่เกิดจากกลุ่มเพื่อน

ปัญหาเกิดจากเพื่อนถือว่ามีค่าสำคัญมาก โดยเฉพาะวัยรุ่น นอกจากครอบครัวแล้ว วัยรุ่นจะคลุกคลีอยู่กับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ฉะนั้นหากมีการรวมกลุ่มเป็นแก๊งค์ ข้อมทำให้กลุ่มวัยรุ่นมีแนวความคิดทัศนคติในกลุ่มคล้ายคลึงกัน หากอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดี จะทำให้พฤติกรรมไม่ดีตามไปด้วย หรือชักนำให้บุคคลคนในกลุ่มกระทำความผิดร่วมกัน หรือมองผู้กระทำความผิดเป็น (Hero) ซึ่งเป็นบ่อเกิดที่สำคัญของอาชญากรรม

สุพจน์ จักขุทิพย์ (2521 : 12) ศึกษาพบว่าสาเหตุแห่งการคบเพื่อน การยอมรับเพื่อนในทางเสื่อมเสียมีส่วนชากมากต่อการที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่สภาพการเป็นนักเรียน และยังใช้เวลาว่างไปในทางไม่บังควร ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายและการควบคุมพฤติกรรม ส่วนมากจะมาจากครอบครัวที่มีปัญหา ซึ่งมีส่วนผลักดันให้นักเรียนประพฤติไม่เหมาะสม ซึ่งหากสะสมมากขึ้นก็อาจกระทำความผิดได้

อัชฌา ลิมปีไพฑูรย์ (2521 : 60) ได้ศึกษาลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำความผิดในสถานฝึกอบรมบ้านกรูณา พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด มาจากครอบครัวที่ยากจน บิดามารดาไม่อยู่ร่วมกัน มีการจัดกลุ่มเป็นเพื่อนสนิทกัน 1-10 คน เด็กร้อยละ 49-50 คิดจะนำเอาวิธีการกระทำความผิดที่เพื่อนเล่าให้ฟังไปใช้ในวันข้างหน้า

สรุปสาเหตุที่เกิดจากเพื่อน ประกอบด้วย

1. การศึกษาของเพื่อนอยู่ในระดับเดียวกัน
2. เพื่อนชักชวนในทางที่ผิด
3. เพื่อนให้คำปรึกษามากกว่าคนอื่น

4. เพื่อนสามารถเข้าใจเพื่อนได้ง่าย
5. เพื่อนมีนิสัยคล้ายกัน
6. เพื่อนมีทัศนคติที่ดีต่อกัน

2.1.5 สาเหตุที่เกิดจากด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาที่เกิดจากสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมทำให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ในเมืองในชุมชนหนาแน่นหรือสลัมจะกระทำความผิดได้ง่ายและมากกว่าคนในชนบท เนื่องจากอยู่ในแควงของมิจนอาชีพ ทำให้เห็นการกระทำผิดบ่อย ๆ จนเกิดความเคยชิน และการที่ครอบครัวเด็กอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมดังกล่าว จึงเป็นการยากที่จะไม่ให้เด็กเอาแบบอย่าง ซึ่งมักจะจับกลุ่มกัน ขาดการศึกษาแล้วชักชวนไปกระทำความผิด

เสาวภา วัชรกิตติ (2521 : 26) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนพบว่าส่วนใหญ่ผู้กระทำความผิดมีการศึกษาดำ มาจากครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ พักอาศัยอยู่บริเวณแหล่งเสื่อมโทรม และมาจากครอบครัวที่มีสภาวะที่เรียกว่า “บ้านแตก”

ปัทมา เพชรสิงห์ และจารุวรรณ ธรรมวิทย์ (2529 : 25) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางบุคลิกภาพที่มีผลกระทบต่อสาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนในสถานฝึกอบรมบ้านกรุณาพบว่า ประเภทของการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชนทั้งชายและหญิงนั้น ส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและความผิดเกี่ยวกับเพศตามลำดับ ลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่เด็กและเยาวชนคบหาอยู่และร่วมกระทำความผิดด้วยนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเพื่อนที่ชอบเที่ยวกลางคืน ดื่มสุรา เที่ยวเตร่ตามสถานเริงรมย์ และติดยาเสพติด

ประทีน มหาจันทร์ และคณะ (2521 : 30) ได้ข้อสรุปจากการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของเยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายโดยการเปรียบเทียบกับเยาวชนปกติ พบว่า เยาวชนที่กระทำความผิดกฎหมายนั้น มีความรู้สึกในทางต่ำต้อยต่อตนเองมากกว่าเยาวชนปกติ มีความมุ่งมั่นในชีวิตข้างหน้าต่ำกว่า เยาวชนปกติมีความเชื่อในโชคชะตาหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์มากกว่าการที่จะเคารพกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มีลักษณะเบี่ยงเบนมากกว่าและความมุ่งมั่นในการศึกษาดำ ล้มเหลวระบบการเรียน มีทัศนคติไม่ดีต่อโรงเรียนมากกว่าเยาวชนปกติ

จรรยา สุวรรณทัต (2532 : 25) ได้ให้แนวความคิดไว้ว่า การเป็นอันธพาล หรือยาอาชญากร ความล้มเหลวทางการเรียน การติดยาเสพติด การประพฤติดังผิดทางเพศ สุขภาพจิตเสื่อม เป็นต้น เหตุสำคัญทางพฤติกรรมผิดหาไม่เกิดจากการที่เด็กต้องตกอยู่ในสภาพครอบครัวที่มีแม่คนเดียวหรือพ่อคนเดียว เช่น ในสถานการณ์หย่าร้างของพ่อแม่ไม่ แต่หากเกิดสภาพไม่ปรองดองในครอบครัวที่มีทั้งพ่อและแม่นั้นเอง

สรุปสาเหตุเกิดจากสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. สภาพที่อยู่อาศัยอยู่ในชุมชนหนาแน่น
2. สภาพชุมชนในเมืองเนื้อที่จำกัด

3. ที่อยู่อาศัยใกล้กับสถานเจริญธรรมและบันเทิง
4. ชุมชนให้ความสำคัญของปัญหาน้อย

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาท

2.2.1 ความหมายของความรุนแรง

สำนักงานคณะกรรมการและส่งเสริมการประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีให้ความหมายของคำว่าความรุนแรงว่า

ความรุนแรง หมายถึง การกระทำใด ๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทั้งกาย วาจา จิตใจ และทางเพศ โดยการทำร้ายทุบตี คุกคาม จำกัด กีดกัน เสรีภาพ ทั้งในที่สาธารณะและในการดำเนินชีวิตส่วนตัว ซึ่งเป็นผลหรืออาจจะเกิดผลให้เกิดความทุกข์ทรมาน ทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่ผู้ถูกรกระทำ

2.2.2 ประเภทของความรุนแรง

Johan Galtung นักวิชาการผู้บุกเบิกงานวิจัยสันติภาพยุคใหม่ ได้แบ่งประเภทของความรุนแรงเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (อ้างใน ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2547 : 91)

1. ความรุนแรงทางตรง เป็นความรุนแรงชนิดที่มาจากบุคคล กล่าวคือ เป็นการทำให้ศักยภาพของมนุษย์สะดุดหยุดลงโดยยังไม่ถึงการอันสมควร ผลของความรุนแรงเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน ที่มาของความรุนแรงก็เป็นสิ่งที่มักเห็นได้ค่อนข้างชัดเจน เพราะมีตัวผู้กระทำชัดเจน กล่าวโดยสรุป ความรุนแรงทางตรงนั้น เป็นความรุนแรงที่มีผลในเชิงการทำร้ายร่างกาย และมีผู้กระทำเป็น ที่มาของความรุนแรงบางครั้ง จึงเรียกความรุนแรงชนิดนี้ว่าเป็นความรุนแรงส่วนบุคคล ทั้งนี้อาจแยกพิจารณาความรุนแรงทางตรงให้เป็นระเบียบได้ในลักษณะต่อไปนี้

1.1 ให้ความสนใจกับตัวผู้ก่อความรุนแรงนั้น โดยพิจารณาว่าความรุนแรงนั้นก่อโดยใคร ซึ่งอาจจะเริ่มต้นจากปัจเจกบุคคลแล้วอาจขยายไปสู่กลุ่มบุคคลไปสู่ฝูงชน จากนั้นก็พิจารณาจากระดับการจ้องการประกอบด้วย

1.2 ให้ความสนใจไปที่เครื่องมือที่ใช้ในการก่อความรุนแรง ที่อาจจะเริ่มต้นที่ร่างกายของมนุษย์และขั้นตอนต่อไปคือการใช้อาวุธ

1.3 ให้ความสนใจกับผลที่บังเกิดต่อร่างกายมนุษย์

1.3.1 ผลของความรุนแรงในลักษณะที่ 1 แบ่งเป็น ผลในเชิงทำลายร่างกายและผลในการขัดขวางการทำงานของร่างกาย

1.3.2 ผลความรุนแรงในลักษณะที่ 2 แบ่งเป็นผลในเชิงกายภาพและผลในเชิงจิตวิทยา

2. ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง หมายถึง อะไรก็ตามที่ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างศักยภาพของมนุษย์กับสิ่งที่มนุษย์เป็นอยู่จริง โดยเฉพาะเมื่ออะไรก็ตามไม่ใช่ตัวบุคคลแต่เป็นระบบหรือโครงสร้างลักษณะเด่นของความรุนแรงเชิงโครงสร้างประการหนึ่งคือมีสิ่งที่เกิดขึ้น โศกเศร้าเมื่อปรากฏขึ้นแล้วก็หายไปดังเช่นความรุนแรงทางตรง หากแต่เกิดขึ้นและดำรงอยู่ในช่วงเวลาอันยาวนานและต่อเนื่อง ธรรมชาติของความรุนแรงเชิงโครงสร้างอยู่ในรูปกระบวนการมากกว่าจะเป็นเหตุการณ์จำเพาะเจาะจง

3. ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม หมายถึง ส่วนเล็กของปริมณฑลเชิงสัญลักษณ์ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่ทำหน้าที่สนับสนุนรองรับความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็ชนิดทางตรงหรือเชิงโครงสร้างก็ตาม ส่วนเล็กของวัฒนธรรมที่ทำให้ความรุนแรงทั้งสองประเภทใหญ่กลายเป็นหรือทำให้รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง หรืออย่างน้อยก็ไม่ใช่เรื่องผิดร้ายแรงอะไร เป็นการพิจารณารูปแบบวิธีการที่ความรุนแรงนาชนิดกลายเป็นเรื่องชอบธรรม และเป็นที่ยอมรับในสังคมโดยรวม

2.2.3 ผลกระทบของความรุนแรงที่มีต่อเด็กและสังคมไทย

สำหรับผลกระทบของความรุนแรงที่มีต่อเด็กกับชุมชนและสังคมไทยนั้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักปลัดนายกรัฐมนตรี ได้ระบุผลกระทบไว้ดังนี้

ผลกระทบความรุนแรงที่มีต่อเด็ก

1. เด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมจะมีปัญหาสุขภาพจิตตามมา ซึ่งอาจทำให้เป็นอุปสรรคในการเจริญเติบโตไม่เหมาะสมกับวัย กลายเป็นผู้พิการ ขาดสารอาหาร และกลายเป็นปัญหาภาระของสังคมต่อไป

2. ประสบการณ์ของเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตมี อาการหวาดผวา ไม่ไว้วางใจใคร ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง เสียสุขภาพจิต มีพัฒนาการทางร่างกายช้า มีปัญหาทางการเรียนตามมา

3. เด็กที่เคยถูกทำร้ายหรือตกเป็นเหยื่อความรุนแรงจะมีพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นอันธพาล หากไม่ได้รับการบำบัดเยียวยาที่ถูกวิธี เมื่อโตขึ้นจะกลายเป็นอาชญากรหรือผู้ใช้ความรุนแรงกับผู้อื่นต่อไป

4. เด็กที่ถูกล่วงเกินทางเพศบางรายจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และพยายามที่จะทำกับผู้อื่นอย่างที่ตนถูกกระทำ

5. เด็กที่เคยตกอยู่ในสถานการณ์ที่รุนแรง หรือเคยพบเห็นเหตุการณ์ที่รุนแรงจะเกิดการเรียนรู้แบบการแก้ไขปัญหาคับด้วยความรุนแรงและเห็นว่าเป็นเรื่องปกติ

6. ผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงด้านร่างกายและทางเพศจะได้รับบาดเจ็บ บางรายพิการหรือถึงแก่ชีวิตและผู้หญิงที่ถูกล่วงเกินทางเพศอาจตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ นำไปสู่ปัญหาการทำแท้งหรือมีบุตร โดยไม่พร้อมกลายเป็นปัญหาสังคม

สาระที่ 8 : ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรฐาน ว 8.1 : ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการ สืบเสาะหาความรู้การแก้ปัญหา รู้ว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ ภายได้ข้อมูลและเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลานั้น ๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

2.2.4 การจัดสาระการเรียนรู้แกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

การจัดสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จัดทำภายใต้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ซึ่งเป็นกรอบมาตรฐานระดับประเทศที่แสดงถึงความคาดหวังที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความคิด ทักษะและกระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต เป็นการสำรวจความถนัด ความสนใจ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น มีความเป็นสากลทัดเทียมกับมาตรฐานนานาชาติ และมีความสอดคล้องกับสังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตของไทย

การจัดสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีแนวในการการจัดทำดังนี้

1. จัดทำผังมโนทัศน์ เพื่อแสดงความเชื่อมโยงของสาระการเรียนรู้พื้นฐานวิทยาศาสตร์ โดยจัดทำทั้งระดับช่วงชั้นและรายปี
2. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสาระการเรียนรู้รายปี รายภาค โดยวิเคราะห์ จากมาตรฐานการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คือนักเรียนควรจะรู้อะไร ได้พัฒนากระบวนการ ความสามารถ และคุณลักษณะอะไรบ้าง ส่วนสาระการเรียนรู้คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้ผู้เรียนได้บรรลุผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ จัดเป็นรายปีสำหรับช่วงชั้นที่ 1-3 และรายภาคสำหรับช่วงชั้นที่ 4 มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละช่วงชั้น อาจกำหนดผลการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ทุกปี ทุกภาค หรือบางปี บางภาค ก็ได้ แต่เมื่อจบแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ครบถ้วนตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่กำหนดไว้ มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นมาตรฐานด้านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเน้นกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา ธรรมชาติและข้อจำกัดของวิทยาศาสตร์ และเจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้แต่ละปีแต่ละภาคนั้น เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องจัดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ โดยการทำกิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนวิทยาศาสตร์ทุกรายวิชา เพื่อนำไปสู่องค์ความรู้ และเป็นกระบวนการของกิจกรรม โครงการวิทยาศาสตร์ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องทำโครงการวิทยาศาสตร์อย่างน้อย 1 เรื่องทุกช่วงชั้น

นอกจากนี้ พฤติกรรมเดียวกันอาจได้รับการตัดสินต่างกันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน เช่น เพศ อายุ ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจ และเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ของผู้ถูกกระทำด้วย การตีตราทางสังคม

การตีตราทางสังคมหรือเกณฑ์ในการตัดสินจากสังคมว่า พฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมที่รุนแรง ก้าวร้าว นั้นมีหลายเกณฑ์ กล่าวโดยทั่วไปมีดังนี้ (Bandura .1973 : 5 -11)

1. ลักษณะเฉพาะของพฤติกรรม พฤติกรรมเหล่านี้มักเป็นพฤติกรรมที่ให้ผลกรรมไม่น่าพอใจ เช่น การทำร้ายร่างกาย การลบหลู่ดูหมิ่น การปฏิเสธสังคม การทำลายทรัพย์สินเป็นต้น

2. ความเข้มในการตอบสนอง พฤติกรรมที่มักถูกตีตราว่าเป็นพฤติกรรมที่รุนแรง ก้าวร้าว มักจะเป็นพฤติกรรมที่มีความเข้มข้นสูง เมื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมอื่นที่ยอมรับกันได้ทั่วไป เช่น การพูดจาใส่คนอื่นด้วยเสียงอันดัง การทำอะไรอย่างหุนหันพลันแล่น มีแนวโน้มจะถูกตีตราว่าเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรงได้ง่ายกว่าพฤติกรรมธรรมดาที่มีความเข้มข้นน้อย

3. การแสดงความเจ็บปวดและลักษณะบาดแผลของผู้ถูกรับเคราะห์ พฤติกรรมเดียวกันอาจได้รับการตัดสินต่างกันหากมีผู้รับเคราะห์ เช่น การเล่นหรือชกต่อยกันของเด็ก ๆ จะได้รับตีตราว่าเป็นความรุนแรงได้ (แม้จะยังไม่มีการทำร้ายเกิดขึ้น) หากผู้สังเกตสรุปได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตนาต้องการทำร้ายผู้อื่น แม้การประเมินเจตนาเป็นสิ่งที่ประเมินยากแต่โดยทั่วไปในสังคมหนึ่ง ๆ นั้นต้องมีมาตรฐานที่อ้างอิงไม่จากการอธิบายทางสังคมต่อพฤติกรรมนั้น ๆ บทบาทสถานภาพของผู้แสดงพฤติกรรม และการดูว่าเกิดขึ้นเป็นเงื่อนไขเฉพาะหน้าที่ เป็นอุบัติเหตุหรือมีการเตรียมการเป็นต้น

4. เจตนาการกระทำ หากเป็นพฤติกรรมใดได้รับการตีตราว่าผู้กระทำทำโดยไม่มีเจตนา ก็จะไม่ได้รับการตัดสินว่าเป็นความรุนแรง พฤติกรรมเดียวกันอาจได้รับการตีตราว่าเป็นความรุนแรงได้ (แม้จะยังไม่มีการทำร้ายเกิดขึ้น) หากผู้สังเกตสรุปได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตนาต้องการทำร้ายผู้อื่น แม้การประเมินเจตนาเป็นสิ่งที่ประเมินยาก แต่โดยทั่วไปในสังคมหนึ่ง ๆ นั้นต้องมีมาตรฐานที่อ้างอิงได้จากการอธิบายทางสังคมต่อพฤติกรรมนั้น ๆ บทบาทสถานภาพของผู้แสดงพฤติกรรม และการดูว่าเกิดอะไรขึ้นเป็นเงื่อนไขเฉพาะหน้าที่ เป็นอุบัติเหตุ หรือมีการเตรียมการเป็นต้น

5. ลักษณะของผู้ตีตราความรุนแรง ก้าวร้าวจะมีอิทธิพลต่อรูปแบบของพฤติกรรมที่เขาตีตรา เพราะคนเรามีแนวโน้มที่จะระบุเหตุคนอื่นเช่นเดียวกับที่เขาเป็น เช่น คนที่รุนแรง ก้าวร้าว และรับรู้พฤติกรรมนั้นว่าเป็นพฤติกรรมที่รุนแรง ก้าวร้าว นอกจากนี้คนที่ต่างกันในระดับเศรษฐกิจ สังคม เชื้อชาติ การศึกษา อาชีพ มักจะตีตราพฤติกรรมเดียวกันว่าเป็นความรุนแรง ก้าวร้าวในคุณภาพที่ต่างกันได้ด้วย ดังนั้นพฤติกรรมที่เหมาะสมในการปฏิสัมพันธ์กับบางกลุ่มอาจถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่รุนแรง ก้าวร้าวจากคนอีกกลุ่มหนึ่งได้แสดงออกทางกายมาก ๆ ของผู้หญิง จึงมีแนวโน้มจะถูกมองว่าพฤติกรรมนั้นเป็นพฤติกรรมที่รุนแรงได้ง่ายกว่าพฤติกรรมเดียวกันที่กระทำโดยผู้ชายเป็นต้น

ปริชา คัมภีร์ปกรณ์ (อ้างในวิสุทธิ คลังสิน. 2539 : 40) กล่าวถึงสาเหตุของการเกิด อารมณ์รุนแรงในนักเรียนวัยรุ่นว่า สาเหตุทางสภาพแวดล้อม จากการศึกษาโดยทั่วไปพบว่า การที่ นักศึกษาวัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงนั้น มีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มากกว่าสาเหตุอัน เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงร่างกาย เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ใหม่ทั้งสถานศึกษาและเพื่อสิ่งอื่น การที่ต้องการทำดังนี้ทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีความรู้สึกว่าตนขาด ความมั่นคงเปลี่ยนแปลงได้ง่าย สาเหตุทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีความรู้สึกเช่นนี้มีดังนี้

1. การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ ในระยะตอนต้นของวัยรุ่น คือ ระยะที่นักเรียนกำลัง เริ่มเข้าสู่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นระยะที่เด็กต้องปรับตัวค่อนข้างมาก ความจริงในระยะนี้ เด็กยังต้องการความอบอุ่นและความรักจากพ่อแม่ แต่ในขณะที่เด็กก็พยายามปิดบังสิ่งเหล่านี้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเป็นอิสระ และความสามารถช่วยตนเองได้เท่าเทียมกับเพื่อน ๆ สาเหตุนี้ บางครั้งทำให้เด็กเกิดความกังวล หงุดหงิด ไม่แน่ใจในตนเองเกรงว่าจะไม่สามารถทำได้ตามที่ ผู้ใหญ่มุ่งหวัง

2. การปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนต่างเพศ ปัญหานี้นักเรียนวัยรุ่นจะมีความวิตกกังวล เป็นอย่างมาก ที่จะทำให้เหมาะสมกับเพศตรงข้าม ทั้งในด้านการพูด การวางตัว จนบางครั้งทำให้เกิดการวิตกกังวล และเกิดความเครียด หรือเกิดความตื่นเต้นในบางครั้ง

3. ปัญหาด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ปัญหาเรื่องการ อบรมสั่งสอนเล็ขงดู สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นต้น สิ่งเหล่านี้ ย่อมมีผลทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงได้

2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการก่อการทะเลาะวิวาท

2.3.1 ทฤษฎีความขัดแย้ง

ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (2521 : 96 - 97) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการขัดแย้งไว้ว่า ความขัดแย้ง ดังนี้

1. เกิดจากความต้องการ โดยสิ่งที่ตอบสนองความต้องการมีให้ไม่เพียงพอหรือไม่ได้เท่าที่ทุกคน
2. เกิดจากความแตกต่างของความคิดเห็น ซึ่งมักจะเรียกกันว่า การขัดแย้งทางความคิดหรืออุดมการณ์ที่มีต่อสิ่งใดมักจะมีเหตุผลเป็นเครื่องสนับสนุนแนวทางของความคิดเห็น นั้น ๆ เมื่อเหตุผลไม่ลงรอยกันความคิดก็จะไปคนละทางแล้วเมื่อต่างฝ่ายต่างยืนยันในเหตุผลของตนความขัดแย้งทางความคิดเห็นก็เกิดขึ้น ความขัดแย้งนี้จะติดตามไปถึงแนวทางการปฏิบัติด้วยการขัดแย้งประเภทนี้ส่วนใหญ่จะมีผลประโยชน์แอบแฝงอยู่เบื้องหลังแทบทั้งสิ้น แทบจะกล่าวได้ว่า เป็นการขัดแย้งทางผลประโยชน์ก็ว่าได้ คู่กรณีมักจะเกิดระหว่างผู้รักษาผลประโยชน์กับผู้เรียกร้องผลประโยชน์

3. เกิดจากพฤติกรรมที่คาดหวังมิได้เป็นไปตามที่คาดหวัง ในสังคมโดยทั่วไป บุคคลมักจะมี ความคาดหวังที่จะให้คนอื่น ๆ รอบตัวที่แสดงพฤติกรรมตามที่ตนคาดหวังไว้ พฤติกรรมที่คาดหวังในสังคม จำเป็นต้องมีความสามารถวิเคราะห์ ความคาดหวังของสังคมได้ทุกสถานที่ และสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามที่สังคมคาดหวังอย่างเหมาะสมบุคคลผู้นั้นจึงเป็นที่สังคมปรารถนา หรือเป็นคนที่มีมนุษย์สัมพันธ์ดีนั่นเอง

4. เกิดจากความแตกต่าง ๆ ค่านิยม ค่านิยมบางอย่างมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของบุคคลเป็นอย่างมากกรณีที่เกิดมีค่านิยมไม่ตรงกันก็อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งเช่นกันค่านิยม โดยทั่วไปมักจะ ไม่ขัดแย้งกันเว้นแต่จะมีบางกลุ่ม เช่น ค่านิยมของคนต่างวัย มักจะมีค่านิยมต่างกัน บิดา มารดา หัวโบราณ มักจะขัดแย้งกับบุตร วัยหนุ่มสาวสมัยนี้ก็ไม้อาจจะปรับตัวให้สอดคล้องกัน ได้ ซึ่งมักจะกล่าวกันเสมอว่า เกิดช่องว่างระหว่างวัยขึ้น โดยปกติแล้วค่านิยมมักจะถ่ายทอด จากบุคคลสูงอายุแก่รุ่นลูกหลานสืบทอดกันมา แต่ก็มีบางสังคมที่บุคคลไว้ลูกหลาน ต่างสร้าง ค่านิยมขึ้นมาเองและถือเป็นสมบัติชิ้นสำคัญที่บุคคลวัยรุ่นในหมู่ของคณะจะต้องรักษาไว้ การไม่ ยอมรับค่านิยมเก่า ๆ ที่ผู้ใหญ่ตั้งใจจะถ่ายทอดให้ แต่กลับมาสสร้างค่านิยมใหม่ ๆ เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้เกิดการขัดแย้งจนเป็นสภาวะระหว่างวัยเหตุการณ์เช่นนี้มักจะเกิดขึ้นในสังคมเมืองมากกว่าในชนบท

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2543 : 26) ได้เขียนถึงความขัดแย้งไว้ว่า ความขัดแย้งเป็น ปกติวิสัยของมนุษย์ เพราะมนุษย์แตกต่างกันทั้งด้านพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ต่างกันทั้งโดยพื้น เพาะเดิม ประสบการณ์ ความต้องการ ค่านิยม แนวความคิด บุคลิกภาพ และการแสดงออก ร้อยคนก็ ร้อยอย่าง ต่าง ๆ กันไป ดังนั้นเมื่อคนที่แตกต่างกันมาพบกันเข้าก็ย่อมมีอะไร ๆ ที่ไม่ตรงกันเกิดขึ้น ความชอบก็ดี ความต้องการก็ดี ความคิดถึงเหตุผลหรือจุดหมายก็ยากที่จะตรงกันได้ แนวโน้มของ การเกิดความขัดแย้งขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ด้าน ได้แก่

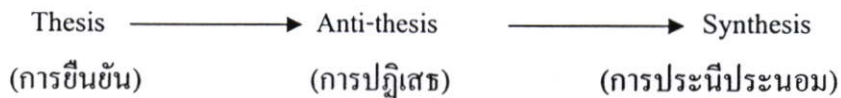
1. ลักษณะและระดับความรุนแรงขององค์ประกอบเฉพาะด้านตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างความขัดแย้ง เช่น การมีปัญหาการปรับตัว ชอบป้องกันตนเอง ชอบใช้อำนาจเผด็จการ มีอคติ ก้าวร้าว มีความเครียด คับข้องใจสูง หรือเป็นคนที่มีความขาดแคลน มีความต้องการสูง
2. สภาพการณ์ที่เป็นชนวนก่อให้เกิดความขัดแย้ง เช่น การแก่งแย่งกัน การใช้อำนาจ บังคับควบคุม และการกระตุ้นขั้วคู่ก่อนอารมณ์ เป็นต้น

ชนิดา รักษ์พลเมือง (อ้างถึงใน จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ. 2543 : 15) ได้อ้างถึงทฤษฎีการ ขัดแย้งของคาร์ล มาร์ก (Kar Marx) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางสังคมที่มีหลักการสำคัญเกี่ยวกับความขัดแย้ง อยู่ 2 ประการ คือ

1. หลักการเกี่ยวกับตัวกำหนดทางเศรษฐกิจ หลักการนี้มีอยู่ว่า “ปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับ โครงสร้างและการพัฒนาสังคม” ปัจจัยทางเศรษฐกิจนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือการผลิตและเทคโนโลยี รวมทั้งการกำหนดองค์การทางสังคมที่เกี่ยวกับการ ผลิตเพื่อผลิตสินค้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ได้ต่อเมื่อมีการแบ่งแยกแรงงาน ซึ่งจะ

ก่อให้เกิดโครงสร้างระดับสูงของการผลิต ได้แก่ องค์การทางการเมือง กฎหมาย ศาสนา ปรัชญา ศิลปะ วรรณคดี วิทยาศาสตร์และศีลธรรม

2. หลักการวิภาษวิธีแห่งการเปลี่ยนแปลง Marx ได้สร้างทฤษฎีขึ้นมาเพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ ตามความเห็นของเขาเห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้รวมถึงสังคมมีการเปลี่ยนแปลงโดยผ่านกระบวนการวิภาษวิธี (dialectical process) หรือกระบวนการเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ซึ่งมีอยู่ 3 ชั้น

สุพัตรา สุภาพ (2531 : 45 - 47) ได้เขียนทฤษฎีเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่กำลังอยู่ในวัยรุ่น โดยแบ่งเป็นทฤษฎีต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ทฤษฎีว่าด้วยสาเหตุทางจิต (Psychological Theory) ผู้เชี่ยวชาญทางจิตเห็นว่าเด็กวัยรุ่นที่กระทำผิด เหมือนเป็นผู้เจ็บป่วยที่ประพฤติดังไม่ดี ส่วนมากเด็กวัยรุ่นที่กระทำผิดมาจากบ้านแตก หรือพ่อแม่ประพฤตินั้น ไม่เหมาะสม และมักจะสนองความต้องการแบบไม่สมำเสมอ เด็กจึงมีความรู้สึกขาดพ่อแม่ การที่เด็กกระทำผิดจึงมีสาเหตุจากความรู้สึกขาดพ่อแม่ จากสาเหตุดังกล่าว นักจิตวิทยาเห็นว่าเด็กพวกนี้จะมองโลกไปในทางที่ร้าย เพราะรู้สึกว่าได้รับการดูแลจากสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมนุษย์จะน้อย เด็กกระราน ชอบการต่อสู้ หรือชอบยกตัวเอง เด็กมักจะมีความรู้สึกกระวนกระวายใจ เด็กพวกนี้จะรู้สึกว่าในชีวิตของเขาไม่เคยได้รับอะไรที่เขาปรารถนาเลย

2. ทฤษฎีว่าด้วยทางสังคม (Sociological Theory) นักสังคมวิทยา กล่าวว่า การกระทำผิดของเด็กวัยรุ่นนั้น ไม่จำเป็นว่าเด็กคนนั้นป่วย หรือร่างกายจิตใจผิดปกติ เพราะคนเราทุกคนเกิดมาย่อมมีปัญหาด้วยกันทั้งนั้น การกระทำของวัยรุ่นเป็นอาการตอบสนองต่อปัญหาของแต่ละคน ถ้าครอบครัวเอาใจใส่รู้จักกับเด็กมากเกินไป เด็กจะหาทางออกโดยการไปพบปะกับเพื่อนฝูงเหล่านี้ เด็ก ๆ จะสร้างแบบของความประพฤติดของตนเองขึ้นใหม่เพื่อแก้ปัญหาของตัวเอง และแบบของความประพฤดิเช่นนี้ จะถ่ายทอดสืบต่อ ๆ กันไปจากเด็กคนหนึ่ง ไปยังเด็กอีกคนหนึ่งที่เขาเข้าร่วมในกลุ่ม

ในทางจิตวิทยา เด็กวัยรุ่นที่มีปัญหามักจะชอบทำอะไรให้เสียหาย หรือพอใจที่จะเห็นผู้อื่นได้รับความทุกข์ยาก และพอใจที่จะฝ่าฝืนสิ่งที่ห้ามไม่ให้กระทำทั้งหลาย ดังนั้น ในวัฒนธรรมรองของเด็กจึงมีแนวโน้มไปในทางที่จะเป็นปฏิกิริยาต่อระเบียบแบบแผนของสังคมส่วนใหญ่

3. ทฤษฎีว่าด้วยความประพฤดิที่ได้จากการเรียนรู้ (Learned Linguency Behavior) และได้รับมาจากกระบวนการในชีวิตของบุคคลที่อยู่ในกลุ่ม ความประพฤดิไม่ว่าดีหรือชั่ว เป็นสิ่งที่เรียนรู้มาแต่สมัยเด็ก ๆ และสืบต่อเรื่องมาตลอดชีวิต ความประพฤดิผิดจึงมีรากฝังลึกอยู่ในประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล เพราะอุปนิสัยคนเป็นผลมาจากความเป็นมาแต่เด็ก ส่วนอัตราการทำผิดมาก

น้อยเพียงไรนั้นเป็นผลจากลักษณะการคบหาสมาคมกับบุคคลในกลุ่ม การที่บุคคลเรียนรู้จากกลุ่ม อัตราคิดต่อสัมพันธ์กันลักษณะการคบหาสมาคมกับบุคคลในกลุ่ม

ทฤษฎีว่าด้วยลักษณะของบุคคลเป็นสาเหตุ (Personal Traits) หรือองค์ประกอบในตัวบุคคล (Individual Make-up) ที่บกพร่องไม่ประกอบเป็นสาเหตุ เป็นสภาพที่ได้จากกรรมพันธุ์ บางคนก็มีข้อบกพร่องทางร่างกายแต่เยาว์วัย แต่ไม่ได้หมายความว่ากรรมพันธุ์แต่เพียงอย่างเดียวเป็นผลโดยตรง เพราะเด็กไม่ได้เกิดมาเป็นอาชญากร โดยกำเนิด ลักษณะร่างกายก็ดี ลักษณะปัญญาที่ดี ลักษณะอารมณ์ก็ดี และลักษณะอื่น ๆ มิใช่เป็นปัจจัยที่ทำให้เด็กเป็นอาชญากร เว้นแต่สิ่งนี้แปรปรวนหรือบกพร่อง หรือพิการถึงขนาดที่บุคคลไม่อาจจะมีสัมพันธภาพกับสังคมหรือสิ่งแวดล้อม และไม่อาจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับบุคคลอื่นหรือกลุ่มอื่นก็ได้ เฉพาะในเหตุนี้เท่านั้นที่อาจจะเป็นมูลเหตุให้คนทำผิด

2.3.2 ทฤษฎีทางจิตวิทยา (Psychological Theories)

เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงความบกพร่องทางจิตใจ โดยถือว่าเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดนั้นเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางจิตใจ มีนักวิชาการหลายท่านถือเอาความวิกลจริต และความแปรปรวนทางอารมณ์ ที่ยังไม่ถึงขั้นวิกลจริต หรือโรคประสาทนั้นเป็นรากฐาน ของทฤษฎีอาชญาวิทยา จิตแพทย์และนักจิตวิทยาต่างก็กล่าวหาสาเหตุของกระทำผิดที่สำคัญ ได้แก่ ความขัดแย้งทางจิต ความแปรปรวนที่ถูกเก็บกดไว้ และมูลเหตุชักจูงอื่น ๆ ดังนั้นการกระทำผิดจึงเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงการชดเชยหรือทางออก ทฤษฎีหลัก ๆ ทางจิตวิทยาที่ใช้อธิบายการกระทำผิดสรุปได้ดังนี้

Freud (1961 :12 - 20) ได้เสนอทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psycho Analysis) ได้เสนอโครงสร้างทฤษฎีบุคลิกภาพของมนุษย์ว่ามี 3 อย่าง คือ

1. Id เป็นองค์ประกอบทางด้านชีววิทยา ซึ่งรวมถึงสัญชาตญาณ Id ถูกปกครองโดยหลักของความถึงพอใจ Id ทนไม่ได้ต่อสภาพความอึดอัดของความเครียด ดังนั้นถ้าร่างกายมีความต้องการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความหิวกระหาย หรือความต้องการทางเพศ Id จะตอบสนองเพื่อความพึงพอใจนั้นทันทีโดยไม่คำนึงถึงความจริงใด

2. Ego เป็นองค์ประกอบด้านจิต เกิดขึ้นเมื่อชีวิตจำเป็นจะต้องติดต่อกับโลกของความเป็นจริงอย่างเหมาะสม Ego เป็นสภาพเป็นตัวกลางที่จะปรับให้เกิดความสมดุลระหว่างแรงกดดันของ Id และแรงกดดันของความเป็นจริงภายนอก เพื่อให้บุคคลเป็นที่ยอมรับทางสังคม Ego ถูกชี้นำโดยหลักของความเป็นจริง

3. Super Ego เป็นองค์ประกอบด้านมโนธรรมทางสังคมเป็นระบบสุดท้ายของบุคลิกภาพที่เกิดขึ้นเป็นตัวแทนของอุดมคติ Super Ego ที่มีวุฒิภาวะจะเรียกร้องให้ Ego เกิดขึ้นเมื่อเด็กมีพฤติกรรมไปในทางเดียวกันกับที่สังคมคาดหวังไว้ Super Ego ที่มีวุฒิภาวะจะเรียกร้องให้ Ego ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสมบูรณ์แบบและควบคุมการกระตุ้นของ Id โดยเฉพาะที่เป็นเรื่องของ

ความต้องการทางเพศและความก้าวร้าว องค์ประกอบทั้งสามประการนี้ได้แยกออกจากกันแต่จะทำงานร่วมกันตลอดเวลา เช่น Id จะหาความพึงพอใจตอบสนองความต้องการ Super Ego เป็นตัวกำหนดกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมและทางสังคมห้ามไว้โดยมีตัว Ego เป็นตัวประนีประนอมให้เกิดความสมดุลทางพฤติกรรม

Freud (อ้างในธิตินา เก่งถนอมศักดิ์. 2546 : 7) เสนอว่าในช่วงของวัยรุ่นนี้บุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทางด้านฮอว์โมน และสภาพทางจิตทำให้เกิดความไม่สมดุลขององค์ประกอบบุคลิกภาพทั้ง 3 โดยกำเนิดการต่อสู้ระหว่าง Id และ Ego โดยที่ Id อยู่ในสภาพที่เข้มแข็ง ในขณะที่ Ego ค่อนข้างอ่อนแอ การต่อสู้ระหว่างความขัดแย้งในช่วงวัยรุ่นนี้สะท้อนออกมาในลักษณะที่อยากมีอิสระแต่กลัวความโดดเดี่ยว อยากมีความรับผิดชอบแต่มีความกังวลว่าจะไม่สามารถทำได้ และจะมีความทุกข์ทรมานจากการมีความต้องการทางเพศและมีความคับข้องใจในข้อห้ามทางสังคม และการควบคุมจากภายใน จากการต่อสู้เพื่อความสมดุลของบุคลิกภาพนี้ ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน รวมทั้งอาจมีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม

ปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาทางจิตวิทยาที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดและความผิดปกติทางจิตใจในระดับกว้างได้ ทำให้คำอธิบายทางจิตวิทยาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดไม่ค่อยเป็นที่ยอมรับนัก

2.3.3 ทฤษฎีทางสังคมวิทยา (Sociological Theories)

ทฤษฎีทางสังคมวิทยานี้เชื่อว่าเด็กและเยาวชนกระทำความผิด อันเนื่องมาจากสาเหตุทางโครงสร้างทางสังคม เช่น โครงสร้างของสังคม ทางเศรษฐกิจ ทางวัฒนธรรมและทางสังคม และสาเหตุอีกประการหนึ่งคือ กระบวนการทางสังคมอันเป็นกระบวนการ การเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ด้วยกันในสังคม (อ้างในสุพัตรา สุภาพ. 2547 : 51) ทฤษฎีหลัก ๆ ทางสังคมวิทยาที่ใช้อธิบายถึงการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ที่ควรกล่าวถึง คือทฤษฎีวัฒนธรรม (Subculture Theories) อันได้แก่

1.1 ทฤษฎีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม (Culture Conflict Theory) ของ Thorsten (อ้างใน อัมณพ ชูบำรุง. 2527 : 75)

ทฤษฎีนี้เสนอว่า เมื่อมีการพิจารณาสาเหตุการกระทำผิดจำเป็นต้องวิเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งระหว่างบรรทัดฐานที่แตกต่างกัน ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ

1.1.1 ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมขั้นปฐมภูมิ ได้แก่ ความขัดแย้งที่เกิดจากการที่วัฒนธรรมสองวัฒนธรรมที่แตกต่างกันมาพบกัน เช่นคนซึ่งอยู่ในประเทศหนึ่งวัฒนธรรมค่านิยมอย่างหนึ่งอพยพไปอยู่อีกประเทศหนึ่ง และไปทำตามวัฒนธรรมเดิมของตนในขณะที่วัฒนธรรมนั้นขัดแย้งกับกฎหมายของสังคมใหม่ทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นผู้กระทำผิดไป

1.1.2 ความขัดแย้งทางวัฒนธรรมชั้นทุติยภูมิ Sellin เสนอว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในแต่ละสังคมก่อให้เกิดความแตกต่างของสังคมในสังคมนั้นขึ้นมากขึ้น ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาความแตกต่างทางวัฒนธรรมของคนแต่ละกลุ่มในสังคม ถ้าวัฒนธรรมของกลุ่มใดไปขัดแย้งกับบรรทัดฐานหลักของสังคม คนในกลุ่มที่ยึดมั่นปฏิบัติตามค่านิยมของคนก็จะกลายเป็นผู้กระทำผิดไปได้ ดังนั้น อาจมองได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรมก่อให้เกิดการแบ่งงานกันมากขึ้น วัยรุ่นต้องเข้าโรงเรียนกลายเป็นกลุ่มชนย่อยกลุ่มหนึ่ง (ในสังคมเกษตรวัยรุ่นทำงานในครัวเรือนมีวิถีชีวิตกลมกลืนกับผู้ใหญ่) ซึ่งนำไปสู่การสร้างค่านิยมของคนที่มีการกระทำดังกล่าว ถือว่าเป็นการกระทำผิดตามบรรทัดฐานทางสังคม ลักษณะเช่นนี้อาจมองว่าการกระทำผิดของวัยรุ่นเกิดจากความขัดแย้งของวัฒนธรรมรองและวัฒนธรรมหลักของสังคมได้

Durkheim (อ้างในธิตินา เก่งถนอมศักดิ์. 2546 : 10) ได้กล่าวถึงสังคมว่ามี 2 ลักษณะ คือ สังคมปฐมภูมิและสังคมทุติยภูมิ โดยสังคมแบบแรกมีความสัมพันธ์แบบเนื้อสนิทมีแตกต่างกันน้อยมีลักษณะการดำเนินชีวิตไปในทางเดียวกัน ส่วนแบบที่สองเป็นลักษณะแบบตัวใครตัวมัน มีความผูกพันกันน้อย มีความสลับซับซ้อนกันมาก ทำให้สังคมขาดระเบียบเสมือนเป็นโรค เรียกว่า “สภาพพยาธิ” และจากหนังสือเรื่อง กฎเกณฑ์และวิธีการทางสังคมวิทยา Durkheim (อ้างในธิตินา เก่งถนอมทรัพย์. 2546 : 10) ได้แสดงความคิดว่าอาชญากรรมถือเป็นสภาพปกติและเป็นกิจกรรมของสังคม การปราบปรามจะทำได้โดยการลงโทษ สังคมใดมีวิธีการพัฒนาการลงโทษ อาชญากรรมจะน้อยลงและอาชญากรรมจะมีประโยชน์ เนื่องจากทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการรักษากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้เข้มแข็งมากขึ้น โดยเสนอคำว่า “อโนมี” ว่าเป็นสภาพสังคมที่ขาดบรรทัดฐาน และใช้คำนี้อธิบายพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยที่สภาพอโนมีจะนำไปสู่อาชญากรรม

สรุปว่าการที่นักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทก็อาจเนื่องมาจากเมื่อเด็กถึงวัยที่จะเข้าโรงเรียนภายในโรงเรียนก็จะมีวัฒนธรรมย่อยของกลุ่ม และส่วนใหญ่จะเป็นวัฒนธรรมที่ขัดต่อวัฒนธรรมของสังคมส่วนใหญ่ Sellin (อ้างในธิตินา เก่งถนอมศักดิ์. 2546 : 10) ได้เสนอไว้โดยเด็กที่จะมีความรู้สึกผูกพันต่อกลุ่มมากกว่าสังคมส่วนใหญ่ และเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับจึงนำไปสู่การกระทำผิดในที่สุด

1.2 ทฤษฎีวัฒนธรรมรองของ Albert Cohen โดยในปี ค.ศ. 1955 Albert Cohen ได้จัดพิมพ์หนังสือชื่อเด็กกระทำความผิด (Delinquency Subculture) ได้อธิบายว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำต้องอยู่ในสังคม ซึ่งเกณฑ์บรรทัดฐานถูกกำหนดโดยชนชั้นกลาง แต่เด็กจากชนชั้นกลางเหล่านั้นไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนแบบชนชั้นกลาง จึงไม่พร้อมที่จะแข่งขันกับเด็กที่มาจากชนชั้นกลางหรือแข่งขันเพื่อจุดหมายที่ถูกกำหนดโดยชนชั้นกลาง อย่างไรก็ตามเด็กเหล่านี้ยอมรับในมาตรฐานของชนชั้นกลางผ่านทางพ่อ แม่ของตน และผ่านทางสื่อมวลชน เมื่อเขายอมรับในมาตรฐานแต่ไม่มีวิถีทางที่จะให้ได้มา พวกเขาจึงสร้างวัฒนธรรมหรือบรรทัดฐานของตนเองขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความคับข้องใจ Cohen อธิบายว่าวัฒนธรรมย่อยของเด็กเหล่านั้นมิได้

มุ่งแสวงหาผลประโยชน์จากการกระทำหรือพฤติกรรมของคน แต่มุ่งแสดงให้กลุ่มเด็กด้วยกันเห็นว่าตนนั้นเป็นคนเก่งหรือเป็นคนมีความสามารถเพื่อจะได้รับการยกย่องในกลุ่มของตน

สรุปว่าทฤษฎีนี้ได้อธิบายถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กที่จับกลุ่มกันเป็นพวก และพฤติกรรมส่วนใหญ่จะเป็นไปในลักษณะที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคม ดังเช่นการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนที่มักมีการรวมกลุ่ม และกลุ่มจะมีค่านิยมที่ฝ่าฝืนค่านิยมของสังคมส่วนใหญ่ เช่น การก่อเหตุทะเลาะวิวาทระหว่างนักเรียนต่างสถาบัน เป็นต้น

1.3 ทฤษฎีวิวัฒนาการของชนชั้นต่ำ โดย Miller (อ้างในธิติมา เก่งถนอมศักดิ์. 2546 : 10) ได้อธิบายถึงสาเหตุของการกระทำผิดของเด็กวัยรุ่นที่มาจากชนชั้นล่างโดยเฉพาะ โดยเสนอว่าในชุมชนชั้นล่างนั้นจะมีวัฒนธรรมของตนเอง และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กในชุมชนนั้น วัฒนธรรมของชนชั้นล่างนี้แตกต่างจากวัฒนธรรมที่เป็นหลักในสังคมวิถีชีวิตของคนในชนชั้นล่าง มีลักษณะคล้ายคลึงกับค่านิยมนั่นเอง เป็นต้นว่า เด็กเมื่อถึงวัยเข้าโรงเรียนก็จะมีเพื่อน มีกลุ่ม และมีการสร้างค่านิยมภายในโรงเรียน เช่น โรงเรียนที่มีนักเรียนที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทเป็นประจำ แสดงว่า โรงเรียนนั้นมีค่านิยมการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ซึ่งนักเรียนที่เข้าไปในโรงเรียนนั้น ๆ ก็จะมีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงตามและยอมรับค่านิยมนั้นในที่สุด ซึ่งวัฒนธรรมของชนชั้นล่างจะประกอบด้วย

1.3.1 การชอบหาเรื่อง (Trouble) คือ การชอบเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดกฏหมาย Miller กล่าวว่าในบางสถานการณ์การละเมิดกฏหมายจะเป็นการนำมาซึ่งเกียรติยศในชุมชนชั้นล่างและมีความเชื่อกล้ากึ่งกันระหว่างการกระทำตามกฏหมายหรือละเมิดกฏหมายอยู่

1.3.2 ความแกร่ง (Toughness) คือ มีความเชื่อถือในความแข็งแกร่ง ความกล้าแสดงออก และต้องแกร่งในเรื่องการต่อสู้ คนชั้นล่างจะมีการยกย่องใน “ความเป็นผู้ชาย” อยู่มากจึงมักพบว่าใครที่มีทีท่าเป็นพวกรักร่วมเพศมักถูกทำร้ายในชุมชนชั้นล่าง

1.3.3 ความฉลาด (Smartness) คนที่มีความสามารถในการได้มาซึ่งวัตถุต่าง ๆ หรือสถานภาพโดยใช้หัวสมองและใช้แรงกายน้อยที่สุด จะได้รับการยอมรับ เช่น การชนะในการเล่นพนัน เป็นต้น

1.3.4 ความตื่นเต้น (Excitement) คนในชุมชนชั้นล่างชอบความตื่นเต้น ซึ่งส่วนใหญ่ออกมาในรูปของการดื่มและการพนันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เล่นม้า เล่นมวย เล่นไฟ รวมทั้งการไปความความสนุกสนานทางเพศ

1.3.5 เชื่อในโชคชะตา (Fate) คนชั้นล่างมักรู้สึกว่าคุณไม่สามารถกำหนดความเป็นไปของ ชีวิตตนเองได้ และเชื่อว่าทุกอย่างถูกกำหนดโดยดวงชะตา ซึ่งนำไปสู่การชอบเล่นการพนันต่าง ๆ

1.3.6 การปกครองตนเอง (Autonomy) คนในชั้นล่างจะแสดงออกถึงการต่อต้านการควบคุมที่มาจากภายนอก โดยมีภาพว่า ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ มีความไม่ยุติธรรมต่อพวกตน

จากทฤษฎีนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ค่านิยมเหล่านี้มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในชุมชนนั้นด้วย ซึ่งมีวัยรุ่นปฏิบัติตามค่านิยมที่มีอยู่ในชุมชนย่อมนำไปสู่ความขัดแย้งต่อบรรทัดฐานที่ยอมรับของสังคมส่วนใหญ่ ดังเช่น เด็กที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทนั้นพบว่าส่วนใหญ่จะมีสภาพครอบครัวอยู่ในระดับยากจน และเขาก็จะสมาคมกับเพื่อนที่มีฐานะใกล้เคียงกัน โดยจะมีกลุ่มของตนเองและภายในกลุ่มนั้นจะมีวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มซึ่งจะเป็นไปในทางที่ขัดแย้งต่อค่านิยมของสังคมส่วนใหญ่ ดังเช่น การก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนซึ่งจากแนวคิดของทฤษฎีนี้ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามในหมวดคำถามเกี่ยวกับ โรงเรียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. ทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory) โดย Southland และ Creepy (อ้างในธิตินา เก่งถนอมศักดิ์. 2546 : 12) โดยมีหลักการสำคัญของทฤษฎีนี้อยู่ 9 ประการ คือ

2.1 พฤติกรรมการกระทำผิด หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ได้จากสิ่งที่ได้รับมาจากการเรียนรู้

2.2 พฤติกรรมการกระทำผิดหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ได้จากการเรียนรู้เกิดจากการปฏิสังสรรค์ และการติดต่อ

2.3 หลักสำคัญของการเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการกระทำผิด หรือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนบุคคลจะเรียนรู้จากการติดต่ออย่างใกล้ชิด เพราะฉะนั้นจึงเรียนรู้จากกลุ่มปฐมภูมิมากกว่ากลุ่มทุติยภูมิ เช่น ในครอบครัว กลุ่มเพื่อนเล่น สรุปได้ว่ารากฐานของการกระทำผิดจะเกิดขึ้นในกลุ่มที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน ภายใต้ทฤษฎีนี้ กลุ่มถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเกิดพฤติกรรมการกระทำผิด

2.4 การเรียนรู้พฤติกรรมกรรมการกระทำผิด รวมถึงการเรียนรู้ทั้งกลวิธีในการประกอบการกระทำผิด และทิศทางเฉพาะของแรงจูงใจ แรงผลักดัน การให้เหตุผล และทัศนคติของการกระทำผิด

2.5 ทิศทางเฉพาะแรงจูงใจและแรงผลักดัน แสดงออกมาในรูปความเชื่อที่มีต่อบัญญัติของกฎระเบียบหรือไม่มีความเชื่อต่อกฎระเบียบนั้น ในบางสังคมอาจจะพบว่า บุคคลหนึ่ง ๆ อาจจะอยู่ท่ามกลาง บุคคลหนึ่ง ๆ อาจจะอยู่ท่ามกลางบุคคลซึ่งมองกฎระเบียบว่าเป็นสิ่งที่ควรเคารพปฏิบัติตาม แต่บางคนก็ถูกห้อมล้อมด้วยบุคคลที่มองว่ากฎระเบียบน่าจะละเมิดเพราะฉะนั้นในสังคมใหญ่ ๆ จะมีบุคคลอยู่ 2 ประเภท คือบุคคลที่อยู่ท่ามกลางพลเมืองดี และบุคคลที่อยู่ท่ามกลางบุคคลที่กระทำผิดกฎระเบียบสังคม

2.6 การที่บุคคลที่กระทำผิดเพราะได้ยึดถือนิยามส่งเสริมการละเมิดกฎหมายมากกว่านิยามต่อต้านการละเมิดกฎหมายนี้เป็นหลักสำคัญของทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างกัน

2.7 การคลุกคลีกับแบบแผนการละเมิดกฎแปรผันแตกต่างกันในด้านความถี่ ระยะเวลา ความก่อนหลัง และเกียรติภูมิของแหล่งที่มา หมายความว่า ถ้าบุคคลมีความสัมพันธ์กับการกระทำ ความผิดหรือบ่อย ๆ และอยู่ในช่วงเวลานาน ๆ โอกาสที่บุคคลจะกระทำผิดไปด้วยมีมาก นอกจากนี้

ถ้าบุคคลมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในช่วงต้น ๆ ของชีวิต พฤติกรรมกระทำผิดนั้นเป็นที่ยกย่องมากน้อยเพียงไรต่อบุคคล และบุคคลมีปฏิกิริยาทางอารมณ์สัมพันธ์กับการสมาคมมากโอกาสที่บุคคลจะยอมรับและปฏิบัติตามแบบแผนที่เกิดขึ้นได้มาก

2.8 พฤติกรรมที่ละเมิดกฎและพฤติกรรมที่ต่อต้านการละเมิดกฎ มีกระบวนการเรียนรู้เหมือนกลไกการเรียนรู้ทั่ว ๆ ไป แต่แตกต่างกันที่ “เนื้อหา” ความหมาย คือ กล่าวของกระบวนการเรียนรู้นั้นเหมือนกันหมด เช่น การเรียนรู้เป็นคนที่มีความประพฤติหรือไม่ มีความประพฤติ การเรียนรู้เป็นผู้กระทำผิด หรือการเรียนรู้เป็นคนดี ทฤษฎีการเรียนรู้จะเหมือนกันแต่ผลที่ตามมาคือ เมื่อบุคคลเรียนรู้กระทำผิดและประเมินว่ามันดีก็จะละเมิดบรรทัดฐาน โดยทั่วไปของสังคม

2.9 ในขณะที่พฤติกรรมกระทำผิดเป็นการแสดงออกของความต้องการ หรือ ค่านิยมทั่วไป แต่พฤติกรรมกระทำผิดไม่สามารถอธิบายได้จากความต้องการหรือค่านิยม โดยทั่วไปนั้น เพราะพฤติกรรมปกติก็แสดงออกซึ่งความต้องการและค่านิยมอย่างเดียวกัน แต่วิธีการที่จะได้มาตามความต้องการนั้นแตกต่างกัน

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างของ Southland ทฤษฎีนี้มุ่งไปที่การเรียนรู้ที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคล โดยเฉพาะบุคคลที่มีความใกล้ชิดสนิทสนม และมีความผูกพันทางจิตใจ ดังนั้นเมื่อเด็กนักเรียนได้คบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนฝูงที่เคยมีประสบการณ์หรือเคยก่อเหตุทะเลาะวิวาท ก็จะรับเอาพฤติกรรมดังกล่าวติดตัวและเมื่อเข้าสู่สถานการณ์ที่มีการก่อเหตุทะเลาะวิวาทก็จะเข้าร่วมก่อเหตุทะเลาะวิวาท

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดที่ได้จากทฤษฎีการสมาคมที่แตกต่างมาสร้างเป็นแบบสอบถามในหมวดคำถามเกี่ยวกับสถานศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย

2.3.4 ทฤษฎีการเลียนแบบ

ทฤษฎีการเลียนแบบหรือทฤษฎีการเอาอย่างนี้ ถู้อตามความคิดของนักสังคมวิทยาและอาชญาวิทยา ชาวฝรั่งเศส ชื่อ (Tarde) ซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่างปี ค.ศ. 1843 -1904 เขาเป็นผู้ที่ทำให้ความสนใจต่ออิทธิพลของหนังสือพิมพ์ซึ่งมีต่อการอาชญากรรม และได้ชี้ให้เห็นว่าเมื่อเกิดอาชญากรรม เป็นปัญหาลูกโซ่และเขาได้ตั้งกฎแห่งการเลียนแบบขึ้น

อฉณพ ชูบำรุง (2532 : 32 - 34) ได้ศึกษาทฤษฎีการเลียนแบบหรือทฤษฎีการเอาอย่าง พบว่า

1. คนเรามีแนวโน้มที่จะเลียนแบบแฟชั่นและประเพณีของคนอื่น ตามปกติกลุ่มชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันจะมีการเปลี่ยนในเรื่องแฟชั่นและประเพณีอย่างช้า ๆ แต่ถ้ากลุ่มที่แตกต่างกันติดต่อกันก็จะส่งเสริมให้เกิดการเลียนแบบมากขึ้น

2. ผู้ที่มีฐานะต่ำกว่าจะเลียนแบบผู้ที่มีฐานะสูงกว่า โดยชี้ให้เห็นว่ามีอาชญากรรมอีกหลายชนิดที่เริ่มเกิดขึ้นในหมู่ชนชั้นสูงและแพร่หลายไปยังหมู่ชนชั้นต่ำโดยการเลียนแบบ

3. คนเราจะเลียนแบบพฤติกรรมที่เกิดใหม่ หากพฤติกรรมแบบเก่าหลายแบบเกิดขัดแย้ง Tarde (อ้างในธิตินา เก่งถนอมศักดิ์. 2546 : 13)เชื่อว่าการเลียนแบบเป็นการเรียนรู้ อย่างหนึ่ง การ

เขียนแบบบางอย่างทำให้เกิดอาชญากรรมและอาชญากรรมจะแพร่ออกไปในลักษณะเดียวกับการแพร่ของแฟชั่นและแฟชั่นของอาชญากรรมก็เหมือนกับแฟชั่นของเสื้อผ้าและทรงผม

เมื่อศึกษาทฤษฎีการเขียนแบบแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาที่นักเรียนซึ่งอยู่ร่วมกันในสถาบันเดียวกัน เมื่อเห็นรุ่นพี่กระทำสิ่งต่าง ๆ เช่น ไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทมาและแสดงตัวต่อกลุ่มเพื่อนฝูง เมื่อเป็นที่นิยมชมชอบของกลุ่มเพื่อนฝูง นักเรียนรุ่นน้องก็มักที่จะปฏิบัติหรือเลียนแบบในสิ่งที่เป็นแนวทางเดียวกันหรือกระทำในสิ่งที่รุ่นพี่กระทำสืบต่อกันมา หรือนักเรียนที่คลุกคลีอยู่กับเพื่อนฝูงเป็นกลุ่มเป็นแก๊งค์ หากอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดี หรือชอบก่อเหตุทะเลาะวิวาทสมาชิกในกลุ่มก็จะยกย่องผู้ที่ไปก่อเหตุทะเลาะวิวาทมาว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถ หรือเป็นวีรบุรุษของกลุ่ม และจะชักนำเพื่อนในกลุ่มประพาดตาม ซึ่งเมื่อเห็นเพื่อนฝูงเป็นวีรบุรุษของกลุ่มนักเรียนเหล่านั้นก็จะทำตามเลียนแบบเพื่อที่ตนเองจะได้เป็นวีรบุรุษของกลุ่มด้วย

2.3.5 ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social Bond Theory) ของ Travis Hirschi

(Hirschi . 1982 : 178)

ทฤษฎีนี้อธิบายว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนนั้น เป็นผลมาจากที่ตัวเชื่อมระหว่างวัยรุ่นและสังคมอ่อนตัวลง หรือแตกหักไป ตัวเชื่อมที่กล่าวถึงมีส่วนประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. ความรู้สึกผูกพัน (Attachment) เป็นความรู้สึกผูกพันหรือความรู้สึกผิดชอบชั่วดี อันเป็นความรู้สึกที่มีลักษณะของการคำนึงถึงผลประโยชน์ของคนอื่น ๆ หรือของสังคมส่วนรวมมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว นั่นคือ การรับเอาบรรทัดฐานของสังคมเข้าไปในตัวบุคคล
2. การผูกมัด (Commitment) หรือความรู้สึกผูกมัด อันเป็นการกระทำที่เกิดจากการใคร่ครวญถึงผลได้หรือกำไร หรือผลเสีย หรือการเสี่ยงก่อนนี้จะกระทำการหรือผูกมัดตนเองกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นั่นคือ เป็นเรื่องของการคิดถึงต้นทุนอันได้แก่ เวลา พลังงาน และตัวเองที่จะใช้ในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบแผนของสังคม
3. การทุ่มเทเกี่ยวข้อง (Involvement) คือ การหมกมุ่น หรือทุ่มเทเวลา และพลังงานให้หมดไปกับกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนั้น การที่บุคคลทุ่มเทเกี่ยวข้องอยู่กับกิจกรรมหรือการกระทำตามแบบแผนที่สังคมยอมรับ ข่อมช่วยลดโอกาสหรือยับยั้งไม่ให้บุคคลกระทำผิดได้อย่างหนึ่ง
4. ความเชื่อถือ (Belief) โดยถือว่าคุณค่าในสังคมมีความแตกต่างกันในเรื่องระดับหรือขนาดของความเชื่อที่มีต่อความถูกต้องทางจริยธรรมของกฎเกณฑ์ หรือบรรทัดฐานของสังคมว่าเขาควรเชื่อฟังบรรทัดฐานหรือค่านิยมของสังคมมากน้อยเพียงใด นั่นคือ ถ้าบุคคลมีความเชื่อถือบรรทัดฐานของสังคม การกระทำผิดย่อมเกิดขึ้นได้ยาก แต่ถ้าบุคคลมีความเชื่อถือบรรทัดฐานของสังคมน้อยลงเท่าไร เขายังมีแนวโน้มที่จะละเมิดกฎเกณฑ์ของสังคมหรือมีการกระทำผิดมากขึ้น

จากการศึกษาทฤษฎีของ Hirschi ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เด็กและเยาวชนถ้ามีความผูกพันต่อสังคมหรือความผูกพันต่อสถาบันของสังคมมากเพียงใด ก็จะสามารถระงับยับยั้งการกระทำผิดได้มากหรือไม่กระทำผิด เด็กและเยาวชนจะมีอิสระที่จะกระทำผิดได้เมื่อความผูกพันกับระเบียบทางสังคมได้ถูกทำลายลง และ Hirschi ยังเชื่อว่าพฤติกรรมกรรมการกระทำผิดของเด็กนั้น เป็นผลของ ปฏิสัมพันธ์ทางครอบครัว คือ ถ้าเด็กหรือเยาวชนขาดการสนับสนุนจากครอบครัว เด็กจะมีแนวโน้มไปสู่ความเป็นปฏิปักษ์ต่อกฎหมาย ซึ่ง Hirschi เรียกว่า Law stake in Conformity ซึ่งจะนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายและการคบหาสมาคมกับผู้ที่มีความประพฤติเบี่ยงเบน

ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดที่ได้จากการศึกษาทฤษฎีความผูกพันทางสังคมมาสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยสร้างในหมวดคำถามเกี่ยวกับครอบครัว และสถาบันหรือโรงเรียน

2.3.6 ทฤษฎีจิตวิทยาวัยรุ่น

การศึกษาวเคราะห์สาเหตุนักเรียนที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษากลุ่มสมานฉันท์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างจะอยู่ในช่วงของวัยรุ่น ดังนั้นการที่เข้าใจถึงลักษณะและพฤติกรรมของวัยรุ่นจึงจำเป็นที่จะทำการศึกษาถึงทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น เพื่อที่จะสามารถเข้าใจถึงลักษณะของวัยรุ่นได้มากขึ้น

เสนห์ เสถียรพงษ์ (2540 : 15) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า วัยรุ่นนั้นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงที่พร้อมกันหลายด้าน และต้องการการเอาใจใส่เป็นพิเศษ ทั้งนี้หากไม่มีความเข้าใจอย่างแท้จริงย่อมสร้างความยุ่งยากในการปฏิบัติตัวของวัยรุ่นมากขึ้น เช่น

1. วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจและความคิดอ่าน
2. วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการอิสระในการตัดสินใจ ต้องการพึ่งพาอาศัยตนเอง ไม่ชอบให้ผู้ใดมายุ่งเรื่องส่วนตัว
3. วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความคิดอ่านรวดเร็ว แต่ขาดความรอบคอบ รักความยุติธรรมและหากไม่ได้รับความยุติธรรมก็จะตอบโต้อย่างรุนแรง
4. วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสับสนในการปฏิบัติตัว เพราะไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก
5. วัยรุ่นชอบคบเพื่อนเป็นกลุ่มเพื่อสร้างความมั่นใจ รักพวกพ้อง ต้องการความยอมรับจากเพื่อน ได้รับความชมชอบจากเพื่อน มีความโกรธแค้นหากเพื่อนของตนถูกรังแก
6. วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ
7. วัยรุ่นต้องการเป็นจุดสนใจ อยากรู้ให้ทุกคนในครอบครัวมอบความรักดูแลเอาใจใส่

พฤติกรรมวัยรุ่นเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ซึ่งพฤติกรรมวัยรุ่นจะมีลักษณะแตกต่างกันไป พฤติกรรมที่ผิดปกติบางอย่างของเด็กวัยรุ่นอาจจะไม่คงอยู่ตลอดไป สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งจากการศึกษาทฤษฎีของวัยรุ่นผู้วิจัยใช้เป็นกรอบแนวความคิดแบบสอบถามด้านวัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ปรีชา วิหคโต (2532 : 28) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมวัยรุ่นไว้ ดังนี้

วัยรุ่น ได้กำหนดใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะเฉพาะทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และลักษณะสัมพันธ์ อันได้แก่ วัยช่วงอายุและระดับการศึกษา ได้แก่

1. ลักษณะเฉพาะทางกายของวัยรุ่นมีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ อัตราการเพิ่มอย่างรวดเร็ว ทั้งส่วนสูง น้ำหนัก และอวัยวะต่าง ๆ

2. ลักษณะเฉพาะทางอารมณ์ของวัยรุ่น อารมณ์ คือ ความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ อารมณ์สุข เช่นความรัก ความสนุกสนาน และอารมณ์ทุกข์

3. ลักษณะเฉพาะทางสังคมของเด็กวัยรุ่น หมายถึง ลักษณะการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

4. ลักษณะเฉพาะทางสติปัญญาของเด็กวัยรุ่น สติปัญญา หมายถึง ความสามารถในการปรับแนวคิดและพฤติกรรมให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่

วัฒนา พิศราวณิช (2534 : 18) ได้กล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมวัยรุ่นมีลักษณะ ดังนี้

1. วัยรุ่นจะเอาใจใส่ความสวยงามของร่างกายเป็นพิเศษ

2. เด็กวัยรุ่นชอบเลียนแบบผู้ใหญ่ แสดงพฤติกรรมให้เหมือนกับผู้ใหญ่ ต้องการที่จะทำตนให้เป็นผู้ใหญ่

3. เด็กวัยรุ่นชอบขัดคำสั่งผู้ใหญ่ ชอบหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำตามผู้ใหญ่ ชอบทำตามใจตนเอง

4. เด็กวัยรุ่นชอบ โอ้อวด ชอบเด่นดัง ชอบแสดงตนให้ปรากฏในสังคม

5. เด็กวัยรุ่นมีอุดมคติเป็นของตนเอง

6. เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ฉุนเฉียว ตัดสินใจเร็ว ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์

7. เด็กวัยรุ่นมีความเชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป ชี้ดถือความคิดตนเองเป็นใหญ่

จากการศึกษาลักษณะพฤติกรรมของวัยรุ่น จะพบว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง และมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ และการตัดสินใจอยู่ในระดับที่เสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน หากว่าเขาคบเพื่อน หรือถูกชักนำไปในทางที่ไม่ดีก็ง่ายต่อการกระทำผิดได้ ดังเช่น พฤติกรรมการก่อเหตุทะเลาะวิวาท

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีรพล เจริญวิศาล (2545 : 1 - 2) ได้การศึกษาวิจัยเรื่อง การก่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และปรมิณฑล เพื่อศึกษาแนวทางเพื่อเป็นการป้องกัน และตัดโอกาสการเกิดเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษา และหาแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงเพื่อศึกษาหาแนวทางการลงโทษที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา โดยเน้นที่การหลีกเลี่ยงการทำลายอนาคตของเยาวชน โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้คือ เป็นการศึกษาข้อมูลจากหนังสือเอกสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ วิทยานิพนธ์ และงานวิจัย โดยศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา อาชีวศึกษา ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนและหรือวิทยาลัยทั้งของภาครัฐและเอกชน ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาดังสมมติฐานไว้ 4 ประการคือ นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีอายุระดับการศึกษา ผลการเรียน ภูมิฐานะ การพักอาศัยกับบิดามารดา สถานภาพของบิดามารดา ผู้ปกครองที่ทำหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูและรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา รายได้ของบิดามารดา ค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครอง จำนวนพี่น้องและลำดับที่ของการเป็นบุตรในครอบครัวต่างกันจะมีผลต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทแตกต่างกัน ทศนต่อครอบครัวมีผลต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ทศนต่อเพื่อนมีผลต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ทศนต่อสถานศึกษา ครูอาจารย์ มีผลต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า

ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานอย่างเพียงพอ แต่ให้ความสำคัญในด้านการให้สิ่งของมากกว่าความรักและการเอาใจใส่ ไม่เคยสนใจการคบเพื่อน ขาดความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างบ้านกับสถานศึกษาในการร่วมมือแก้ไขปัญหการก่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ส่วนสภาพความเป็นอยู่ภายในสถานศึกษา จะเห็นได้ว่า สถานศึกษาบางแห่งรับสมัครนักเรียนนักศึกษาที่ย้ายมาจากสถานศึกษาอื่น ที่ถูกไล่ออกหรือลาออกโดยไม่คำนึงเรื่องพฤติกรรม เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงในด้านการทะเลาะวิวาทกับสถานบันอื่นมาก่อน มีการจัดกิจกรรมบวงสรวงดวงวิญญาณเพื่อนนักเรียน นักศึกษาหรือรุ่นพี่ที่ถูกทำร้ายถึงแก่ชีวิตจากการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนนักศึกษาต่างสถาบัน และการจัดกิจกรรมเป็นการนำไปสู่การทะเลาะวิวาทอีก อีกทั้งสถานศึกษาไม่ส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตรที่ให้นักเรียน นักศึกษาทำกิจกรรมร่วมกัน สำหรับทางด้านอิทธิพลทางสังคมจะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่บ้านเมืองปฏิบัติในลักษณะอะลุ่มอล่วยมาตลอดทำให้นักเรียน นักศึกษาที่ก่อเหตุไม่เข็ดหลาบ มีการกระทำในลักษณะปล้นทรัพย์ในระหว่างนักเรียน

นักศึกษา ทำให้เกิดการล้างแค้นซึ่งกันและกัน อิทธิพลที่เกิดจากการขีดเขียนช่วย คำทอตามที สาธารณะและกระทบกระทั่งในการชมคอนเสิร์ตในโอกาสต่าง ๆ

จะเห็นได้ว่าปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาได้เพิ่มความรุนแรงเกือบทุกด้าน ทั้งยังมีการใช้อาวุธเครื่องทุ่นแรงเพื่อใช้ในการทะเลาะวิวาทฯ เช่น ไม้ที่บรรทัดเหล็ก มีดตัดกระดาษ ไขควง ประแจเหล็ก มีด ปืน ระเบิด เป็นต้น ซึ่งทำให้ความเสียหายมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นด้วย และถ้าหากปัญหานี้ไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไขที่ถูกต้องและต่อเนื่องก็จะทำให้เกิดความเสียหายทั้งที่ประเมินได้และไม่สามารถประเมินได้สูงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากเยาวชนกลุ่มนี้อยู่ในวัยที่เราเรียกว่า “วัยรุ่น” ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต หากขาดการเอาใจใส่ดูแลอย่างเหมาะสมจะทำให้เยาวชนในวัยนี้ต้องประสบกับอุปสรรคปัญหาอีกมากมาย ตั้งแต่การทำความผิดเล็กน้อยจนไปถึงความผิดที่มีโทษทางอาญา เช่น การพูดเพื่อปกปิดความผิดของตน การทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน การก่อเหตุทะเลาะวิวาท จนถึงการประกอบอาชญากรรมในที่สุด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องทำความเข้าใจตัวเยาวชนในวัยนี้ เพื่อเป็นฐานของการป้องกัน แก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทฯ ของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา

วรรณกรรม ศิลป์ประกอบ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การสำรวจลักษณะสภาพการกระทำผิดของเยาวชนประเภททำร้ายร่างกายที่มาถึงศาลเด็กและเยาวชนกลางใน พ.ศ. 2545 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของเยาวชนผู้กระทำความผิดส่วนมากสำเร็จเพียงประถมศึกษาปีที่ 4 รองลงมาคือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การกระทำความผิดมักเกิดจากผู้อื่นชักจูงใช้จ้างวาน มีที่เกิดจากการบันดาลโทสะ และความประมาทเป็นจำนวนรองลงมาเยาวชนผู้กระทำความผิดส่วนมากมาจากครอบครัว ฐานะปานกลาง ฐานะยากจน มีมากเป็นระดับสอง

เรณู เชาว์เกษม (2543 : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางอาญา การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลังเกี่ยวกับอายุ เชื้อชาติ อาชีพของเด็กและอาชีพของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง การศึกษาฐานความผิดสาเหตุการกระทำความผิดส่วนมากไม่มีอาชีพ หรือว่างงาน จำนวนรองลงมา คืออาชีพรับจ้างส่วนบิดา มารดา ก็เช่นเดียวกัน ความผิดที่ทำมากที่สุดคือลักทรัพย์ สาเหตุของการกระทำความผิดเนื่องมาจากการอบรมไม่ดี การคบเพื่อนชั่ว สาเหตุจากครอบครัวคือ ไม่ได้ได้รับความรัก ความอบอุ่นเพียงพอ บิดามารดา ไม่ให้ความเอาใจใส่ที่สำคัญระดับสติปัญญาของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิดอยู่ในขั้นต่ำกว่าปกติ

บุญบง เมธวิชัย (2523 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง มาตรการการป้องกันและการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน ในเขตรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล โดยศึกษาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจของกองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงานรวมถึงการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน โดยผลการวิจัยสรุปได้ว่า มาตรการในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนนั้น จะต้องมีการประสานความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

และควรให้มีการเพิ่มอัตราค่าส่งเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับจำนวนเด็ก และเยาวชนที่ต้องรับผิดชอบ และควรปรับปรุงทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น รวมถึงควรมีการจัดตั้งหน่วยกลาง สำหรับการประสานงาน โดยจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปร่วมประชุม อบรม เป็นคณะกรรมการหรือเข้าร่วม ปฏิบัติหน้าที่ร่วมเป็นที่ปรึกษาเพื่อหามาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน

สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ปัจจัยต่างที่เป็น สาเหตุในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน และแสวงหามาตรการในการป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุ ทะเลาะวิวาทของนักเรียน ตลอดจนแนวทางพัฒนาจิตใจ โดยสรุปว่า

1. สาเหตุที่นักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาท มาจากการที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนความคึกคะนอง ตามธรรมชาติของวัยรุ่น รวมถึงการถูกข่มขู่ ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในตัวเยาวชนที่อยู่ในวัยรุ่น

2. การป้องกันเหตุนักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทการทำร้ายร่างกาย ต้องสร้างความรัก ความเข้าใจในครอบครัว สามารถให้คำปรึกษาได้เมื่อเยาวชนมีปัญหา การปฏิบัติตัวให้เป็นตัวอย่าง ที่ดีในการดำรงชีวิต การทำงาน การเข้าสังคม ครูอาจารย์ที่ให้การศึกษาดูแลเอาใจใส่ เพิ่มสามัญสำนึกของการเป็นครูอาจารย์รวมถึงการเพิ่มบริการสังคมให้เพียงพอ เช่น การกระจาย ศูนย์เยาวชนให้ครบทุกพื้นที่

3. ปัญหา และการป้องกันในการป้องกันเหตุนักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกาย เนื่องจากความไม่สนใจในการแก้ไขปัญหของโรงเรียน ขาดกิจกรรมที่ดี กฎหมายล้าสมัย เจ้าหน้าที่ ต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ขาดความรู้ความเข้าใจในจิตวิทยาของวัยรุ่น

4. การแก้ไขปัญหเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายมีหน้าที่รับผิดชอบ จะต้องร่วมมือกันแก้ไขอย่างจริงจัง

อัญชลี กิจจานุวัฒน์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยสาเหตุของปัญหาและแนวทางการ ป้องกันการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนในการแข่งขันกีฬาระหว่าง โรงเรียนของกรมพลศึกษา โดยสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียน กลุ่มนักเรียนผู้รับผิดชอบการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียนของสถานศึกษา และกลุ่มเจ้าหน้าที่จัดดำเนินการแข่งขันกีฬา ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของปัญหาในระดับสำคัญมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนที่ไปดูการแข่งขันกีฬาในลักษณะก้าวร้าว ทำทายนก่อนให้เกิดการทะเลาะวิวาท รองลงมา ได้แก่ นักกีฬาและนักเรียนที่ไปดูการแข่งขันอยู่ใน วิทยาลัยพร้อมที่จะก่อการทะเลาะวิวาท อีกทั้งครู อาจารย์ผู้ควบคุมดูแลนักเรียนที่ไปดูการแข่งขัน ไม่ห้ามปราม เมื่อนักเรียนของตนเชียร์กีฬาในลักษณะขู่ก้าวร้าว ทำทายน

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของบิดา มารดา ของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อศึกษาถึงบทบาทบิดา มารดาของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในเรื่องการอบรมสั่งสอน ระเบียบวินัย การปกครองรวมทั้ง การให้รางวัลและการลงโทษ ศึกษาถึงการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่มีต่อบิดา มารดาในเรื่อง เกี่ยวกับบุคลิกภาพ สุขภาพจิตที่บิดา มารดาปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน และศึกษาถึงภูมิหลังของบิดา มารดาว่ามีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิด ซึ่งมีขอบเขตของการศึกษาคือ ทำการศึกษา

จากเยาวชนที่มีอายุ 14 – 18 ปี ที่เข้ารับการฝึกอบรมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กในจังหวัดเชียงใหม่ สงขลา นครราชสีมา และกรุงเทพมหานคร รวม 280 ราย โดยการเก็บตัวอย่างแบบ Multistage Sampling

ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่กระทำผิดส่วนใหญ่ พ่อแม่ใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรง และความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดา ไม่ดีนัก โดยผลการพิสูจน์สมมติฐานโดยการทดสอบค่าไคสแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ภาวะการณ้อยู่ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิดของเยาวชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และความสัมพันธ์ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 อธิบายได้ว่าถ้าบิดามารดา มีความรักต่อกัน เด็กและเยาวชนจะมีความรุนแรงในการกระทำผิดน้อย

วิสิทธิ์ กลังสิน (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากนักเรียนนักศึกษาที่มีประวัติการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างสถาบัน จำนวน 106 คน ครู อาจารย์ ฝ่ายปกครอง จำนวน 153 คน เจ้าหน้าที่สารวัตรนักเรียน จำนวน 67 คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน จำนวน 24 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา มีอายุ 14-20 ปี มากที่สุด จำนวนร้อยละ 52.80 กำลังศึกษาอยู่กับบิดา ปวช.2 มากที่สุด ร้อยละ 34 ศึกษาในสถานศึกษาเอกชน ร้อยละ 53.80 พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา ร้อยละ 73.60 มีประสบการณ์ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาทมากกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 56.60 นักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา และครู- อาจารย์ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่สารวัตรนักเรียน และเจ้าหน้าที่กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน ให้ความเห็นสอดคล้องต้องกันว่าสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา ในด้านการคบเพื่อน ได้แก่การสร้างจุดเด่นในหมู่เพื่อน ต้องการแก้แค้นทดแทนเพื่อน และต้องการให้กลุ่มมีอิทธิพลและชื่อเสียงที่ถูกทำร้าย ต้องการสร้างชื่อเสียง และในด้านคุณลักษณะของนักเรียน นักศึกษา ได้แก่ ความซื่อสัตย์ การสืบทอดจากรุ่นพี่ไปยังรุ่นน้อง

วินัย เกตุพันธ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์สาเหตุการยกพวกทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากนักเรียนอาชีวศึกษาชายซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน ในปีการศึกษา 2538-2539 จำนวน 450 คน พบว่า นักเรียนที่เคยเข้าร่วมทะเลาะวิวาทมาแล้วมีแนวโน้มเข้าร่วมยกพวกทำร้ายร่างกายมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยเข้าร่วมก่อเหตุ และนักเรียนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำมีแนวโน้มเข้าร่วมยกพวกทำร้ายร่างกายมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี และนักเรียนที่มีความซื่อสัตย์ซอมอบายมุขมีแนวโน้มเข้าร่วมยกพวกทำร้ายร่างกายมากกว่านักเรียนที่ไม่ฝักใฝ่อบายมุข

เสน่ห์ เสถียรพงศ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ การก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยพื้นฐาน

ด้านระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดาแตกต่างกัน มีผลต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทต่างกัน และทัศนคติต่อครอบครัวมีผลค่อนข้างมากต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของกลุ่มประชากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทัศนคติต่อเพื่อนมีผลค่อนข้างมากต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของกลุ่มประชากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทัศนคติต่อโรงเรียน ครู อาจารย์ มีผลค่อนข้างมากต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของกลุ่มประชากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภัสราวดี สังเทพ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีทำร้ายร่างกาย ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาของเด็กและเยาวชนชายและบทบาทของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดในคดีทำร้ายร่างกาย ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนอายุของเด็กและเยาวชนชาย การอบรมสั่งสอนของบิดามารดา และการคบเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษาผลวิจัยดังกล่าว พบว่า บทบาทของบิดามารดา มีอิทธิพลของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชาย

จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา : ศึกษากรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาในการศึกษารุ่นนี้ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 18 – 20 ปี คิดเป็น ร้อยละ 61.00 กำลังศึกษาในระดับ ปวช. คิดเป็น ร้อยละ 73.50 มีผลการเรียนระดับ 1.50 – 2.00 คิดเป็น ร้อยละ 42.5 บิดาและมารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็น ร้อยละ 22.50 และ 34.50 ตามลำดับ และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุ ผลการเรียน ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา บรรยากาศโรงเรียน และความประพฤติกของเพื่อนมีความสัมพันธ์ในระดับ 0.48 ในการทะเลาะวิวาทอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

เฉลย คงปริพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษากลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ปรากฏผล ดังนี้

1. ด้านปัญหาเกิดจากสภาพครอบครัว ในภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ บิดามารดา หรือผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรของตนอย่างเพียงพอ

2. ด้านปัญหาเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม ในภาพรวม พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากค่านิยมที่ไม่ถูกต้องระหว่างสถานศึกษา เช่น การขีดหัวเข็มขัด และเสื้อฝักงานของต่างสถาบัน เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท

3. ด้านปัญหาเกิดจากสภาพสถานศึกษา ในภาพรวมพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความประพฤตินักศึกษาไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากสถานศึกษาอย่างจริงจัง

4. ด้านปัญหาเกิดจากสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามธรรมชาติของมนุษย์ ในภาพรวมพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาขาดรูปแบบที่แท้จริงจากสังคมในอันที่จะปฏิบัติตาม เช่น บิดา มารดา ครู-อาจารย์ รุ่นพี่เป็นต้น

มาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา กลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน ผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านประชาชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยปรากฏผล ดังนี้

1. ด้านประชาชน ในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครอบครัวและสถานศึกษาความร่วมมือแก้ไขสถานศึกษา การทะเลาะวิวาทอย่างจริงจัง

2. ด้านรัฐบาลและองค์กรเอกชน ในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จัดหาอุปกรณ์กีฬา และดนตรีหลายประเภท เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เล่นในเวลาว่าง

3. ด้านจัดโครงการความร่วมมือระหว่างสถาบันครอบครัวและสถานศึกษา ในภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า คือ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำความผิดควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง

4. ด้านรัฐบาลควบคุมการใช้กฎหมาย ในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รัฐบาลควรมีมาตรการใช้กฎหมายข้อบังคับอย่างแน่นอน และเด็ดขาด

5. ด้านการจัดสัมมนา ในภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ จัดโครงการช่วยเหลือแก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสและชุมชนที่มีความเป็นอยู่ด้อยกว่า

6. ด้านครอบครัว ในภาพรวมพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครอบครัวและสถานศึกษาควรร่วมมือแก้ปัญหการทะเลาะวิวาท

จากการวิจัยดังกล่าวพบว่า ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักศึกษา ส่วนมากปัญหามาจากครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม และปัญหาสถานศึกษา ส่วนการแก้ปัญหาทุกองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้

ธิติมา เก่งถนอมศักดิ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 18 – 20 ปี ร้อยละ

50.00 กำลังศึกษาอยู่ในระดับระดับ ปวช. ร้อยละ 82.50 มีผลการเรียนระดับ 2.01- 3.00 มากที่สุด ร้อยละ 39.5 ศึกษาในสถานศึกษาที่สังกัดภาคเอกชนทั้งหมด บิดา มารดาส่วนใหญ่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 50 เมื่อพิจารณาถึงการทะเลาะวิวาทของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้จัดอยู่ในระดับรุนแรง ร้อยละ 52.83 ซึ่งมีบรรยากาศในครอบครัวและบรรยากาศในโรงเรียนระดับน้อย คือ ร้อยละ 78.50 และ ร้อยละ 77.50 ตามลำดับ

จากการศึกษาทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสาเหตุการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน ตามแนวทางทฤษฎีทางสังคมวิทยาที่อธิบายการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยศึกษาจากภูมิหลังของเด็กที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทในเรื่องของครอบครัว เพื่อน รุ่นพี่ ้วย สื่อสารมวลชน สถานศึกษา สภาพเศรษฐกิจ การจัดการเรียนการสอน และแนวคิดของ Herlock ที่กล่าวว่าอิทธิพลของบ้านมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก คือ ถ้าเด็กมาจากบ้านที่มีบรรยากาศแห่งความโกรธ ความเกลียด ความเป็นปรปักษ์ต่อกัน เขาก็จะเรียนรู้ที่จะทะเลาะกัน ในทางกลับกัน ถ้าบ้านมีบรรยากาศที่อบอุ่นเด็กก็จะมีสุขภาพจิตที่ดี ส่วนในเรื่องบรรยากาศโรงเรียนนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันกับโรงเรียน ตามทฤษฎีความผูกพันทางสังคมของ Hirschi ที่กล่าวไว้ว่าการที่เก็บมีความรู้สึกผูกพันกับโรงเรียนอยู่ในระดับที่ไม่สามารถยึดเหนี่ยวจิตใจได้ จึงก่อให้เกิดการกระทำผิด จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษารุ่นนี้

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ (2546 : 40) กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดอารมณ์รุนแรงในนักเรียนวัยรุ่นว่า สาเหตุทางด้านสภาพแวดล้อม จากการศึกษาโดยทั่วไปพบว่า การที่นักเรียนวัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงนั้น มีสาเหตุมาจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มากกว่าสาเหตุอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ทั้งสถานศึกษาและเพื่อน การที่ต้องการทำดังนี้ทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีความรู้สึกว่าตนขาดความมั่นคงเปลี่ยนแปลงได้ง่าย สาเหตุทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีความรู้สึกเช่นนี้มีดังนี้

1. การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ ในระยะตอนต้นของวัยรุ่น คือ ระยะที่นักเรียนเริ่มเข้าสู่โรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นระยะที่เด็กต้องปรับตัวค่อนข้างมาก ความจริงในระยะนี้เด็กยังต้องการความอบอุ่นและความรักจากพ่อแม่ แต่ในขณะที่เดียวกันก็พยายามปิดบังสิ่งเหล่านี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเป็นอิสระ และความสามารถช่วยตนเองได้เท่าเทียมกับเพื่อน ๆ สาเหตุนี้บางครั้งทำให้นักเรียนเกิดความกังวล หงุดหงิด ไม่แน่ใจในตนเอง เกรงว่าจะไม่สามารถทำได้ตามที่ผู้ใหญ่มุ่งหวัง

2. การปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนต่างเพศ ปัญหานี้นักเรียนวัยรุ่นจะมีความวิตกกังวลเป็นอย่างมาก ที่จะทำให้เหมาะสมกับเพศตรงข้าม ทั้งในด้านการพูด การวางตัว จนบางครั้งทำให้เกิดการวิตกกังวล และเกิดความเครียด หรือเกิดความตื้นตันในบางครั้ง

3. ปัญหาการเรียน การเรียนในระดับอาชีวศึกษา นักเรียนวัยรุ่นจะต้องช่วยตัวเอง มากกว่าการเรียนในระดับประถมศึกษา การเรียนจะต้องใช้ความพยายามมากขึ้น ยิ่งถ้าหากคิดถึงการเลือกเรียนวิชาชีพในอนาคตด้วยแล้ว ก็ยังจะทำให้เกิดความกังวลมากขึ้น กล่าวว่าจะไม่มีงานทำกลัวว่าจะได้เงินเดือนน้อยเป็นต้น

4. ปัญหาด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ปัญหาเรื่อง การอบรมเลี้ยงดู สภาพเศรษฐกิจครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อม มีผลทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงได้ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องสาเหตุและระดับความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร คือ นักเรียนและนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2548 จำนวน 14 โรงเรียน ทำการเปิดสอนสาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 8,550 คน
ตามตารางที่ 3.1

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนและนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพและนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 14 โรงเรียน จำนวน 809 คน มีขั้นตอนดังนี้

1. สอบถามจำนวนนักเรียนชั้นปวช.และปวส.ภาคปกติของแต่ละโรงเรียนทั้งหมด
จำนวน 8,550 คน
2. นำเกณฑ์ตารางของ Krejcie and Morgan (อ้างในเฉลย คงปริพันธ์. 2544 :10)
มาใช้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียนได้จำนวน 3,167 คน
3. แจกแบบสอบถามตามจำนวนของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน จำนวน
3,167 คน
4. แยกแบบสอบถามนักเรียนที่ไม่เคยทะเลาะวิวาทจำนวน 2,358 คน และนักเรียนที่
เคยทะเลาะวิวาทจำนวน 809 คน
5. นำข้อมูลนักเรียนที่เคยทะเลาะวิวาทจำนวน 809 คน มาวิเคราะห์ข้อมูล
ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษา

สถานศึกษา	จำนวนนักเรียน			
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ไม่เคยทะเลาะ	เคยทะเลาะ
1. โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู	460	210	154	56
2. โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี	500	217	165	52
3. โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม	1,300	297	226	71
4. โรงเรียนเทคโนโลยีคุสิต	950	274	200	74
5. โรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี	650	243	200	43
6. โรงเรียนคอนบอสโก	380	193	150	43
7. โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน	550	226	172	54
8. โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ	750	254	172	82
9. โรงเรียนเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ	300	169	124	45
10. โรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยธรรมอินทรา	230	144	86	58
11. โรงเรียนเทคโนโลยีช่างฝีมือปัญญาวิทยา	460	210	161	49
12. โรงเรียนเทคโนโลยีกองทัพกอุปถัมภ์ช่างกล ขส.ทบ.	750	254	218	36
13. โรงเรียนมีนบุรี ไปลีเทคนิค	650	242	148	94
14. โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ	600	234	182	52
รวม	8,550	3,167	2,358	809

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษาของนักเรียน ผลการเรียนของนักเรียน สถานภาพผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกรายการและเติมคำจำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนประกอบด้วย ด้านตัวนักเรียน ด้านสภาพของครอบครัว ด้านสภาพของโรงเรียน ด้านกลุ่มเพื่อน และด้านสภาพ

ชุมชนและสิ่งแวดล้อมจำนวน 50 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ โดยกำหนดระดับของการประมาณค่าเพื่อตอบแบบสอบถามไว้ดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นว่าเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นว่าเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทมาก
- 3 หมายถึง เห็นว่าเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นว่าเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทน้อย
- 1 หมายถึง เห็นว่าเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน จำนวน 16 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ ลักษณะคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติการของนักเรียนในการทะเลาะวิวาท มีระดับคะแนนและความหมาย ดังนี้

- 1 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติ
- 0 คะแนน หมายถึง ไม่ได้การปฏิบัติ

3.2.2 การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างและการตรวจสอบหาคุณภาพในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร วารสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน

3.2.2.2 ศึกษาแบบสอบถาม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม

3.2.2.3 สร้างข้อคำถามให้สอดคล้องครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะ

3.2.2.4 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและคำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม

3.2.2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษารวม 5 ท่าน ดังนี้

1. ดร.ชาติ แจ่มนุช นักวิชาการการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร เขต 1
2. ดร.ทิวัดต์ มณีโชติ นักวิชาการการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. อาจารย์วิวัฒน์ โยธินนธรรม ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกวิทย์อ่อนนุชบริหารธุรกิจ

4. อาจารย์ปรีชา ศรีสง่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมีนบุรีโปลิเทคนิค
5. อาจารย์สุพล เสือว่อง ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษา
และบริหารคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
(สช.)

3.2.2.6 นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะมา
วิเคราะห์หาค่าความตรงเชิงเนื้อหาจากความเห็นและให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ

โดยใช้สูตรโดยการใช้เทคนิค IOC และพิจารณาความเหมาะสม เลือกข้อคำถามที่มีค่า
 $IOC \geq 0.50$ ส่วนของที่มีค่า $IOC < 0.50$ นำมาปรับปรุงแก้ไขหรือตัดทิ้ง (เฉลย คงปริพันธ์.
2544 : 70)

สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนผู้ทรงคุณวุฒิ
N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม พบว่ามีค่า IOC อยู่
ระหว่าง 0.6 - 1.00

3.2.2.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (Try- out) กับนักเรียนที่
เคยทะเลาะวิวาท คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง(ปวส.) โรงเรียนนิตาบริหารธุรกิจและวิศวกรรม ที่เคยทะเลาะวิวาทจำนวน 43 คน

3.2.2.8 นำแบบสอบถามที่ได้จากการทดลอง (Try - out) มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง
(Reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค
(จิตติมา เก่งถนอมศักดิ์. 2546 : 50) สำหรับตอนที่ 2 และตอนที่ 3

สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา

$$\alpha = \left(\frac{K}{K-1} \right) \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^k S_i^2}{s^2} \right]$$

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของแบบสอบถาม
K	แทน	จำนวนข้อในแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค สำหรับตอนที่ 2 มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านตัวนักเรียน	มีค่าความเที่ยง 0.78
2. ด้านสภาพของครอบครัว	มีค่าความเที่ยง 0.87
3. ด้านสภาพของโรงเรียน	มีค่าความเที่ยง 0.87
4. ด้านกลุ่มเพื่อน	มีค่าความเที่ยง 0.90
5. ด้านสภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อม	มีค่าความเที่ยง 0.91

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค สำหรับตอนที่ 3 ระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน มีความเที่ยง 0.84

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินงานดังต่อไปนี้

3.3.1 บันทึกเสนอขออนุญาตให้หน่วยบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงสำนักงานคณะกรรมการการ บริหารส่งเสริมบริหารการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เขตกรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักเรียนในโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 โรงเรียน ตามที่ได้กำหนดไว้

3.3.2 นำหนังสือไปเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการ บริหารส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้วมาเสนอต่อ โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาเพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 14 โรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1-30 กันยายน 2548 การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และผู้วิจัยได้นัดมารับแบบสอบถามคืนอีกครั้งในสัปดาห์ต่อมา

3.3.4 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม 3,167 ฉบับ นำแบบสอบถามมาคัดเลือกนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามที่ตอบแบบสอบถามว่าเคยทะเลาะวิวาทได้จำนวน 809 ฉบับ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 25.54

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยกำหนดขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.4.1 ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

3.4.1.1 นำข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่เป็นข้อมูลทั่วไปของนักเรียนและผู้ปกครอง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาของตนเอง ผลการเรียน ผู้ปกครอง สถานภาพของผู้ปกครอง รายได้ อาชีพ มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการอธิบายข้อมูลทั่วไป ของนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

3.4.1.2 นำข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่เป็นสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รายด้านและภาพรวม มีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทน้อยที่สุด

3.4.1.3 นำข้อมูลในแบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด เพื่อสำรวจความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยใช้การแจกแจงความถี่ (requery) แล้วนำเสนอตามลำดับความถี่ของแต่ละด้าน

3.4.1.4 นำข้อมูลในแบบสอบถามในส่วนที่เป็นระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทให้คะแนนความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โดยนำคะแนนรวมจากรายข้อทั้งหมด 16 ข้อ มาหาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ, 2546 : 51)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนน
 n แทน จำนวนข้อคำถาม

ผลจากการวิเคราะห์ระดับความรุนแรง ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทซึ่งมีระดับคะแนน ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนต่ำสุด-คะแนนสูงสุด}}{\text{ระดับชั้น}} \\ = (16 - 0) / 3 = 5$$

แปลผลระดับความรุนแรงได้ดังนี้

0 - 5 หมายถึง ระดับรุนแรงน้อย
 6 - 10 หมายถึง ระดับรุนแรงปานกลาง
 11 - 16 หมายถึง ระดับรุนแรงมาก

3.4.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน ตามตัวแปรตามประกอบด้วย ด้านตัวนักเรียน ด้านสภาพของครอบครัว ด้านสภาพของโรงเรียน ด้านกลุ่มเพื่อน และด้านสภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อม กับตัวแปรอิสระประกอบด้วย ความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท มีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
0.80 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
0.60 - 0.79	มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง
0.40 - 0.59	มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
0.20 - 0.39	มีความสัมพันธ์กันน้อย
0.00 - 0.19	มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย และการหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสหสัมพันธ์

1. การหาค่าร้อยละ (Percents) (เพ็ญแข แสงแก้ว. 2541 : 65)

$$P = \frac{\sum f}{N} \times 100$$

P	แทน	ค่าร้อยละ
f	แทน	จำนวนที่ต้องการหาค่าร้อยละ
n	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) (เพ็ญแข แสงแก้ว. 2541 : 65)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum fx$	แทน	ผลรวมของคะแนน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (เพ็ญแข แสงแก้ว. 2541 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
	f	แทน	ความถี่ของข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	ค่าคะแนนแต่ละค่าคิดเป็น 5,4,3,2,1
	$\sum fx$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับคะแนนแต่ละค่า
	$\sum fx^2$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างความถี่กับกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า

4. หาค่าสัมพันธโดยใช้สูตร (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
(อ้างใน ยุทธพงษ์ กัวยวรรณ์. 2543 : 161) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

$$\text{สูตร } r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

โดยที่

r_{xy}	แทน	ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
X	แทน	ค่าเฉลี่ยสาเหตุการทะเลาะวิวาท
Y	แทน	ค่าเฉลี่ยความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาสาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าร้อยละนำเสนอผลการวิจัยใน ตารางที่ 4.1

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนทั้งรายด้านและภาพรวม เกี่ยวกับ

- สาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ในตารางที่ 4.1 - 4.7 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทอื่นๆ โดยใช้แจกแจงความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถามในตารางที่ 4.8

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและความรุนแรงในตารางที่ 4.9 - 4.20

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
การวิจัยครั้งนี้ มีนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 809 คน ซึ่งได้จากที่นักเรียน
ตอบแบบสอบถามที่เคยก่อเหตุทะเลาะวิวาท

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
14-17 ปี	412	50.93
18-20 ปี	319	39.43
21 ปีขึ้นไป	73	9.64
รวม	809	100.00
2. การศึกษา		
ปวช.	603	74.54
ปวส.	206	25.46
รวม	809	100.00
3. นักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชา		
สาขาช่างยนต์	304	37.58
สาขาช่างไฟฟ้า	212	26.20
สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์	146	17.92
สาขาช่างกลโรงงาน	99	12.24
สาขาช่างเชื่อม	49	6.06
รวม	809	100.00
4. ผลการเรียนเฉลี่ยภาคเรียนที่ผ่านมา		
น้อยกว่า 1.01	86	10.63
1.01 - 2.00	321	39.68
2.01 - 3.00	314	38.81
3.01 - 4.00	88	10.88
รวม	809	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
5. ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับ		
บิดามารดา	460	56.85
บิดา	156	19.28
มารดา	93	11.50
ญาติ	38	4.70
คนอื่น ๆ เช่น เพื่อน	20	2.47
คนเดียว	24	2.97
อื่น ๆ เช่น		
- ห้องพัก	11	1.36
- วัด	7	0.87
รวม	809	100.00
6. ผู้ปกครองนักเรียน		
บิดา	318	39.31
มารดา	337	41.60
พี่	60	7.42
ญาติเกี่ยวข้อง		
- ลุง	37	4.57
- ป้า	23	2.84
- น้ำ	10	1.24
ผู้อุปการะเลี้ยงดู	16	1.98
- คนข้างบ้าน	15	1.84
รวม	809	100.00
7. สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง		
โสด	129	15.95
สมรส	470	58.10
หย่าร้าง	176	21.75
แยกทางกันอยู่แต่ไม่หย่าร้าง	34	4.20
รวม	809	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
8. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	630	77.87
ปริญญาตรี	148	18.30
สูงกว่าปริญญาตรี	31	3.83
รวม	809	100.00
9. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ - รัฐวิสาหกิจ	168	20.77
ลูกจ้างบริษัทเอกชน	223	27.56
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	197	24.35
ทำการเกษตร	29	3.58
รับจ้างทั่วไป	145	17.92
อื่นๆ ไปรตระบุ...เช่น นายหน้า	47	5.82
รวม	809	100.00
10. รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	378	46.72
10,000 - 20,000 บาท	304	37.58
20,001 - 55,000 บาท	76	9.40
55,001 บาทขึ้นไป	51	6.30
รวม	809	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนของผู้เรียนที่ทะเลาะวิวาทโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

อายุ พบว่า อายุของนักเรียนระหว่าง 14-17 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.93 รองลงมา คือ อายุ 18-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.43 และอายุ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.64 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า นักเรียนกำลังศึกษามากที่สุด คือในระดับชั้น ปวช. คิดเป็นร้อยละ 74.54 รองลงมา คือ นักเรียนกำลังศึกษาในระดับชั้น ปวส. คิดเป็นร้อยละ 25.46 ตามลำดับ

สาขาวิชาที่เลือกเรียน พบว่า นักเรียนเลือกเรียนสาขามากที่สุด คือ สาขาวิชาช่างยนต์ คิดเป็นร้อยละ 37.58 รองลงมา คือ นักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชาช่างไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 26.20 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 17.92 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน คิดเป็นร้อยละ 12.24 และสาขาวิชาช่างเชื่อม คิดเป็นร้อยละ 6.06 ตามลำดับ

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคเรียนที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนระหว่าง 1.01- 2.00 คิดเป็นร้อยละ 39.68 รองลงมา คือ ผลการเรียนระหว่าง 2.01 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 38.81 และผลการเรียนระหว่าง 3.01-4.00 คิดเป็นร้อยละ 10.88 ตามลำดับ

บุคคลที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน พบว่า นักเรียนพักอาศัยมากที่สุด คือ อาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 56.85 รองลงมา คือ พักอาศัยอยู่กับบิดา คิดเป็นร้อยละ 19.28 พักอาศัยอยู่กับมารดา คิดเป็นร้อยละ 11.50 พักอาศัยอยู่ญาติ คิดเป็นร้อยละ 4.70 พักอาศัยอยู่คนเดียว คิดเป็นร้อยละ 2.97 พักอาศัยอยู่กับคนอื่น ๆ เช่น เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 2.47 และพักอาศัยอยู่กับคนอื่น ๆ เช่น ห้องพักราคาเป็นร้อยละ 1.36 และวัด คิดเป็นร้อยละ 0.87 ตามลำดับ

ผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมากที่สุด คือ มารดา คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมา คือ บิดา คิดเป็นร้อยละ 39.31 ญาติเกี่ยวข้องเป็นลุง คิดเป็นร้อยละ 7.79 พี่คิดเป็นร้อยละ 7.42 อื่น ๆ เช่นคนข้างบ้าน คิดเป็นร้อยละ 1.98 และผู้อุปการะเลี้ยงดู คิดเป็นร้อยละ 1.85 ตามลำดับ

สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง พบว่า สถานภาพการสมรสของผู้ปกครองมากที่สุด คือ สมรส คิดเป็นร้อยละ 58.10 รองลงมา คือผู้ปกครองหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 21.75 โสด คิดเป็นร้อยละ 15.95 และอื่น ๆ เช่นแยกทางกันอยู่แต่ไม่หย่าร้างทะเบียนสมรส คิดเป็นร้อยละ 4.20 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงสุดมากที่สุด คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 77.87 รองลงมา คือ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 18.30 และสูงกว่าปริญญาตรี 3.83

อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมากที่สุด คือ รับราชการ-พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 20.77 รองลงมา คือ ลูกจ้างบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 27.56 ประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 24.35 ทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 3.59 รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 17.92 และประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น นายหน้า คิดเป็นร้อยละ 5.81 ตามลำดับ

รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า รายได้ผู้ปกครองต่อเดือนมากที่สุด คือ รายได้ระหว่างต่ำกว่า 10,000 บาท รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37.58 รายได้ระหว่าง 20,001-55,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.39 รายได้ระหว่าง 55,001 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.30 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร ทั้งรายด้านภาพรวม และจำแนกออกเป็นรายด้าน เกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ในตารางที่ 4.2-4.8 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ในตารางที่ 4.9- 4.11 โดยใช้ความถี่

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร รายด้าน ภาพรวม

รายการ	n = 809		ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท	ลำดับที่
	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านตัวนักเรียน	3.25	0.75	ปานกลาง	1
2. ด้านสภาพของครอบครัว	2.25	0.93	น้อย	5
3. ด้านสภาพของโรงเรียน	2.54	0.82	ปานกลาง	4
4. ด้านกลุ่มเพื่อน	3.12	0.88	ปานกลาง	2
5. ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม	2.87	0.92	ปานกลาง	3
รวมเฉลี่ย	2.83	0.92	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ด้านตัวนักเรียน ($\bar{x} = 3.25$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นอันดับ 2 และ คือ ด้านกลุ่มเพื่อน ($\bar{x} = 3.12$) และ ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 2.87$) 3 อยู่ในระดับระดับปานกลาง ตามลำดับ

ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ ด้านสภาพของครอบครัว ($\bar{x} = 2.25$) ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขต กรุงเทพมหานคร ด้านตัวนักเรียน

ด้านตัวนักเรียน	n = 809		ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท	ลำดับที่
	\bar{x}	S.D.		
1. การใช้อารมณ์ของนักเรียน	3.49	1.14	ปานกลาง	4
2. การศึกษาค้นของนักเรียน	3.56	1.16	มาก	3
3. ศักดิ์ศรีของนักเรียน	4.07	1.07	มาก	1
4. ขาดจิตสำนึก	2.92	1.27	ปานกลาง	7
5. การถูกข่มขู่จากฝ่ายคู่กรณี	3.83	1.28	มาก	2
6. อยากโชว์ความสามารถ	2.64	1.32	ปานกลาง	8
7. แย่งเพื่อนสาว	2.28	1.34	น้อย	9
8. ความคิดชั่ววูบ	3.22	1.27	ปานกลาง	5
9. เคยมีเรื่องโกรธแค้นกันมาก่อน	3.22	1.37	ปานกลาง	6
รวมเฉลี่ย	3.25	0.75	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากตัวนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ศักดิ์ศรีของนักเรียน ($\bar{x} = 4.07$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นอันดับ 2 และ 3 คือ การถูกข่มขู่จากฝ่ายคู่กรณี ($\bar{x} = 3.84$) และการศึกษาค้นของนักเรียน ($\bar{x} = 3.56$) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ แย่งเพื่อนสาว ($\bar{x} = 2.28$) ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ด้านสภาพของครอบครัว

ด้านสภาพของครอบครัว	n = 809		ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท	ลำดับที่
	\bar{x}	S.D.		
1. ผู้ปกครองหย่าร้างหรือแยกกันอยู่	1.99	1.32	น้อย	8
2. ครอบครัวมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ	2.15	1.25	น้อย	6
3. การอบรมสั่งสอนน้อย	2.26	1.36	น้อย	4
4. ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักเรียน	2.34	1.28	น้อย	2
5. ผู้ปกครองตามใจมากเกินไป	2.56	1.29	ปานกลาง	1
6. ผู้ปกครองใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา	2.30	1.32	น้อย	3
7. ครอบครัวติดอบายมุข	2.11	1.22	น้อย	7
8. ครอบครัวมีการศึกษาน้อย	2.23	1.34	น้อย	5
รวมเฉลี่ย	2.25	0.93	น้อย	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากสภาพของครอบครัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ผู้ปกครองตามใจมากเกินไป ($\bar{x} = 2.56$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นอันดับ 2 และ 3 คือผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักเรียน ($\bar{x} = 2.34$) อยู่ในระดับปานกลางและผู้ปกครองใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา ($\bar{x} = 2.30$) ซึ่งอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้ายคือ ผู้ปกครองหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ ($\bar{x} = 2.28$) ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครด้านสภาพของโรงเรียน

ด้านสภาพของโรงเรียน	n = 809		ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท	ลำดับที่
	\bar{x}	S.D.		
1. ครู – อาจารย์ไม่เข้มงวดในการดูแลนักเรียน	2.36	1.34	ปานกลาง	7
2. โรงเรียนขาดมาตรการป้องกันและแก้ไข	2.57	1.28	ปานกลาง	6
3. การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน	2.61	1.37	ปานกลาง	4
4. ชุดแบบฟอร์มหรือชุดฝึกปฏิบัติการของโรงเรียน	2.84	1.45	ปานกลาง	2
5. โรงเรียนอาศัยใกล้แหล่งอบายมุข	2.35	1.26	น้อย	8
6. ครู – อาจารย์บางท่านให้การสนับสนุนให้มีการทะเลาะวิวาท	2.09	1.33	น้อย	10
7. ครู – อาจารย์ปกป้องหรือให้ท้ายเด็กนักเรียนที่ทะเลาะวิวาท	2.22	1.38	น้อย	9
8. ครู – อาจารย์ใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา	2.57	1.39	ปานกลาง	5
9. ปริมาณนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง	3.04	1.48	ปานกลาง	1
10. โรงเรียนมีนักเรียนเรียนมากเกินไป	2.40	1.30	น้อย	7
11. การจัดรอบเรียนมีหลายรอบ เช่น รอบเช้า รอบบ่าย รอบค่ำ	2.74	1.44	ปานกลาง	3
รวมเฉลี่ย	2.54	0.82	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุที่เกิดจากสภาพของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ปริมาณนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ($\bar{x} = 3.04$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาเป็นอันดับ 2 และ 3 คือ ชุดแบบฟอร์มหรือชุดฝึกปฏิบัติการของโรงเรียน ($\bar{x} = 2.84$) และการจัดรอบเรียนมีหลายรอบ เช่น รอบเช้า รอบบ่าย รอบค่ำ ($\bar{x} = 2.74$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ ครู – อาจารย์บางท่านให้การสนับสนุนให้มีการทะเลาะวิวาท ($\bar{x} = 2.09$) ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ด้านกลุ่มเพื่อน

ด้านกลุ่มเพื่อน	n = 809		ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท	ลำดับที่
	\bar{x}	S.D.		
1. เพื่อนและรุ่นพี่ชักชวน	3.25	1.33	ปานกลาง	4
2. เพื่อนขู่เหย	3.17	1.30	ปานกลาง	6
3. ปกป้องเพื่อน	3.49	1.28	ปานกลาง	2
4. ต้องการแก้แค้นแทนเพื่อน	3.25	1.32	ปานกลาง	5
5. นักเรียนคบเพื่อนเกเร	2.85	1.33	ปานกลาง	10
6. เพื่อนถือว่าเป็นความสนุกสนาน	3.01	1.33	ปานกลาง	7
7. ช่วยเหลือเพื่อนที่ถูกทำร้าย	3.69	1.28	มาก	1
8. ถูกเพื่อนประณามว่าเป็นคนอ่อนแอ	2.76	1.42	ปานกลาง	11
9. เจริญรอยตามรุ่นพี่	3.00	1.36	ปานกลาง	8
10. เพื่อนเป็นหัวหน้าหรือแก๊งค์	2.72	1.33	ปานกลาง	12
11. เพื่อนเป็นเจ้าของที่เห็นใครมาเป็นนักแสดงไม่ได้	2.87	1.38	ปานกลาง	9
12. เกิดการรักเพื่อนหมุ่คณะมากกว่า	3.36	1.37	ปานกลาง	3
รวมเฉลี่ย	3.12	0.88	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุที่เกิดจากกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ช่วยเหลือเพื่อนที่ถูกทำร้าย ($\bar{x} = 3.69$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นอันดับ 2 และ 3 คือปกป้องเพื่อน ($\bar{x} = 3.49$) และเกิดการรักเพื่อนหมุ่คณะมากกว่า ($\bar{x} = 3.36$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ เพื่อนเป็นหัวหน้าหรือแก๊งค์ ($\bar{x} = 2.72$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและลำดับที่ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม

ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม	n=809		ระดับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท	ลำดับที่
	\bar{x}	S.D.		
1. ชุมชนอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม	2.55	1.37	ปานกลาง	9
2. ชุมชนมีการจัดคอนเสิร์ต	2.49	1.40	น้อย	10
3. เจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องขาดความร่วมมือ	2.74	1.34	ปานกลาง	8
4. เจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องไม่จริงจังในการแก้ปัญหา	2.85	1.36	ปานกลาง	4
5. อิทธิพลจากการเขียนข้อความหรือการพนีสปีรี่ยข้อความชั่วๆ	2.98	1.38	ปานกลาง	3
6. ชุมชนมีแหล่งมั่วสุ่มมาก	2.75	1.34	ปานกลาง	7
7. อำนาจเจ้าหน้าที่ไม่มีกฎหมายรองรับ	2.81	1.32	ปานกลาง	5
8. สื่อมวลชนเสนอข่าวเกินเหตุ	3.20	1.40	ปานกลาง	2
9. ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา	2.81	1.30	ปานกลาง	6
10. การเดินทางไปโรงเรียนผ่านสถาบันคู่อริหรือจุดต่อรถเมล์	3.56	1.44	มาก	1
รวมเฉลี่ย	2.87	0.92	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ การเดินทางไปโรงเรียนผ่านสถาบันคู่อริหรือจุดต่อรถเมล์ ($\bar{x} = 3.56$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นอันดับ 2 และ 3 คือ สื่อมวลชนเสนอข่าวเกินเหตุ ($\bar{x} = 3.20$) และ อิทธิพลจากการเขียนข้อความหรือการพนีสปีรี่ยข้อความชั่วๆ ($\bar{x} = 2.98$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ ชุมชนมีการจัดคอนเสิร์ต ($\bar{x} = 2.49$) ซึ่งอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลแบบปลายเปิด (Open Ended) ตามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ ความถี่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.8 แสดงข้อเสนอแนะความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท	ความถี่
สาเหตุที่เกิดจากตัวนักเรียน	
1. วัยรุ่นมีนิสัยก้าวร้าว ใจร้อน ควบคุมตนเองไม่ได้	40
2. แสดงความหึงหวงเพศตรงกันข้าม	35
3. แสดงความเป็นฮีโร่	15
รวม	90
สาเหตุที่เกิดจากด้านสภาพของครอบครัว	
1. ปลอมใจให้นักเรียนมาอยู่หอพักตามลำพัง โดยไม่มีผู้ปกครอง	17
2. ผู้ปกครองขาดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง	15
3. ผู้ปกครองให้ท้ายลูกคิดว่าลูกของตนเองทำถูกเสมอ	7
รวม	39
สาเหตุที่เกิดจากด้านสภาพของโรงเรียน	
1. อุปกรณ์ที่ให้นักเรียนฝึกภาคปฏิบัติไม่เพียงพอ	22
2. การรับสมัครนักเรียนไม่เข้มงวด	15
3. ครู – อาจารย์รับงานพิเศษมากเกินไป ไม่มีเวลาดูแลนักเรียน	7
4. นักศึกษาไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน	5
รวม	49
สาเหตุที่เกิดจากกลุ่มเพื่อน	
1. นักเรียนมองจุดประสงค์ของนักเรียนไม่ถูกต้อง	21
2. ขอมรับเพื่อนเป็นคนใจกล้า	18
3. การปลุกฝังในทางที่ผิดจากรุ่นพี่	11
4. ต้องการยอมรับจากเพื่อนและรุ่นพี่	8
รวม	58
สาเหตุที่เกิดจากสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม	
1. สื่ออ้วดยุวมอมเมาเยาวชนมีมากขึ้น	25
2. การแสดงออกในเชิงลบเพื่อให้สังคมยอมรับ โดยลอกเลียนแบบภาพยนตร์	19
3. สื่อมวลชนนำเสนอความรุนแรงเสริมมากเกินไป	15
รวม	59

จากตารางที่ 4.8 พบว่า สาเหตุของการทะเลาะวิวาทจากคำถามปลายเปิดตามความคิดเห็นของนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. สาเหตุทางด้านตัวนักเรียน คือ วัยรุ่นมีนิสัยก้าวร้าว ใจร้อน ควบคุมตนเองไม่ได้
2. สาเหตุทางด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม คือ สื่อขั้วยุมนอมาเขวชนมมมกซ้มน
3. สาเหตุที่เกิดจากสภาพของโรงเรียน คือ อุปกรณ์ที่ให้นักเรียนฝึกภาคปฏิบัติ

ไม่เพียงพอ

4. สาเหตุที่เกิดจากสภาพของกลุ่มเพื่อน คือ นักเรียนมองจุดประสงค์ของนักเรียนไม่ถูกต้อง

5. สาเหตุที่เกิดจากสภาพของครอบครัว คือ ปลดปล่อยให้นักเรียนมาอยู่หอพักตามลำพัง โดยไม่มีผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้จำนวนและร้อยละ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละ ระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

ระดับความรุนแรง	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	128	15.80
ปานกลาง	328	39.70
มาก	360	44.50
รวม	809	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทที่มีความรุนแรง โดยภาพรวม มีระดับความรุนแรงมากที่สุดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมา คือ ระดับความรุนแรงปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.70 และระดับความรุนแรงน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละค่าเฉลี่ย ระดับการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครรายชื่อ

ระดับการปฏิบัติการ	มีการปฏิบัติ จำนวน(ร้อยละ)	ไม่ได้ปฏิบัติการ จำนวน(ร้อยละ)
1. ในการทะเลาะวิวาทนักเรียนได้มีการวางแผนไว้ก่อน	371 (45.90)	438 (54.10)
2. นักเรียนได้มีการเตรียมอาวุธเพื่อใช้ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท	447 (55.30)	362 (44.70)
3. นักเรียนมีการเตรียมหรือกำหนดสถานที่ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท	312 (38.69)	497(61.40)
4. การใช้สัญลักษณ์ขู่นิ้วมือนิ้วกลางทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อฝ่ายตรงกันข้าม	548 (67.70)	261 (32.30)
5. การมองหน้าฝ่ายตรงกันข้ามทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท	623 (77.00)	186 (23.00)
6. การพูดจาเสียดสี ทำทาง กริยา ทำให้นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท	660 (81.60)	149 (18.40)
7. นักเรียนใช้อาวุธมีคมในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท	546 (67.50)	263 (32.50)
8. นักเรียนใช้อาวุธปืนในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท	438 (54.10)	371 (45.90)
9. นักเรียนใช้ระเบิดเป็นอาวุธปืนในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท	371 (45.90)	438 (54.10)
10. ประชาชนผู้เสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจากการทะเลาะวิวาท	454 (56.10)	355 (43.90)
11. ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นร่างกายมีบาดแผลขนาดเข้าโรงพยาบาลรักษาตัวห้องไอซียู	495 (61.20)	314 (38.80)
12. ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บร่างกายมีบาดแผลแต่ไม่ถึงเข้ารับรักษาในโรงพยาบาล	539 (66.63)	270 (33.40)
13. ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บบาดเจ็บเล็กน้อย เช่น ฟกช้ำ	556 (68.70)	253 (31.30)
14. นักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นร่างกายมีบาดแผลขนาดเข้าโรงพยาบาลรักษาตัวห้องไอซียู	380 (47.00)	429 (53.00)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ระดับการปฏิบัติการ	มีการปฏิบัติ จำนวน(ร้อยละ)	ไม่ได้ปฏิบัติการ จำนวน(ร้อยละ)
15. นักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บ ร่างกายมีแผลแต่ไม่ถึงเข้ารักษาในโรงพยาบาล	483 (59.70)	326 (40.30)
16. นักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทได้รับ บาดเจ็บเล็กน้อย เช่น ฟกช้ำ	545 (67.40)	264 (32.60)

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทที่มีความรุนแรงเกิดจากรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ การพุดจาเสียดสี ทำทาง กริยา ทำให้นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท คิดเป็นร้อยละ 81.60 รองลงมาอันดับ 2 และ 3 คือ การมองหน้าฝ่ายตรงกันข้ามทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท คิดเป็นร้อยละ 77.00 และการใช้สัญลักษณ์ชูนิ้วมือนิ้วกลางทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อฝ่ายตรงกันข้าม คิดเป็นร้อยละ 67.70 ตามลำดับ

ส่วนการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทที่มีความรุนแรงอันดับสุดท้าย คือ นักเรียนได้มีการเตรียมหรือกำหนดสถานที่ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท คิดเป็นร้อยละ 38.69

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการทะเลาะวิวาท กับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครในภาพรวม

สาเหตุการทะเลาะวิวาท	สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
1) ด้านตัวนักเรียน	0.08*	น้อยมาก
2) ด้านสภาพของครอบครัว	0.07*	น้อยมาก
3) ด้านสภาพของโรงเรียน	0.06*	น้อยมาก
4) ด้านกลุ่มเพื่อน	0.10*	น้อยมาก
5) ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม	0.09*	น้อยมาก
รวม	0.11*	น้อยมาก

*P < .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของ ในภาพรวม อยู่ในระดับ น้อยมากค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.11

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ด้านกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์เท่ากับ 0.10 รองลงมาอันดับ 2 และ 3 คือด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อมมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.09 และด้านตัวนักเรียน มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.08 ซึ่งอยู่ในระดับน้อยมาก ตามลำดับ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุการทะเลาะวิวาทกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท มีความสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ด้านสภาพของโรงเรียนมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.06 ซึ่งอยู่ในระดับ น้อยมาก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครที่มีสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทไม่มีความสัมพันธ์กัน

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 14 โรงเรียน ทำการเปิดสอนสาขาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 8,550 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 14 โรงเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม ที่เคยทะเลาะวิวาท จำนวน 809 คน

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม เกี่ยวกับสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน จำนวน 11 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษาของนักเรียน ผลการเรียนของนักเรียน สถานภาพผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง นักเรียนเคยทะเลาะวิวาท และเติมคำ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน จำนวน 50 ข้อ โดยมีค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ดังนี้

1. ด้านตัวนักเรียน	จำนวน 9 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.78
2. ด้านสภาพของครอบครัว	จำนวน 8 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.87
3. ด้านสภาพของโรงเรียน	จำนวน 11 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.87
4. ด้านกลุ่มเพื่อน	จำนวน 12 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.90
5. ด้านสภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อม	จำนวน 10 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.91
	รวม 50 ข้อ	มีค่าความเที่ยง 0.95

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน จำนวน 16 ข้อ คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปฏิบัติการของนักเรียนในการทะเลาะวิวาท มีความเที่ยง 0.84

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดทำหนังสือเพื่อขออนุญาตผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการบริหารส่งเสริมบริหารการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของโรงเรียนสังกัดโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ตามที่ได้กำหนดไว้

2. เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียนที่กำหนดไว้เพื่อขออนุญาตผู้บริหาร โรงเรียนเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์อาจารย์ฝ่ายปกครอง แจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1-30 กันยายน 2548 เป็นระยะเวลา 1 เดือน ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนครบทุกชุด

4. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ แล้วนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องสาเหตุและระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยกำหนด ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวม ข้อมูลนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
2. นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับดังนี้
 - 2.1 หาค่าร้อยละ และหาค่าความถี่ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยอายุ ระดับการศึกษาของนักเรียน ผลการเรียนของนักเรียน สถานภาพผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง
 - 2.2 หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสาเหตุของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน เป็นรายชื่อ รายด้านและภาพรวม
 - 2.3 หาค่าความถี่ของข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามตามรายด้าน
 - 2.4 การวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โดยใช้ จำนวนและร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 2.5 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการ ทะเลาะวิวาทของนักเรียน โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์

5.1.7 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องสาเหตุ และระดับความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่า สาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเป็นรายด้าน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านเรียงอันดับสูงสุดไปหาอันดับสุดท้าย พบว่า ด้านที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท สูงสุด คือ ด้านตัวนักเรียน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้านสภาพของ โรงเรียน ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นอันดับสุดท้าย คือ ด้านสภาพของครอบครัว ซึ่งอยู่ใน ระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียด ดังนี้
 - 1.1 ด้านตัวนักเรียน นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากตัวนักเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ศักดิ์ศรี ของนักเรียน การถูกข่มขู่จากฝ่ายคู่อริ การศึกษาค้นของนักเรียน การใช้อารมณ์ของนักเรียน การคิด

ชั่ววูบ นักเรียนเคยมีเรื่องโกรธเคืองกันมาก่อน ขาดจิตสำนึก อยากรื้อความสามารถ ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ แย่งเพื่อนสาว

1.2 ด้านสภาพของครอบครัว นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากด้านสภาพของครอบครัว ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ผู้ปกครองตามใจมากเกินไป ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักเรียน ผู้ปกครองใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา การอบรมสั่งสอนน้อย ครอบครัวมีการศึกษาน้อย ครอบครัวมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ครอบครัวดุด่าบดขยี้ ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ ผู้ปกครองหย่าร้างหรือแยกกันอยู่

1.3 ด้านสภาพของโรงเรียนนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากด้านสภาพของโรงเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ปริมาณนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ชุดแบบฟอร์มหรือชุดฝึกปฏิบัติการณ์ของโรงเรียน การจัดรอบเรียนมีหลายรอบ เช่น รอบเช้า รอบบ่าย รอบค่ำ การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน ครู – อาจารย์ใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา โรงเรียนขาดมาตรการป้องกันและแก้ไข ครู – อาจารย์ไม่เข้มงวดในการดูแลนักเรียน โรงเรียนอาศัยใกล้แหล่งอบายมุข ครู – อาจารย์ปกป้องหรือให้ท้ายเด็กนักเรียนที่ทะเลาะวิวาท ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ ครู – อาจารย์บางท่านให้การสนับสนุนให้มีการทะเลาะวิวาท

1.4 ด้านกลุ่มเพื่อน นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุเกิดจากด้านกลุ่มเพื่อน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ช่วยเหลือเพื่อนที่ถูกทำร้าย ปกป้องเพื่อน เกิดการรักเพื่อนหมุ่คณะมากกว่า เพื่อนและรุ่นพี่ชักชวน ต้องการแก้แค้นแทนเพื่อน เพื่อนขู่เหย่ เพื่อนถือว่าเป็นความสนุกสนาน เจริญรอยตามรุ่นพี่ เพื่อนเป็นเจ้าถิ่นที่เห็นใครมาเป็นนักเลงไม่ได้ นักเรียนคบเพื่อนเกรงถูกเพื่อนประณามว่าเป็นคนอ่อนแอ ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ เพื่อนเป็นหัวหน้าหรือแก๊งค์

1.5 ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน

เขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของการทะเลาะวิวาทที่มีสาเหตุด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ การเดินทางไปโรงเรียนผ่านสถานีคู่อริหรือจุดต่อรถเมล์ สี่อวมลชนเสนอข่าวเกินเหตุ อิทธิพลจากการเขียนข้อความหรือการพนีสเปรี้ยวข้อความข่มขู่ เจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องไม่จริงจังในการแก้ปัญหา อำนาจเจ้าหน้าที่ไม่มีกฎหมายรองรับ ชุมชนไม่ให้ความ

ร่วมมือในการแก้ปัญหา ชุมชนมีแหล่งมั่วสุ่มมาก เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องขาดความร่วมมือ ส่วนสาเหตุการทะเลาะวิวาทที่เป็นสาเหตุอันดับสุดท้าย คือ ชุมชนอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม

2. นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานครมีการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาท ที่มีความรุนแรงโดยภาพรวม มีระดับความรุนแรงมาก คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมา คือ ระดับความรุนแรงปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.70 และระดับความรุนแรงน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.80 ตามลำดับ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทที่มีความรุนแรงเกิดจากรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ การพุดจาเสียดสี ทำทาง กริยา ทำให้นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท รองลงมาอันดับ 2 และ 3 คือ การมองหน้าฝ่ายตรงกันข้ามทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท และการใช้สัญลักษณ์ชูนิ้วมือนิ้วกลางทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อฝ่ายตรงกันข้าม ตามลำดับ ส่วนการปฏิบัติการของการทะเลาะวิวาทที่มีความรุนแรงอันดับสุดท้าย คือ นักเรียนได้มีการเตรียมหรือกำหนดสถานที่ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ภาพรวม และรายด้านมีความสัมพันธ์ในระดับน้อยมาก

5.2 อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่เกิดการทะเลาะวิวาทมาจากด้านตัวนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้านสภาพของโรงเรียน และด้านสภาพของครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพันธุ์ รื่นสำราญ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ปัจจัยต่างที่เป็นสาเหตุในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน และแสวงหามาตรการในการป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนตลอดแนวทางการพัฒนาจิตใจ พบว่า สาเหตุที่นักเรียนทะเลาะวิวาทมาจากนักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนความศีกคะนองตามธรรมชาติของวัยรุ่น รวมถึงการข่มขู่ ขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในตัวนักเรียนและเยาวชน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านตัวนักเรียนที่มีความสำคัญที่เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนรักศักดิ์ศรี การถูกข่มขู่จากฝ่าย

คู่อริ การศึกษาคะนองของนักเรียน ทำให้เป็นสาเหตุในการก่อการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน และแสวงหามาตรการในการป้องกันและแก้ไขการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน พบว่า สาเหตุที่นักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทมาจากการที่นักเรียนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ความศึกษาคะนอง การรักศักดิ์ศรี การถูกขู่ข่มจากฝ่ายคู่อริ

1.2 ด้านกลุ่มเพื่อน เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนที่ถูกทำร้ายร่างกาย การปกป้องเพื่อนและนักเรียนมีการรักเพื่อนหมั่นคะมากกว่า ส่งผลต่อการก่อการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ คลังสิน (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษานักศึกษาที่มีประวัติการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างสถาบัน พบว่า สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษามาจากการคบเพื่อน การแก้แค้นแทนเพื่อน การสร้างจุดเด่นในหมู่เพื่อน การสืบทอดรุ่นพี่เป็นรุ่นน้อง

1.3 ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมีการเดินทางไป- กลับโรงเรียนผ่านสถานคู่อริหรือจุดต่อรถเมล์ สื่อมวลชนเสนอข่าวการทะเลาะวิวาทแต่ละครั้งเกินกว่าเหตุ อิทธิพลจากการเขียนข้อความหรือการพ่นสีสเปรย์ข้อความข่มขู่ ส่งผลทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา คัมภีรปรกรณ์ (2539 : 40) ได้ศึกษาสาเหตุของการเกิดอารมณ์รุนแรงในนักเรียนวัยรุ่น พบว่า สาเหตุของการเกิดอารมณ์รุนแรงมาจากด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

1.4 ด้านสภาพของโรงเรียน เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพของโรงเรียนมีปริมาณนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง ชุดแบบฟอร์มหรือชุดฝึกปฏิบัติการของโรงเรียน การจัดรอบเรียนมีหลายรอบ เช่น รอบเช้า รอบบ่าย รอบค่ำ การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน ส่งผลทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย เกตุพันธ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยวิเคราะห์การยกพวกทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชายที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ และเอกชนเคยเข้าร่วมทะเลาะวิวาทยกพวกทำร้ายร่างกายมากกว่านักเรียนหญิง และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย เกตุพันธ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านการศึกษา ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท

1.5 ด้านสภาพของครอบครัว เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจากสภาพของครอบครัวผู้ปกครองตามใจมากเกินไป ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักเรียนและผู้ปกครองใช้ความรุนแรงแก้ปัญหาในการทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ เฉลย คงปริพันธ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไข ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักศึกษาในกลุ่มช่างอุตสาหกรรม มาจากด้านสภาพของครอบครัว บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรของตนเองอย่างเพียงพอ และซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิติมา เก่งถนอมศักดิ์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุ การทะเลาะวิวาทของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพของครอบครัว เพื่อน รุ่นพี่ วัสดุสื่อสารมวลชน สถานศึกษา สภาพเศรษฐกิจ เป็นสาเหตุมาจากการทะเลาะวิวาท

2. ผลการศึกษาการปฏิบัติการของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรุนแรงเป็น ในภาพรวม มีระดับความรุนแรงมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ศึกษากรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และศึกษาระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท พบว่าการทะเลาะวิวาทไม่ได้ใช้อาวุธในการทะเลาะวิวาท ส่วนใหญ่ตนเองได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยจากการทะเลาะวิวาท

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อของการปฏิบัติการของความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องมาจาก มี การพูดจาเสียดสี ทำทาง กริยา ทำให้นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท การมองหน้าฝ่ายตรงกันข้ามทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท และการ ใช้สัญลักษณ์ชูนิ้วมือนิ้วกลางทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อฝ่ายตรงกันข้าม นักเรียนได้มีการเตรียม หรือกำหนดสถานที่ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ศึกษา กรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาระดับความรุนแรงของการทะเลาะ วิวาท พบว่า ความรุนแรงที่เกิดจากสาเหตุของการทะเลาะวิวาทสูงสุด คือ ด้านตัวนักเรียน คิดเป็น ร้อยละ 61.70 ด้านสภาพของชุมชนและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 38.30

3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความ รุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับน้อยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุ กับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร โดยรายด้านมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับน้อยมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ศึกษากรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานว่าอายุ ผลการเรียน ระดับการศึกษา บรรยากาศของโรงเรียน และความประพฤติกของเพื่อนมีความสัมพันธ์ ในระดับน้อย

จากผลจากการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสน่ห์ เสถียรพงศ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยพื้นฐานด้านระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของบิดาแตกต่างกัน มีผลต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทต่างกัน และทัศนคติต่อครอบครัวมีผลค่อนข้างมากต่อการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของกลุ่มประชากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับทฤษฎีความผูกพันต่อสังคม (Social Bond Theory) ตามที่ Hirschi ได้ศึกษาพบว่าความรู้สึผูกพันต่อโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการระงับยับยั้งไม่ให้เด็กกระทำความผิด ซึ่งเด็กที่ไม่ชอบโรงเรียนหรือปฏิเสธกฎเกณฑ์ของโรงเรียนจะมีแนวโน้มที่ประพฤติดีได้ง่าย หรืออีกประการหนึ่ง คือความประพฤดีของเพื่อนมีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทน้อย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของ Sutherland และ Cressy. (อ้างในธิดิมา เก่งถนอมศักดิ์. 2546 :44) ที่ว่าหากบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลประเภทใดย่อมมีโอกาสรับพฤติกรรมของบุคคลกลุ่มนั้นคืนมากคือก่อนที่เด็กและเยาวชนจะคบเพื่อนจะกระทำความผิด ตนเองยังไม่มีความคิดโน้มเอียงที่จะกระทำความผิดแต่เมื่อได้คบเพื่อนที่กระทำความผิดแล้วจึงได้เรียนรู้ค่านิยมทัศนคติ และกลวิธีเทคนิคที่โน้มแนวโน้มให้กระทำความผิด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางมี 4 ด้านคือ ด้านตัวนักเรียน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้านสภาพของโรงเรียน ยกเว้นด้านสภาพของครอบครัวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผลการศึกษานักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สาเหตุของการทะเลาะวิวาทมาจากด้านตัวนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นนักเรียนควรมีการอบรมดูแลและแก้ปัญหาให้นักเรียนมากขึ้น

- 1.1 ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีจริยธรรมและคุณธรรมมากขึ้น และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีความเข้าใจถึงธรรมชาติของวัยรุ่น สามารถให้คำปรึกษาได้เมื่อเด็กมีปัญหา และคอยเอาใจใส่สอดส่องดูแลความประพฤติของบุตรหลานอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้มีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสถาบันครอบครัวยอมเป็นพลังที่จะยึดเหนี่ยวจิตใจของเด็กไว้

1.2 ควรส่งเสริมให้นักเรียนลดบทบาทของศักดิ์ศรีของนักเรียน การประจันหน้ากันการถูกขู่ขู่จากฝ่ายคู่อริ การส่งเสริมให้นักเรียนออกกำลังกายทำงานนอกเวลาเรียน เพื่อลดการกักคั่นองของนักเรียนและฝึกรบมจิตใจของนักเรียนให้ลดความรุนแรง

1.3 เมื่อนักเรียนมีปัญหาการทะเลาะวิวาท บิดา มารดาหรือผู้ปกครองอาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา และติดตามผลการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการศึกษานักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตใต้สำนึกที่ดีที่รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น เช่น ลดการพุดจาเสียดสี ทำทาง กริยาฝ่ายตรงกันข้าม การมองหน้าฝ่ายตรงกันข้ามไม่ใช่สัญลักษณ์ นิ้วมือนิ้วกลางทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อฝ่ายตรงข้าม การแก้ปัญหาควรให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันเช่นการ อบรมจิตวิทยาภาวะผู้นำ การทำงานเพื่อการกุศลร่วมกัน

2.2 ผู้ที่รับผิดชอบเช่นผู้ปกครอง ครู อาจารย์ อาจารย์ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ของห้องถิ่น หรือห้องที่ควรกวดขันการพบอาวุธของมีคมสิ่งที่มีผิดกฎหมายในการเดินทางมาโรงเรียน

2.3 ควรหลีกเลี่ยงการเดินทางไปกลับ โรงเรียนที่ใช้เส้นทางเดินทางเดียวกันและให้ครูเจ้าหน้าที่รับผิดชอบดูแลนักเรียนในเวลาก่อนเข้าเรียนและหลังเลิกเรียน

3. ผลการศึกษานักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตใต้สำนึกรักตนเอง รักเพื่อนมนุษย์ด้วยกันรักสถาบันรับผิดชอบตนเองและประเทศชาติ ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างการทะเลาะวิวาทจะมีมากขึ้น เช่นนักเรียนไม่มีการวางแผน ไม่มีเจตนาารมณ์ ไม่พกอาวุธมาโรงเรียน ผลสุดท้ายไม่มีผู้เสียหาย ไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บมีแต่ความสุขทั้งตัวนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยให้กระจายครอบคลุมทุกโรงเรียนที่มีปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาท เพื่อที่จะหาสาเหตุที่แท้จริงในโรงเรียนนั้น ๆ และเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและตรงจุดมากที่สุด

2. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดภาครัฐและภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาเปรียบเทียบว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

3. ควรทำการศึกษาระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดภาครัฐและภาคเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาแก้ไขและลดความรุนแรงของปัญหา

4. ควรสำรวจความคิดเห็นของชุมชนที่มีสถานศึกษาสังกัด โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ก่อเหตุทะเลาะวิวาทเกิดขึ้นเป็นประจำว่ามีผลกระทบต่อชุมชนนั้น หรือไม่ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน
เขตนั้นมีความคิดเห็นอย่างไร

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมความประพฤติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2537. รายงานสถิติการทะเลาะวิวาทของเยาวชน กรุงเทพมหานคร : กรมตำรวจ.
- กลุ่มงานกฎหมาย สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543. รายงานการวิเคราะห์เพื่อการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กรุงเทพมหานคร. (อัครสำเน).
- กองสารวัตรนักเรียนกรมพลศึกษา. 2536. สาเหตุการแก้ไขป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนกรุงเทพฯ : กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- คณะกรรมการการอำนวยการวิจัยและคณะทำงานโครงการประเมินคุณภาพโรงเรียนเอกชนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ. 2529. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพของนักเรียน : โครงการประเมินคุณภาพโรงเรียนเอกชนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายแผนงาน, สำนักคณะกรรมการศึกษาเอกชน, กระทรวงศึกษาธิการ.
- จรรยา สุวรรณทัต. 2532. การเป็นอันธพาล : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ. 2543. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา : ศึกษากรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉลอง ภิรมย์รัตน์. 2532. สาเหตุของการขัดแย้ง. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เฉลย คงปรีพันธ์. 2544. ปัญหาและมาตรการป้องกันแก้ไขการทะเลาะวิวาทของนักเรียนกลุ่มช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล : วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เชษฐา ฐานะจาโร. 2536. 15 กุมภาพันธ์. การแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น. ไทยรัฐ. หน้า 13.
- ชนัน อนุমানราชชน. 2544. การวิจัยเชิงปริมาณทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร ภาควิชารัฐศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธิดิมา เก่งถนอมศักดิ์. 2546. สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวลจันทร์ ทิศนชัยกุล. 2538. รายงานการวิจัยบทบาทของบิดามารดาของเยาวชนที่กระทำความผิด. กรุงเทพมหานคร : คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2540. อาชญากรรม (การป้องกัน : การควบคุม) นนทบุรี : พรทิพย์การพิมพ์.

- บุญบง เมฆวิชัย. 2522. การป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนในเขตรับผิดชอบกองบัญชาการตำรวจนครบาล. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปัทม มหาจันทร์. 2521. ทศนคติของเยาวชนที่กระทำผิดกฎหมาย : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ปนัดดา เพชรสิงห์ และจารุวรรณ ธรรมวิทย์. 2529. ลักษณะทางบุคลิกภาพที่มีผลกระทบต่อสาเหตุของการกระทำความผิด. โอเคเอ็นส์โตร์
- ประพาส มาลากุล ณ. อุชฺษา. 2543. ความขัดแย้ง. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- ปรีชา คัมภีรปกรณ์. 2539. พฤติกรรมวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปรีชา วิหคโค. 2532. พฤติกรรมวัยรุ่น. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2531. อาชญวิทยา : สหวิทยาการว่าด้วยปัญหาอาชญากรรม กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญแข แสงแก้ว. 2541. การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาคณิตศาสตร์ และ สถิติ, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภัสราวดี สังข์เทพ. 2542. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีทำร้ายร่างกาย, วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2543. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- เรณู เขาวนเกษม. 2543. สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางอาญา กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรชาติ แสนคำ. 2543. ลักษณะทางจิตใจของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในจังหวัดสมุทรปราการ. สมุทรปราการ : วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- วรรณวรรณ ศิลป์ประกอบ. 2506. การสำรวจลักษณะสภาพการกระทำผิดของเยาวชน ประเภททำร้ายร่างกายที่มาถึงศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง. กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนา พัทธราวิช. 2534. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : วัชรินทร์การพิมพ์.
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์. 2524. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน แนวคิดทางสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร.
- วินัย เกตุพันธ์. 2539. การศึกษาวิเคราะห์สาเหตุการยกพวกทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกันของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.

- วิสิทธิ์ คลั่งสิน. 2539. การศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน/นักศึกษาอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วีรพล เจริญวิศาล. 2545. การก่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2543. รายงานผลการวิจัย การศึกษาสถานภาพ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองนักเรียนใน โรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2539. รายงานผลการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. กรุงเทพมหานคร.
- สุชา จันทน์. 2524. ปัญหาและเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สุนันท์ พลับแดง. 2518. พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น.กรุงเทพมหานคร : แพรววิทยา.
- สุพจน์ จักขุทิพย์. 2521. สาเหตุแห่งการคบเพื่อน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช.
- สุพัตรา สุภาพ. 2531. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ. 2528. การศึกษาปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทในเขต กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุวัฒน์ ดันตระกุล. 2533. เอกสารกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร กองบัญชาการตำรวจนครบาล.
- เสนห์ เสถียรพงษ์. 2540. การก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสริน ปุณณะหิตานนท์. 2527. การกระทำผิดในสังคม : สังคมวิทยาอาชญากรรมและ พฤติกรรมเบี่ยงเบน กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เสาวภา วัชรกิตติ. 2521. สาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- โสภา ชูพิกุลชัย. 2525. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชญากรรมและงานยุติธรรม นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล
- หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ. 2547. ข่าว : กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ.
- อรัญ สุวรรณบุปผา. 2518. อนามัยบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- อัชฌา ลิ้มปีไพบุญย์. 2521. ลักษณะกลุ่มเพื่อนของเด็กและเยาวชนกระทำความผิดในสถาน ฝึกอบรม. บ้านกรูณา : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.

อัญชติ กิจจานุวัณน์. 2527. สาเหตุของปัญหาและแนวทางการป้องกันการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของกรมพลศึกษา กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยนพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัมณพ ชูบำรุง. 2527. ทฤษฎีอาชญาวิทยา กรุงเทพมหานคร: ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Bandura, A. 1973. Aggression : Social Learning Analysis New Jersey Prentice-Hall.

Miller W.B. 1973. Criminal Behavior System New York : Rinehart and Winston Inc.

Sutherland, E and D.R. Cressey. 1987. Criminology_ (10 ed) New York : Lippincott.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือราชการ

ภาคผนวก ข แบบสอบถาม

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือเกี่ยวกับการวิจัย

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นายธนพัฒน์ อัยวรรณ รหัสประจำตัว 46069618 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สาเหตุและระดับ ความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร (CAUSE ON AND LEVELS OF VIOLENCE OF STUDENTS BRAWLING IN VOCATIONAL SCHOOL BANGKOK METROPOLITAN)” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2548

(รศ.ดร.อิทธิพล แจ่มชัด)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร. 3692

ที่ ศธ 0524.04 / 3083

วันที่ ๖ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ส่งผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้พิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาชื่อ นายธนวัฒน์ อัยวรรณ รหัสประจำตัว 46069618 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา และได้รับอนุมัติหัวข้อเรื่องแล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 เรื่อง (ภาษาไทย) สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียน โรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

(ภาษาอังกฤษ) CAUSE ON AND LEVELS OF VIOLENCE OF STUDENTS BRAWLING IN VOCATIONAL SCHOOL BANGKOK METROPOLITAN

โดยมีคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์จำนวน 2 คน คือ

1. ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
2. ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ ดำเนินการจัดทำประกาศผลต่อไป จักเป็นพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

11 ก.ค. 48

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 203 /2548

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ รหัสประจำตัว 46069618
เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณา
หัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.เลิศลักษณ์	กลิ่นหอม	กรรมการ
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	กรรมการ
ดร.ศิริรัตน์	เพชรแสงศรี	กรรมการ
ดร.ราชันย์	บุญธิมา	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2548

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

ที่ สธ 0524.04/ 3109

คณะกรรมการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๒ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ชาติ แจ่มนุช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายธนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นายธนพัฒน์ อัยวรรณ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อันยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 3109

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนจตุรทิศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๒ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ทิวัตต์ มณีโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหา
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นายชนพัฒน์ อัยวรรณ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม),
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 3109

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

12 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์สุพล เสือว่อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนายชนพัฒน์ อัยวรรณ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ สช 0524.04/ 3109

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

2 กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์วิวัฒน์ โยธินนรธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนายชนพัฒน์ อัยวรรณ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 3109

คณะกรรมการผู้ทดสอบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ กรกฎาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ปรีชา ศรีสง่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็น อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการผู้ทดสอบ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามดังที่แนบมาพร้อมน้ำยาหมึกถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของนายชนพัฒน์ อัยวรรณ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศษ 0524.04/ **3911**

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

1 กันยายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมบริหารธุรกิจและวิศวกรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายธนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร" คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายธนพัฒน์ อัยวรรณ ทดลองใช้แบบสอบถามกับนักเรียนระดับชั้น ปวช. และ ปวส. เพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายธนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายธนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12-09-48

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12.9.48

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายธนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายธนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12.9.48

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12.9.48

ที่ ศร 0524.04/ 4103

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีไทยสุริยธรรมอินทรา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12 ก.ย. 48

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีช่างฝีมือปทุมวิภา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12.9.48

ที่ ศธ 0524.04/4103

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12.9.48

ที่ ศช 0524.04/ 4103

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีกองทัพบกอุปถัมภ์ช่างกล ขส.ทบ.

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะกรรมการอำนวยการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมีนบุรีโปลีเทคนิค

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ศุภชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะกรรมการอำนวยการ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12.09.48

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคอนบอสโก

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายธนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ศุภชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายธนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12.9.48

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายธนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายธนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาท ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนพระรามหกเทคโนโลยี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

12-9-48

ที่ ศธ 0524.04/ 4103

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 กันยายน 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกุลสตรีเทคโนโลยี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายชนพัฒน์ อัยวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2548 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายชนพัฒน์ อัยวรรณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย ภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการทำวิจัย เรื่อง

สาเหตุและระดับความรุนแรงของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.1,2,3 แผนกช่างอุตสาหกรรมทุกสาขาวิชา และนักศึกษาระดับ ชั้น ปวส.ปีที่ 1-2 แผนกช่างอุตสาหกรรมทุกสาขาวิชา
 2. ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป
 - ตอนที่ 2 สาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวนักเรียน ด้านสภาพของครอบครัว ด้านสภาพของโรงเรียน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพชุมชน และสิ่งแวดล้อม
 - ตอนที่ 3 ระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียน
- ในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ตอน ได้โปรดตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงที่สุด ทั้งนี้เพื่อจะได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทำให้ผลการวิจัยเชื่อถือได้ และเกิดประโยชน์สูงสุด

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือ
นิติตปริญาโทคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
นายชนพัฒน์ อัยวรรณ
ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องสี่เหลี่ยมหน้าข้อที่ตรงกับข้อมูลตามความเป็นจริงของท่าน

1. อายุ

- 14-17 ปี
- 18-20 ปี
- 21 ปีขึ้นไป

2. กำลังศึกษาในระดับ

- ปวช.
- ปวส.

3. นักเรียนเลือกเรียนสาขาวิชา

- สาขาช่างยนต์
- สาขาช่างไฟฟ้า
- สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- สาขาช่างกลโรงงาน
- สาขาช่างเชื่อม
- สาขาอื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

4. ผลการเรียนเฉลี่ยภาคเรียนที่ผ่านมา

- น้อยกว่า 1.01
- 1.01 – 2.00
- 2.01 - 3.00
- 3.01 - 4.00

5. ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับ

- บิดามารดา
- บิดา หรือมารดา
- ญาติ
- คนอื่น ๆ เช่น เพื่อน
- คนเดียว
- อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

6. ผู้ปกครองนักเรียน คือ

- บิดา
- มารดา
- พี่
- ญาติเกี่ยวข้องเป็น.....
- ผู้อุปการะเลี้ยงดู
- อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

7. สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง

- โสด สมรส
- หย่าร้าง อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

8. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

9. อาชีพของผู้ปกครอง

- รับราชการ- พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- ลูกจ้างบริษัทเอกชน
- ประกอบธุรกิจส่วนตัว
- ทำการเกษตร รับจ้างทั่วไป อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)

10. รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน

- ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 10,000-20,000 บาท
- 20,001-55,000 บาท
- 55,001- บาทขึ้นไป

11. นักเรียนเคยทะเลาะวิวาท

- เคย
- ไม่เคย

ตอนที่ 2 สาเหตุของการทะเลาะวิวาทของนักเรียนด้านตัวนักเรียน

คำชี้แจง ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่อง หลังข้อความที่ตรงกับสภาพการที่เป็นจริงในการทะเลาะวิวาท โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทมากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทมาก
 ระดับ 3 หมายถึง เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทน้อย
 ระดับ 1 หมายถึง เป็นสาเหตุการทะเลาะวิวาทน้อยที่สุด

สาเหตุการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านตัวนักเรียน					
1. การใช้อารมณ์ของนักเรียน					
2. การถือค่านองของนักเรียน					
3. สักดิ์ศรีของนักเรียน					
4. ขาดการจิตสำนึก					
5. การถูกขู่ขู่จากฝ่ายคู่อริ					
6. อยากโชว์ความสามารถ					
7. แย่งเพื่อนสาว					
8. ความคิดชั่ววูบ					
9. เคยมีเรื่องโกรธแค้นกันมาก่อน					
ด้านสภาพของครอบครัว					
10. ผู้ปกครองหย่าร้างหรือแยกกันอยู่					
11. ครอบครัวมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ					
12. การอบรมสั่งสอนน้อย					
13. ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลนักเรียน					

สาเหตุการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านสภาพของครอบครัว					
14. ผู้ปกครองตามใจมากเกินไป					
15. ผู้ปกครองใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา					
16. ครอบครัวติดอบายมุข					
17. ครอบครัวมีการศึกษาน้อย					
ด้านสภาพของโรงเรียน					
18. ครู-อาจารย์ไม่เข้มงวดในการดูแลนักเรียน					
19. โรงเรียนขาดมาตรการป้องกันและแก้ไข					
20. การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน					
21. ชุดแบบฟอร์มหรือชุดฝึกปฏิบัติการของโรงเรียน					
22. โรงเรียนอาศัยใกล้แหล่งอบายมุข					
23. ครู-อาจารย์บางท่านให้การสนับสนุนให้มีการทะเลาะวิวาท					
24. ครู-อาจารย์ปกป้องหรือให้ท้ายเด็กนักเรียนที่ทะเลาะวิวาท					
25. ครู-อาจารย์ใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา					
26. ปริมาณนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง					
27. โรงเรียนมีปริมาณนักเรียนมากเกินไป					
28. การจัดรอบเรียนมีหลายรอบเช่น รอบเช้า รอบบ่าย รอบค่ำ					
ด้านเพื่อน					
29. เพื่อนและรุ่นพี่ชักชวน					
30. เพื่อนยุแหย่					
31. ปกป้องเพื่อน					
32. ต้องการแก้แค้นแทนเพื่อน					
33. นักเรียนคบเพื่อนเกร					
34. เพื่อนถือว่าเป็นความสนุกสนาน					
35. ช่วยเหลือเพื่อนที่ถูกทำร้าย					

สาเหตุการทะเลาะวิวาท	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านเพื่อน					
36. ถูกเพื่อนประณามว่าเป็นคนอ่อนแอ					
37. เจริญรอยตามรุ่นพี่					
38. เพื่อนเป็นหัวหน้ากลุ่มหรือแก๊งค์					
39. เพื่อนเป็นเจ้าของที่ดินที่เห็นใครมาเป็นนักเลงไม่ได้					
40. เกิดการรักเพื่อนหมุ่คณะมากกว่า					
ด้านสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม					
41. ชุมชนอยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม					
42. ชุมชนมีการจัดคอนเสิร์ต					
43. เจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องขาดความร่วมมือ					
44. เจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องไม่จริงจังในการแก้ปัญหา					
45. อิทธิพลจากการเขียนข้อความหรือการพันสีสเปรย์ข้อความข่มขู่					
46. ชุมชนมีแหล่งมั่วสุมมาก					
47. อำนาจเจ้าหน้าที่ไม่มีกฎหมายรองรับ					
48. สื่อมวลชนเสนอข่าวเกินเหตุ					
49. ชุมชนไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา					
50. การเดินทางไปโรงเรียนผ่านสถาบันคู่อริหรือจุดต่อรถเมล์					

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุทะเลาะวิวาทอื่น ๆ ดังนี้

1. ด้านตัวนักเรียน ได้แก่.....
2. ด้านของครอบครัว ได้แก่.....
3. ด้านสภาพของโรงเรียน ได้แก่.....
4. ด้านเพื่อน ได้แก่.....
5. ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม ได้แก่.....

ตอนที่ 3 แบบถาม เกี่ยวกับระดับความรุนแรงในการทะเลาะวิวาท

คำชี้แจง ให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่ตรงกับสภาพการที่เป็นจริงในการปฏิบัติการ ประกอบด้วย

- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติการ
0 หมายถึง ไม่ได้ปฏิบัติการ

ความรุนแรง	การปฏิบัติการ	
	มีการ ปฏิบัติการ	ไม่ได้ ปฏิบัติการ
1. ในการทะเลาะวิวาทนักเรียนได้มีการวางแผนไว้ก่อน		
2. นักเรียนได้มีการเตรียมอาวุธเพื่อใช้ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท		
3. นักเรียนมีการเตรียมหรือกำหนดสถานที่ในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท		
4. การใช้สัญลักษณ์ขู่นิ้วมือนิ้วกลางทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อฝ่ายตรงกันข้าม		
5. การมองหน้าฝ่ายตรงกันข้ามทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท		
6. การพูดจาเสียดสี ทำทาง กริยา ทำให้ให้นักเรียนก่อการทะเลาะวิวาท		
7. นักเรียนใช้อาวุธมีคมในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท		
8. นักเรียนใช้อาวุธปืนในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท		
9. นักเรียนใช้ระเบิดเป็นอาวุธในการก่อเหตุทะเลาะวิวาท		
10. ประชาชนผู้เสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินจากการทะเลาะวิวาท		
11. ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นร่างกายมีบาดแผลขนาดเข้าโรงพยาบาลรักษาตัวห้องไอซียู		
12. ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บ ร่างกายมีบาดแผลแต่ไม่ถึงเข้ารับรักษาในโรงพยาบาล		
13. ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย เช่น ฟกช้ำ		
14. นักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นร่างกายมีบาดแผลขนาดเข้าโรงพยาบาลรักษาตัวห้องไอซียู		
15. นักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทบาดเจ็บ ร่างกายมีแผลแต่ไม่ถึงเข้ารับรักษาในโรงพยาบาล		
16. นักเรียนได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย เช่น ฟกช้ำ		

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายธนวัฒน์ อัยวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	5 ธันวาคม 2504
สถานที่เกิด	อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 158 หมู่ 4 ตำบลคุ้มเก่า อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า ลาดกระบัง กรุงเทพฯ
ตำแหน่ง	อาจารย์สอนประจำคณะบริหารธุรกิจ
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2536 สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร ปีการศึกษา 2549 สำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต (ค.อ.ม.) สาขาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง